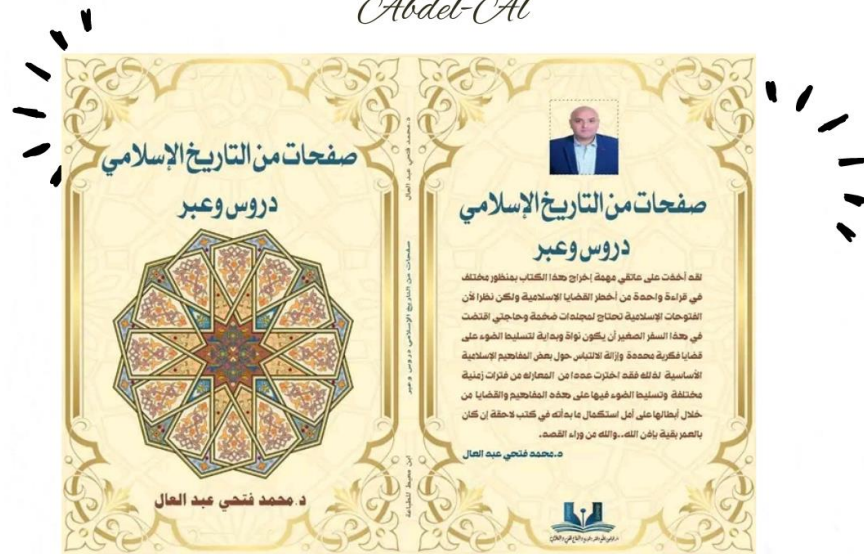

Σελίδες από την ισλαμική ιστορία, μαθήματα και
μαθήματα γραμμένα από τον Δρ *Muhammad Fathi*

Abdel-Al

**Σελίδες Ισλαμικής ιστορίας
(μαθήματα και μαθήματα)
Ο Δρ Mohamed Fathi Abdel-AI**

αφιέρωση

Στην ψυχή της αγαπημένης μου μητέρας, της κυρίας Nariman Abdel-Fattah Ahmed Zarda (μάρτυρας Covid-19)

Και στο πνεύμα του αγαπητού αδελφού μου καθηγητή Ahmed Fathi Abdel-AI

Θεού θέλοντος, η ημερομηνία της αναχώρησής τους θα είναι την ίδια μέρα Sha'ban για δύο συνεχόμενα χρόνια. Αφιερώνω αυτό το βιβλίο, ελπίζοντας ότι θα είναι μια συνεχής φιλανθρωπία για την ψυχή τους.

Σύμφωνα με τον Αμπού Χουρέιρα, ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί του, ότι ο Προφήτης, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, είπε: (Εάν κάποιος πεθάνει, οι καλές του πράξεις παύουν από αυτόν, εκτός από τρεις: εκτός από τη συνεχή ελεημοσύνη , ή γνώση που είναι ωφέλιμη, ή τη δικαιοσύνη του γιου του).

Συγγραφέας

Ο Δρ Mohamed Fathi Abdel-AI

εισαγωγή

Κάποια φορά ένας φίλος με πήγε σε ένα παιδικό σπίτι και το επισκεπτόταν για να δώσει μαθήματα αραβικής γλώσσας και θρησκευτικής εκπαίδευσης σε παιδιά σε εθελοντική βάση, ο Θεός να τον ανταμείψει γι' αυτό. Τον βρήκα να τους εξηγεί τις ισλαμικές κατακτήσεις και τα ηρωικά των συντρόφων τους με τον τρόπο που ο ηρωικός Σύντροφος στεκόταν μπροστά του τρεις άπιστοι, έτσι χτύπησε με το σπαθί του τον λαιμό αυτού και μαχαίρωσε εκείνον με ένα δόρυ, και εκείνος τον τραυμάτισε βαριά ώσπου έπεσε και πέταξε το σώμα του εξοπλισμένο πάνω του και πήρε τα χρήματά του και τις γυναίκες. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι ισλαμικές κατακτήσεις ήταν ενέργειες φωτός που διέδωσαν το ισλαμικό κάλεσμα σε όλες τις γωνιές του κόσμου, αλλά η μέθοδος παρουσίασης του στους νέους χρειάζεται μια εκπαιδευτική μορφή, και όχι με αυτόν τον τρόπο που εκρήγνυται μέσα τους οι ενέργειες αγωνίας και βίας, και έχουμε απόλυτη ανάγκη να τους πειθαρχήσουμε και να πάρουμε τα χέρια τους για να γίνουν κανονικά μέλη της κοινωνίας, καθώς είναι παιδιά που έχασαν γονείς Ζούσαν στους δρόμους και υπέφερε από τη φρίκη της λόγω της απουσίας αξιών και της επικράτησης των εγκλημάτων.

Το πρόβλημα που ανακάλυψα μέσω του διαλόγου μου με τον φίλο μου και την έντονη αντίθεσή του μαζί μου, κατά τη γνώμη μου, είναι ότι δεν κατάλαβε τη σημασία των κατακτήσεων, αλλά οι σκηνές τους στον αγώνα, τις μάχες, την αιχμαλωσία και τα λάφυρα ήταν καρφωμένο στο μυαλό του, και αυτό είναι όλο, και αυτό δεν είναι μόνο το πρόβλημά του, αλλά το πρόβλημα ενός μεγάλου τμήματος ανθρώπων που δεν κατάλαβαν τη σημασία των κατακτήσεων για να διακρίνουν τι ήταν απαραίτητο να είναι και τι δεν έπρεπε, και δεν εξέτασε τις λεπτομέρειες για να μάθει το σωστό και το λάθος, και από αυτό αναζήτησε μαθήματα και διδάγματα, και δεν κατάλαβε ότι οι κατακτήσεις μοιάζουν με πολλές ανθρώπινες εμπειρίες που μερικές φορές είναι μολυσμένες από λάθη, ειδικά στα προχωρημένα στάδια, και ο σοφός που καταλαβαίνει το λάθος και ακολουθεί το σωστό δρόμο.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ανέλαβα το καθήκον να δημιουργήσω αυτό το βιβλίο με διαφορετική οπτική στην ανάγνωση ενός από τα πιο επικίνδυνα ισλαμικά θέματα, αλλά δεδομένου ότι οι ισλαμικές κατακτήσεις χρειάζονται τεράστιους τόμους και η ανάγκη μου σε αυτό το μικρό βιβλίο ήταν ένας πυρήνας και μια αρχή για να ρίξω φως σε συγκεκριμένα πνευματικά ζητήματα και να αφαιρέσω τη σύγχυση σχετικά με ορισμένες βασικές ισλαμικές έννοιες. Επέλεξα μια σειρά από μάχες από διαφορετικές χρονικές περιόδους και έριξα φως σε αυτές τις έννοιες και ζητήματα μέσω των ηρώων τους, ελπίζοντας να ολοκληρώσω αυτό που ξεκίνησα σε μεταγενέστερα βιβλία αν υπάρχει ανάπαυση στη ζωή, αν θέλει ο Θεός..

Και ο Θεός της πρόθεσης πίσω

Ο Δρ Mohamed Fathi Abdel-AI

Αιγύπτιος συγγραφέας, ερευνητής και μυθιστοριογράφος

Κεφάλαιο ένα

Κατακτητής της Αφρικής

يقول الله تعالى في كتابه الحكيم في سورة التوبة : (إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۖ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْأَنْجِيلِ ۖ وَإِنَّهُمْ لَكَانُوا فِي مَعَاهِدَةٍ مِّنَ اللَّهِ فَكُنُوا لَهُمْ حُرًّا وَالَّذِينَ نَبَذُوا أَيْمَانَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا قُلُوبُهُمْ مَّخْتُومَةٌ ۖ فَسَأَلْنَا تَرْجَمُوهَا وَلَمْ يَجِئْنَا بِبَدِيلٍ ۗ وَذَلِكَ

Είναι η μεγάλη νίκη (111))

Μεταξύ εκείνων για τους οποίους ισχύει αυτή η περιγραφή, και το θεωρούμε και με τον Θεό, και δεν επαινούμε κανέναν ενώπιον του Θεού. - Harith bin Amer bin Fahr al-Qurashi» είναι ένας από τους οπαδούς που πραγματοποίησαν τη διαθήκη του Προφήτη, ο Θεός να τον ευλογεί και να του δώσει ειρήνη και δεν τον συνάντησαν, και αυτό οφείλεται στο νεαρό της ηλικίας του τότε. καθώς η γέννησή του ήρθε σύμφωνα με τις πλησιέστερες διηγήσεις στη λογική, ένα χρόνο πριν από τη μετανάστευση του Προφήτη, και η γενεαλογία του είναι οι Κουρείς, συναντώντας τον δέκατο παππού του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη να είναι πάνω του, και όχι μόνο...

Είνα ι συγγενής με τον Αμπν αλ-Αας, τον οξυδερκή των Αράβων, λέγεται ότι ήταν ο αδερφός του από τη μητέρα του, ή έλεγαν ότι ήταν γιος της θείας του, ή έλεγαν ότι ήταν ο γιος της αδερφής του.

Ο Uqba διακρινόταν από θάρρος, δύναμη, ανδρεία και στρατιωτική ιδιοφυΐα, γεγονός που έκανε τον χαλίφη Umar ibn al-Khattab να του δώσει εξαιρετικά τη διοίκηση των στρατευμάτων και περιοριζόταν στους συντρόφους.

Το αστέρι του Uqba bin Nafie αναδείχθηκε, έτσι συμμετείχε στην κατάκτηση της Αιγύπτου και στις κατακτήσεις του Μαγκρέμπ, έτσι κατέκτησε την Κυρηναϊκή, τη Zuweila, τη Nubia, τις οάσεις, τη Σύρτη, το Wadan, τη Germa, το Fezzan και συμμετείχε στην κατάκτηση τ ης Sbeitla.

○ Uqba bin Nafi ανέλαβε τη διοίκηση της φρουράς της Barqa κατά την εποχή του Omar bin Al-Khattab και συνέχισε κατά τη διάρκεια της βασιλείας των δύο χαλίφηδων, του Othman bin Affan και του Ali bin Abi Talib, και στη συνέχεια ανέλαβε την Ifriqiya κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Muawiyah bin Abi Sufyan, έτσι εγκαταστάθηκε στο Kaigouan (Περσική λέξη Σημαίνει ο σταθμός των στρατιωτών και ο τόπος των όπλων) και έχτισε εκεί το περίφημο τζαμί του και ήταν μια περιοχή με πολλά θηρία και λιοντάρια, έτσι κάλεσε το ν Θεό για να το αφήσουν, έτσι έφυγαν λέγοντας: «Ω έντομα και λιοντάρια, είμαστε οι σύντροφοι του Αγγελιαφόρου του Θεού, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του Θεού είναι πάνω του· αυτός και ο στρατός του υπέφεραν από υπερβολική δίψα ενώ κατευθυνόταν προς τ ο πόλη του Khawar, οπότε νερό ανάβλυσε κάτω από τα πόδια του αλόγου του με την ευλογία της ικεσίας του.

Τ ο θέμα δεν λύθηκε για πολύ καιρό, καθώς ο νέος κυβερνήτης της Αιγύπτου και της Αφρικής, «Muslimah ibn Mukhlad al-Ansari», τον απέλυσε και διόρισε στη θέση του έναν από τους πιστούς του από τους Ansar, που αποκαλούνταν «Abu al- Μουχατζίρ», ένα δηνάριο πάνω από την Αφρική. Ο Αλί, είθε ο Θεός να είναι ευχαριστημένος με αυτόν και τους γιους του, είναι η εξέγερση από την οποία αποσύρθηκε ο Ουκμπά και δεν εξέφρασε σαφή πολιτική ή στρατιωτική στάση σε αυτήν. Μη πολιτική και δεν ασχολείται με τον άλλον η βάση της ι σ ό τ η τ α ς μεταξύ των ανθρώπων ανεξάρτητα από το παρελθόν τους, και για εμάς στον Εκλεκτό, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη είναι πάνω του, είναι το υψηλότερο ιδανικό. ειρήνη σε αυτόν, και προσέβαλε τη μητέρα του, είπε: Ο άνθρωπος ήρθε στον Προφήτη, η προσ ε υ χ ή του Θεού και η ειρήνη να είναι μαζί του, και του το ανέφερε. **لَمْ: إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ، إِخْوَانُكُمْ وَخَوْلَاكُمْ، جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَحُوهُ تَحْتَ يَدَيْهِ، فَلْيَطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ عَلَيْهِ** ..

Έ ν α ς θυμωμένος Uqba πήγε στον χαλίφη "Muawiyah bin Abi Sufyan" στη Δαμασκό, προειδοποιώντας τον ότι τον παρερμήνευσε μετά από όσα

είχε κάνει και στα χέρια του "Abd al-Ansar". Θα το επιστρέψει ξανά αργότερα για να κυβερνήσει την Αφρική, η οποία ήταν δεν επι τ ε ύ χ θ η κ ε με το θάνατο του Μουαβίγια.

Η στρατιωτική ιδιοφυΐα του διοικητή Uqba δεν τον εμποδίζει να αναγνωρίσει τη σεμνότητα των πολιτικών του δυνατοτήτων σε ορισμένες καταστάσεις, γεγονός που μας ωθεί να παραδεχτούμε ότι ο "Abu al-Muhajir Dinar" ήταν καλύτερος πολιτικά από τον "Uqba", παρά τη ν ηχηρή στρατιωτική του νίκη επί των Βερβέρων στο η μάχη του "Tlemcen" και η νίκη του επί του πρίγκιπα τους Βερβέρη "Kusaila bin Lamzam" τον αρχηγό της ευρωπαϊκής φυλής και τον συνέλαβε και έσπασε τη δύναμή του και αυτούς που τον διόρισαν από τα υπολείμματ α των Βυζαντινών Ρωμαίων, αλλά προσπάθησε να κερδίσει αγάπη του Kusaila και τον συγχώρεσε και τον απελευθέρωσε και του δίδαξε ότι το Ισλάμ δεν ήρθε για να αποικίσει τους καταπιεσμένους λαούς και να λεηλατήσει τον πλούτο τους, αλλά ήρθε για να τους τιμήσει κ α ι να υψώσει το πεπρωμένο τους και να τους συμπεριλάβει στη σημαία του μονοθεϊσμού. άγνοια Η επιλογή σου στο Ισλάμ αν καταλάβουν» όπως μας δίδαξε ο Εκλεκτός, ειρήνη σε αυτόν, έτσι ο Κουσάιλα ασπάστηκε το Ισλάμ και έμαθε την αραβική γλώσσα και πολλοί Βέρβε ρ ο ι τον ακολούθησαν και άρχισαν σχέσεις φιλίας και καλής γειτονίας μεταξύ των δύο μερών , και ακόμη και αν κάποιοι αμφέβαλλαν για την αλήθεια του Ισλάμ και των προθέσεων του Kusaylah, η συνέχιση αυτού του μονοπατιού αποτελούσε εγγύηση για την επίτευξη πολλών κερδών, συμπεριλαμβανομένης της διάρρηξης της συμμαχίας Βερβέρων-Βυζαντινών και της ωφέλειας από τη δύναμη των Βερβέρων ως υποστηρικτών του Ισλάμ, ή τουλάχιστον εξουδετερώνοντάς τους και περιορίζοντας την επιρροή τους.

Χάρη σε αυτή την πολιτική, ο Abu Al-Muhajir μπόρεσε να κατακτήσει την Καρχηδόνα και το νησί Σρεκ, και έχτισε επίσης το τζαμί του, τον Sidi Ghanem, σε σχέση με έναν από τους δίκαιους αγίους αυτής της περιοχής. Με τη δύναμη των όπλων και την ένταση των μαχών, ο Εκλεκτός, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, το υιοθέτησε σε σχέση με τους ηγέτες των Κουράις και τις αραβικές φυλές. Ο Θεός, οι προσευχές και η ειρήνη του Θεού είναι πάνω του, μου έδωσε την ημέρα του Χουνάιν, και είναι ο πιο μισητός από τους ανθρώπους για μένα. Διηγείται από τον Μουσουλμάν και τον Αλ-Τιρμίντι...

Με την ανάληψη του "Yazid bin Mu'awiya" εκπλήρωσε την υπόσχεση του πατέρα του και καθαίρεσε τον "Abu Al-Muhajir Dinar", ειδικά επειδή ο κύριός του Maslama bin Makhlad είχε πεθάνει εκείνη τη στιγμή και αποκατέστησε την Uqba για άλλη μια φορά για να κυβερνήσει την Αφρική. Al-Muhajir τον κακομεταχειρίστηκε, και ήταν πιο κατάλληλο γι' αυτόν να συγχωρήσει και να γυρίσει σελίδα στο παρελθόν, να δώσει προτεραιότητα στο πολιτικό συμφέρον και στην αναγκαιότητα να συναντήσει τη λέξη γύρω από τον ευρύτερο στόχο, που είναι να βάλει τα θεμέλια του ισλαμικού κράτους στην Αφρική Προσέβαλε επίσης τον σύμμαχό του, "Kusaila." Σύμφωνα με ορισμένες διηγήσεις, ενώ άλλες αφηγήσεις λένε ότι ο Kusayla ήταν ελεύθερος, αλλά παραμελήθηκε από το πλάι, ένα εμπόδιο τον κορόιδευε με πράξεις που τον εξευτελίζουν, όπως το ψήσιμο για τους στρατιώτες του, σύμφωνα με σε ορισμένες διηγήσεις, καθώς ήταν εμπόδιο στη λογική του κυρίου μας Ομάρ μπιν Αλ-Χατάμπ, όχι στην ανάγκη να συμφιλιωθούν οι καρδιές μετά την ανάπτυξη της δύναμης του Ισλάμ και επέβαλε την επιρροή του. Η δύναμη του Ισλάμ εντάθηκε στο Μαγκρέμπ και Το να σπάει το αγκάθι των τυράννων όπως ο Kusayla είναι πραγματικά καλύτερο και πιο αποτελεσματικό, αυτό είναι που τον έκανε να αδιαφορεί για τη συμβουλή του αιχμάλωτου Abu al-Muhajir να μην προκαλεί περισσότερο τον Kusayla και τους Βερβέρους.

Ήταν το έθιμο του «Uqba» να είναι σίγουρος για την ασφάλεια του στρατού του, που είναι ένα από τα χαρακτηριστικά του γενναίου και υπεύθυνου αρχηγού. Στον αγώνα, τους οδηγεί, και επιστρέφοντας από την

εισβολή, βρίσκεται μέσα τους. πίσω, και ότι ο στρατός του επιστρέφει με τη μορφή συντάξεων στο Καίρουαν, και μένει στο τελευταίο σύνταγμα, έτσι ο "Kusaila" εκμεταλλεύτηκε αυτό και την παρουσία του με τριακόσιους μόνο μαχητές του επιτέθηκε με τεράστια πλήθη Βερβέρων και Ρωμαίων, και με τη βοήθεια της ειδωλολατρικής ή Εβραϊκής ιέρειας, Dihya, που ανέλαβε την επιστράτευση. Ο Uqba αντιμετώπισε γενναία αυτόν και τους μαχητές του, όπως ακριβώς ο ευγενής άνδρας "Abu Al-Muhajir" αποφάσισε να πολεμήσει με τον "Uqba" και να μοιραστεί η μοίρα του μαζί του και να πεθάνει μαζί του στη χώρα (Thudhasah) της γης των Zab, και όλοι μαρτύρησαν και οι οικογένειες λίγων ανθρώπων..

Για να καρποφορήσει η ιστορία μας, τι θα γινόταν αν η στρατιωτική δύναμη του Uqba συναντούσε την πολιτική σοφία του Abu al-Muhajir και περπατούσαν μαζί στην κυβερνώσα Αφρική και πάνω σε αυτό περπατούσε μετά από αυτούς;!! Ασφαλώς, τα γεγονότα της ιστορίας και το τέλος όλων των εποχών στις οποίες αυτό ήταν δυνατό θα είχαν αλλάξει, αλλά το πνεύμα της διαφωνίας και της άμιλλας υπερίσχυσαν και μεγέθυναν τη διαφθορά του εχθρού, και αυτός ενισχύθηκε και νικήθηκε.

Είναι επίσης αρκετό για εμάς σε αυτό το μέρος να μιλήσουμε για τις ιδιότητες του Uqba bin Nafeh, συμπεριλαμβανομένης της ισχυρής πίστης του στο μεγαλείο του Θεού και στο μεγαλείο του Ευγενούς Κορανίου, του ρόλου του στην εκπαίδευση των μαχητών και ότι θα έπρεπε να είναι πάνω από κάθε άλλο θέμα, και ότι η τζιχάντ και η αναζήτηση του μαρτυρίου είναι ο δρόμος προς την ευχαρίστηση και το έλεος του Θεού, ακόμα κι αν έφτασε στο τέλος αυτού του κόσμου ως κατακτητής...

Ο/Η Uqba λέει:

«Ω άνθρωποι, οι ευγενείς και οι εκλεκτοί σας, με τους οποίους ο Παντοδύναμος Θεός είναι ευχαριστημένος και αποκάλυψε το Βιβλίο Του, ορκίστηκαν πίστη στον Αγγελιοφόρο του Θεού, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του να είναι πάνω του, την υπόσχεση ικανοποίησης εναντίον εκείνων που είπαν ψέματα Ο Θεός μέχρι την ημέρα της Ανάστασης και είναι οι ευγενείς σας και οι πρώτοι ανάμεσά σας που ορκίστηκαν

πίστη.Μόνο στον Κύριο των κόσμων ορκίστηκες πίστη και σε κοίταξε σε αυτό το μέρος σου και δεν έφτασες σε αυτή τη χώρα εκτός από το να επιδιώκεις την ευχαρίστησή Του και να τιμάς τη θρησκεία Του, γι' αυτό δώστε καλά νέα: όσο περισσότερο αυξάνεται ο εχθρός, τόσο πιο ταπεινωτικοί και ταπεινωτικοί θα είναι, αν θέλει ο Θεός, και ο Κύριός σας, ο Πανίσχυρος και Μεγαλοπρεπής, δεν σας εγκαταλείπει, γι' αυτό αντιμετωπίστε τους ειλικρινείς καρδιές, γιατί ο Θεός είναι ο ισχυρός και ο Θεός σας έκανε τη δύναμή Του που δεν απομακρύνεται από τους εγκληματίες, πολεμήστε λοιπόν τον εχθρό σας με την ευλογία και τη βοήθεια του Θεού, και ο Θεός δεν απομακρύνει τη δύναμή Του από τους εγκληματίες».

Λέει επίσης: «Πούλησα τον εαυτό μου από τον Παντοδύναμο Θεό, γι' αυτό θα συνεχίσω να αγωνίζομαι εναντίον εκείνων που δεν πιστεύουν στον Θεό.» Μετά είπε: «Ω γιοι μου, σας συνιστώ τρία πράγματα, γι' αυτό απομνημονεύστε τα και μην τα σπαταλάτε. τους: Προσέχετε να γεμίζετε το στήθος σας με ποίηση και να εγκαταλείπετε το Κοράνι, γιατί το Κοράνι είναι απόδειξη του Παντοδύναμου Θεού, και πάρτε από τα λόγια των Αράβων είναι αυτά που καθοδηγούν το έξυπνο άτομο και σας καθοδηγούν σε ευγενή ηθική, μετά αποφύγετε από ό,τι είναι πίσω του, και σας συμβουλεύω να μην χρωστάτε ακόμα κι αν φοράτε μανδύα, γιατί η θρησκεία ταπεινώνεται τη μέρα και αυτές τη νύχτα, οπότε ας είναι ασφαλές για εσάς η μοίρα σας και η τιμή σας, και εσείς μείνετε απαραβίαστος μεταξύ των ανθρώπων όσο παραμένεις, και μη δέχεσαι γνώση από τους αλαζονικούς αυτούς που έχουν άδεια, έτσι αγνοούν τη θρησκεία του Θεού και σε χωρίζουν από τον Παντοδύναμο Θεό και δεν παίρνουν τη θρησκεία σου παρά μόνο από τους ανθρώπους της ευσέβειας και προφύλαξη, άρα είναι ασφαλέστερος για σένα, και όποιος προφυλάσσεται είναι ασφαλής και σώζεται από αυτούς που σώζονται, τότε είπε: Είθε η ειρήνη του Θεού να είναι πάνω σου, και βλέπω ότι δεν με βλέπεις μετά από αυτή τη μέρα σου... Τότε είπε: Ω Θεέ, δέξου την ψυχή μου με την ευχαρίστησή Σου και κάνε την τζιχάντ στο έλεός μου και κατοικία της αξιοπρέπειάς μου μαζί σου.

Είπε επίσης, καθώς επέβλεπε τον Ατλαντικό Ωκεανό κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του τζιχάντ: «Θεέ μου, δεν βγήκα έξω με αλαζονεία ή κακία, και ότι ξέρεις ότι αναζητώ τον λόγο που ζήτησε ο υπηρέτης σου Ντου αλ-Καρνάιν. να σε προσκυνήσω και να μη σε συνδέω τίποτα.. Ω Θεέ, αν ήξερα ότι υπάρχει μια στεριά πίσω από αυτή τη θάλασσα, θα την είχα βουτήξει μέσα της στο δρόμο σου».

Πόσο σπουδαίο είναι για το ταξίδι ενός ατόμου να αναζητά την ευχαρίστηση του Θεού, ακόμα κι αν αναμιγνύεται με κάποια ανθρώπινα λάθη λόγω έλλειψης πνεύματος δημιουργικής ομαδικής εργασίας, αλλά η πίστη στον Θεό και η επιμέλεια στην υπακοή σε Αυτόν παραμένουν οι δύο πιο εξέχοντες τίτλοι στο ταξίδι...

Κεφάλαιο II

κατακτητής της Ανδαλουσίας

Ο πρώτος από αυτούς ήταν ένας ηλικιωμένος άνδρας που ξεπέρασε τα εβδομήντα χρόνια, τον ταλαιπώρησε η ζωή με δεξιότητες και εμπειρίες, και παρά την αναπηρία του ποδιού του και τη χωλότητα, περπάτησε με πείσμα στα μονοπάτια της ζωής ανάμεσα στη δυσκολία και την ευκολία και στις πιο σκληρές παγίδες της ζωής του..

Ο Ibn Bashkwal ανέφερε ότι το όνομά του ήταν "Musa bin Naseer bin Abd al-Rahman bin Zaid" και ορισμένοι ιστορικοί ανέφεραν ότι το επώνυμό του ήταν "Al-Lakhmi" επειδή ο πατέρας του ήταν σκλάβος και λέγεται ότι ήταν από τους απογόνους της διάσημης φυλής της Υεμένης Lakhm. Al-Sham κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Omar και του Othman, στη συνέχεια μετακόμισε για να εργαστεί για τον "Abdul Aziz bin Marwan", οπότε τον απελευθέρωσε. Όσο για την πιο διάσημη αφήγηση για την καταγωγή του, είναι ότι συνδέεται με τον Bani Bakr bin Wael και ότι ο πατέρας του "Naseer" ήταν μεταξύ των σαράντα αγοριών που αιχμαλωτίστηκαν από τον "Khalid bin Al-Walid" στη μάχη του Ain. al-Tamr το έτος 12 AH, που είναι μια μικρή πόλη που βρίσκεται στην άκρη της ερήμου δυτικά του ποταμού Ευφράτη. Άλλοι αναφέρουν ότι είναι από τον "Arashah" της φυλής "Bali", ο πατέρας του αιχμαλωτίστηκε από το όρος Η Χεβρώνα στο Λεβάντε την εποχή του As-Siddiq Abu Bakr, και ότι ο πατέρας του ονομαζόταν «Nasra» και μειώθηκε σε «Naseer»...

Ο Μωυσής μεγάλωσε στη δυναστεία των Ομεϋαδών, η οποία τον προσδιόρισε να φέρει εις πέρας μια μεγάλη αποστολή, η οποία είναι να ανακαταλάβει την Κύπρο και να την αναλάβει, την οποία είχε κατακτήσει πριν από αυτόν ο Muawiya. Το περίεργο είναι ότι πήρε θέση στην εποχή της διαμάχης κατά των Ομαγιάδων μέσω της συμμετοχής του στη μάχη του Μαρτζ Ραχάτ μεταξύ των Ομαγιάδων και των Συντρόφων. Ο Ad-Dahhak bin Qais al-Fihri" εντάχθηκε στο στρατόπεδο του al-Dahhak, ο οποίος προσευχόταν κρυφά για τον Abdullah bin al-Zubayr. Όταν οι Ομαγιάδες

νίκησαν, ο Μούσα κατέφυγε στην Αίγυπτο φοβούμενος την καταπίεση του «Μαρουάν μπιν αλ-Χακάμ.» Η πιο σωστή άποψη για μένα είναι η σχέση του πατέρα του με τον Αμπντ αλ-Αζίζ μπιν Μαρουάν, τον ηγεμόνα της Αιγύπτου, που είχε ως αποτέλεσμα μια φιλία που έφερε κοντά τον Abd al-Aziz And Moses, αυτή τη φιλία που τον έσωσε από την οργή του Marwan bin Al-Hakam την πρώτη φορά, και μετά από αυτόν η οργή του χαλίφη Abd al-Malik bin Marwan, που παραλίγο να τον σκοτώσει . Αυτό συμβαίνει επειδή ο «Αμπντ αλ-Μαλίκ» διόρισε τον αδερφό του «Μπισρ μπιν Μαρουάν» στην Κούφα και προσάρτησε τη Βασόρα σε αυτήν, έτσι ζήτησε τη βοήθεια του Μούσα για τον φόρο της. Πλήρης εμπιστοσύνη για να κάνει όλη τη δουλειά για λογαριασμό του, έτσι ο «Αμπντούλ -Μαλίκ» θύμωσε μαζί του και του επέβαλε μεγάλο πρόστιμο, το μισό από το οποίο τον πήρε μαζί του ο «Αμπντούλ-Αζίζ μπιν Μαρουάν» στο κυβερνήτη του στην Αίγυπτο...

Ο Abdul Aziz ζήτησε τη βοήθεια του Musa bin Naseer για να ανακαταλάβει τις περιοχές στις οποίες οι Βέρβεροι είχαν επιστρέψει και είχαν ελέγξει μέσω των διαδοχικών επαναστάσεων τους. Κατάφερε την αποστολή του και επέστρεψε φορτωμένος με λάφυρα, τα οποία βρήκε την ευκαιρία να επιδιορθώσει την εικόνα του με τον χαλίφη Abd al-Malik, έτσι τους έστειλε αμέσως στον Abd al-Aziz, ο οποίος τους έστειλε στον χαλίφη με τη σειρά του.

Παρόλα αυτά, αυτή η κατηγορία συνέχισε να τον στοιχειώνει, και ακόμη και η ζωή του έληξε ως αποτέλεσμα, όπως θα δούμε, και είναι ακανθώδη οικονομικά ζητήματα που δεν μπορούν να επιλυθούν. το μέγεθος των προσδοκιών τους, εκτός από την απληστία ορισμένων στρατιωτών και εργατών για αυτό. Μερικά από αυτά τα λάφυρα είναι φυσικά σαλιαρισμένα και αδύναμες ψυχές. Η ανθρώπινη φύση είναι όλα τα θέματα που λαμβάνονται υπόψη.. αλλά αξίζει να κοιτάξετε τον Musa bin H κατάσταση του Naseer από μια σημαντική οπτική γωνία, που είναι η κατάσταση της υγείας του, καθώς η χλωτότητα μπορεί να είναι σημάδι τραυματισμού στον εγκέφαλο, στο νωτιαίο μυελό ή στα περιφερικά νεύρα ή σε καρδιακά και πνευμονικά προβλήματα, τα οποία ωθούν προς το

μούδιασμα. Η έλλειψη ισορροπίας και εστίαση, και έτσι η ικανότητα του ανθρώπου να φέρει τα βάρη των υλικών ευθυνών, πέρα από τις διοικητικές και να διοικεί στρατούς με πλήρη επάρκεια, παραμένει θέμα αμφιβολίας και αμφισβήτησης, ειδικά με την ηλικία;!

Ο δεύτερος ηγέτης είναι ο "Tariq bin Ziyad", του οποίου οι πηγές δίστανται σχετικά με την καταγωγή του. Κάποιοι από αυτούς ισχυρίζονται ότι είναι "Πέρσης" από το Hamadan, και κάποιοι από αυτούς ισχυρίζονται ότι είναι "Άραβας" από τις φυλές Sadaf στο Hadramout στο Η Υεμένη, όπως ο Ibn Khalkan ή η αραβική φυλή Bani al-Layth, όπως ο Ibn Khaldun, και ανάμεσά τους είναι εκείνοι που λένε ότι είναι βάρβαρος ή Βέρβερος, όπως ο ιστορικός και γεωγράφος Abu Abdullah Muhammad al-Idrisi και ο ιστορικός του Μαρακές Ibn Adhari, το οποίο είναι το πιο διάσημο ρητό λόγω του ότι ήταν σκλάβος του Musa bin Naseer, κυβερνήτη της Ifriqiya, στα χέρια του οποίου πολλοί Βέρβεροι ασπάστηκαν το Ισλάμ, και ίσως ο Tariq να ήταν ανάμεσά τους και το όνομά του σύμφωνα με τον Ibn Adhari : "Tariq bin Ziyad bin Abdullah bin Rafhu bin And Ravjum bin Yazgasen bin Wallhas bin Yatufat bin Nafzaw" ή "Tariq bin Ziyad bin Abdullah bin Walgo bin Warjum bin Naberghasin bin Wallhas bin Yatuft bin Nafzaw" ενώ ο Al-Idrisi τον ανέφερε: "Tariq bin Abdullah bin Wanamo Al-Zanati» χωρίς τον Ziyad ...

Το σημαντικό είναι ότι η μοίρα καλεί τους δύο ήρωες να ανοίξουν τον χαμένο παράδεισο, που είναι η «Ανδαλουσία», επειδή ο κόμης «Ιουλιανός» και παρακινημένος από την επιθυμία να εκδικηθεί τον «Ροντερίκ» (ή Ζαρέκ), τον βασιλιά των Γότθων, ο οποίος βίασε την κόρη του καθώς βίασε ολόκληρη τη χώρα από τον καλό της βασιλιά, έγραψε στον «Μωυσή» Ιμπν Νασίρ» και ειπώθηκε ότι απευθύνθηκε στον κυβερνήτη του στην Ταγγέρη, «Ταρίκ μπιν Ζιάντ», καλώντας τους μουσουλμάνους να εισβάλουν στην Ανδαλουσία και να παράσχουν όλα τα μέσα βοήθειας για να επιτευχθεί αυτό...

Ο Musa bin Naseer ζήτησε άδεια από τον χαλίφη, Al-Walid bin Abd al-Malik, να εισβάλει στην Ανδαλουσία, αλλά ο Al-Walid είχε το ίδιο όραμα με τον προηγούμενο χαλίφη, Umar bin Al-Khattab, από φόβο για τους στρατιώτες του από το φρίκη της θάλασσας, οπότε δίστασε να σπρώξει με μεγάλες δυνάμεις, ειδικά αφού η υπόσχεση του «Ιουλιανού» θα μπορούσε να ήταν αληθινή, και ίσως ήταν μια παγίδα της οποίας την πλευρά δεν πιστεύει. ο χαλίφης, έτσι έστειλε ένα μικρό απόσπασμα για να νιώσει τον παλμό υπό την ηγεσία του "Tarif bin Malik", έτσι αποβιβάστηκαν σε ένα νησί που ονομαζόταν Tarif, το οποίο ονομαζόταν νησί Tarif μετά από αυτό, και μεγάλη λεία, μετά το ακολούθησε με ένα στρατός των Βερβέρων αποτελούμενος από επτά χιλιάδες μαχητές με επικεφαλής τον "Tariq bin Ziyad" για να επεκταθεί στα εδάφη της Ανδαλουσίας, στη συνέχεια του παρείχε άλλους πέντε χιλιάδες μαχητές για να αντιμετωπίσει τα τεράστια πλήθη του Roderick, που ο ίδιος μετακόμισε από το "Toledo", την πρωτεύουσα του Ανδαλουσία, για να οδηγήσει τη μάχη, να συγκλίνει τις δύο ομάδες στο "Wadi Lakka", όπου ο Roderick νικήθηκε και αποκόπηκε, και το αστείο είναι ότι ο Abd al-Aziz bin Musa bin Naseer παντρεύτηκε τη χήρα του και λέγεται ότι κόρη του ήταν η "Ajelona or Aylah", η οποία ήταν γνωστή ως Umm Assem, και λεγόταν ότι ήταν η αιτία της νίκης του σύμφωνα με ορισμένες μαρτυρίες!!!

Ο Ταρίκ μπιν Ζιγιάντ εκμεταλλεύτηκε αυτή την τολμηρή νίκη, οπότε αποφάσισε να χτυπήσει το σίδηρο όσο ήταν ζεστό, φοβούμενος ότι τα υπολείμματα των Γόθων θα συγκεντρωθούν ξανά.

Ο Ταρίκ έστειλε τον Μούσα μπιν Νασίρ να τον ενημερώσει για τη νίκη, γι' αυτό χάρηκε και έστειλε τον χαλίφη αλ-Ουαλίντ να του ανακοινώσει αυτή την ξεκάθαρη κατάκτηση, αλλά ο ενθουσιασμός κατείχε τον μεγάλο Σεΐχη Μούσα μπιν Νασίρ να έχει μερίδιο σε μια τέτοια κατάκτηση και να το όνομά του συνδέθηκε με τη μεγάλη κατάκτηση της Ανδαλουσίας και την ισλαμική πρόοδο στην Ευρώπη, οπότε ο Ταρίκ διέταξε να σταματήσουν τις κατακτήσεις μέχρι να τον προλάβει, καθώς πήρε έναν δρόμο διαφορετικό από αυτόν του Ταρίκ, κατακτώντας τις πόλεις Shaduna, Garmona, Σεβίλλη, Beja, και Merada. Ο γιος του Abdel-Aziz κατέκτησε επίσης τη "Lebla" εκτός

από την εκ νέου κατάκτηση της Σεβίλλης μετά την εξέγερσή της. Ο Musa βάδισε και κατευθύνθηκε προς το Τολέδο, και συνάντησε τον Tariq στην Talbera, και ξεκίνησαν μαζί για το Τολέδο καθώς η Σαραγόσα κατακτήθηκε.

Μετά από αυτές τις νίκες, ο κόσμος έφυγε από τους δύο ήρωες, τους οποίους διαχειρίστηκαν οι Iqbal, Ishraq και Smile, όπου υπάρχουν αντικρουόμενες μαρτυρίες για τη μοίρα τους, η οποία συνδέθηκε με τη μεταμόρφωση στην αυλή του χαλιφάτου των Umayyad από το "Al-Walid". ο οποίος βρισκόταν στο νεκροκρέβατό του τη στιγμή αυτών των νικών, στον αδερφό του "Σουλεϊμάν", ο οποίος μεταβιβάστηκε στην εξουσία μετά από αυτό, καθώς οι μαρτυρίες υποστηρίζουν ότι ο Σουλεϊμάν τους ζήτησε να επιβραδύνουν και να μείνουν στην Παλαιστίνη μέχρι να εκτελεστεί η εντολή του Θεού και να γίνει ο ο ηγεμόνας και τα μεγάλα λάφουρα γίνονται μερίδιό του και η μεγάλη κατάκτηση συνδέεται με την κυριαρχία του. Στην αρχή έκανε περιορισμένο πόλεμο και λέγεται ότι αργότερα προέκυψε μεταξύ τους διαμάχη για τα τεράστια λάφουρα και σύμφωνα με ορισμένες μαρτυρίες, ήταν θησαυροί από χρυσό, ρουμπίνια, κοσμήματα και γαλαζοπράσινες και ότι ο Μωυσής κατηγορήσε τον Ταρίκ ότι έκλεψε το χρυσό τραπέζι του Σολομώντα και το ένθετο με πολύτιμους λίθους και το έκρυψε, παρόλο που ο Ταρίκ ήταν αυτός που το βρήκε στην πόλη Σάλεμ, και αν η αφήγηση ήταν σωστό, θα ήταν καλύτερα να το κρύψει τελείως, αλλά κάποιοι εξηγούν ότι η απόκρυψή του από τον Ταρίκ ήταν για να αποδείξει στον χαλίφη ότι αυτός ήταν ο συγγραφέας αυτής της αποκάλυψης και όχι ο Μωυσής!!! Όπως υποστηρίζουν οι διηγήσεις Άλλο είναι ότι ο "Σουλεϊμάν μπιν Αμπντ αλ-Μαλίκ" τους κατηγορήσε για κλοπή και ότι το παρελθόν του Μούσα μπιν Νάσιρ και η ξένη καταγωγή του Ταρίκ μπιν Ζιάντ έκανε και τα δύο μέρη να κατηγορηθούν και να χάσουν ταυτόχρονα ενώπιον του χαλίφη. , δεν υπάρχει ανάγκη ούτε για τον Ταρίκ, και δεν έχει νόημα να κερδίσουμε το χέρι του, έτσι οι δύο άντρες υπέφεραν από φτώχεια και εξαθλίωση στο τέλος της ζωής τους μετά από πολλά και ευκολία σύμφωνα με τις περισσότερες πηγές. Στο "Moses" το κρατούμενος, λέγοντας στο heal: "Το ξέρεις αυτό;" Είπε: «Ναι, τον ξέρω να

νηστεύει και να στέκεται όρθιος, άρα η κατάρα του Θεού να είναι πάνω του αν αυτός που τον σκότωσε ήταν καλύτερος από αυτόν». Οι διηγήσεις υποστηρίζουν επίσης ότι ο Ταρίκ εθεάθη να ζητιανεύει μπροστά από το τζαμί!! Ωστόσο, υπάρχουν και άλλες πηγές που είχαν καλύτερη μοίρα στον Μούσα μπιν Νασίρ, έτσι υποστηρίζουν ότι ο χαλίφης ήταν ευχαριστημένος μαζί του και έκανε Χατζ μαζί του και εκπλήρωσε την επιθυμία του να πεθάνει στη χώρα της Χιτζάζ και ότι πέθανε την περίοδο του Χατζ, ενώ ο Ταρίκ επέλεξε τη ζωή του ασκητισμού δίπλα στην υπηρέτρια του και λέγεται ότι η γυναίκα του είναι η «Ουμ Χακίμ». Στη Δαμασκό, ήταν η πρώτη μουσουλμάνα γυναίκα να περάσει στην Ανδαλουσία και να τον συνοδεύσει στις κατακτήσεις και τα ταξίδια του...

Η μυστηριώδης μοίρα των δύο ανδρών και η έντονη σύγκρουση που την έπληξαν ώθησαν ορισμένους σύγχρονους συγγραφείς να αρνηθούν το γεγονός της ιστορικής τους ύπαρξης από τη βάση. Τέτοιες μορφές άρνησης αδιάψευστων γεγονότων είναι μια μάστιγα που έχει εξαπλωθεί στην εποχή μας για να κατηγορήσει καθετί που είναι ισλαμικό και το παραμελεί εντελώς σαν να μην υπάρχει, και να αμφισβητεί τους μουσουλμάνους στις ιστορικές τους σταθερές, ειδικά αυτές που σχετίζονται με τους εμπνευσμένους ήρωες. Και οι δίκαιοι Μουτζαχεντίν, ελπίζοντας στην έγκριση της Δύσης και υποκλίνονται για να το δουν ...

Αυτού του είδους οι αρνητές, αν μπειτε στη σείρα συζήτηση τους, τότε πείτε τους ότι οι ηγέτες της ισλαμικής εισβολής είναι σαν την εφεύρεση των Αράβων ιστορικών, τότε δώστε μου μια εναλλακτική αντίληψη της πραγματικότητας αυτού που συνέβη στον ποταμό Wadi Lakka ή στα ισπανικά Γκουαδιλίτι ή η Μάχη της Πεδιάδας του Μπαρμπάτ ή η Μάχη της Σιντούνα, ή η Μάχη του ντε λα Τζούνα ντε λα Χάντα στα Ισπανικά ή οποιοσδήποτε προσδιορισμός θέλετε, όλες οι πηγές συμφώνησαν να αναφέρουν το περιστατικό, έτσι συνέβη χωρίς αρχηγό ή από σύμπτωση πχ;!! Εδώ συγκρατείται η γλώσσα των αρνητών και αυτός που δεν πιστεύει ξεθωριάζει...

Επιστρέφουμε στους δύο ήρωες, και όποια κι αν ήταν η μοίρα τους, είτε αυτό που είπαμε ότι αρνήθηκαν αυτό που έκαναν ήταν αλήθεια είτε αν έλαβαν την ανάλογη τιμή για τον εξέχοντα ιστορικό τους ρόλο. Ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς στο εξής ό,τι είναι μεγαλύτερο, που είναι η πιο ικανοποιητική ανταμοιβή στις υψηλότερες βαθμίδες του Παραδείσου - και τους υπολογίζουμε μαζί με τον Θεό μεταξύ των δύο δίκαιων μαρτύρων - έτσι σύμφωνα με την εξουσία του Abu Hurairah, ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί του Ο Προφήτης, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη είναι επάνω είπε: «Η ομοίωση ενός μαχητή για τον σκοπό του Θεού – και ο Θεός ξέρει καλύτερα ποιος αγωνίζεται στο δρόμο Του – μοιάζει με αυτόν που νηστεύει, που στέκεται συνεχώς, που δεν χαλαρώνει από τη νηστεία ή την ελεημοσύνη, μέχρις ότου επιστρέφει, και ο Παντοδύναμος Θεός εμπιστεύτηκε τον μαχητή για την υπόθεσή Του να τον παραδεχτεί εάν του αφαιρέσει τη ζωή. Παράδεισος, ή να τον φέρει πίσω με ανταμοιβή ή λάφυρα).

Μεταξύ των ρήσεων του Musa bin Naseer, που αποκαλύπτουν την ταπεινοφροσύνη, τη γενναιοδωρία και την αναγνώρισή του ότι είναι ένας άνθρωπος που κάνει λάθη και έχει δίκιο, εκτός από τη σημασία της ενότητας της τάξης και της ενότητας του λόγου, όταν μπήκε στο Kairouan: "Είμαι άνθρωπος σαν έναν από εσάς. Κάνω λάθος όπως κάνετε εσείς, και τραυματίζομαι όπως κάνετε και εσείς, και ο Εμίρης - ο Θεός να τον ευλογεί - σας πρόσταξε να δώσετε τα δώρα σας και να τα πολλαπλασιάσετε επί τρία, πάρτε τους λοιπόν με ησυχία και άνεση. Οι άνθρωποι με υπάκουσαν κι έτσι κατέκτησα τη Ρώμη.

Ενώ η ιστορία αποδίδει αυτό το ρητό στον Ταρίκ, ειπώθηκε ότι έδωσε διαταγές να κάψουν ισλαμικά πλοία:

Ω άνθρωποι, πού είναι η φυγή; Η θάλασσα είναι πίσω σας, και ο εχθρός είναι μπροστά σας, και δεν έχετε παρά ειλικρίνεια και υπομονή σε αυτό το νησί, και να ξέρετε ότι σε αυτό το νησί είστε πιο χαμένοι από ορφανά στο συμπόσιο της κακίας, και ο εχθρός σου σε έχει δεχτεί με τον στρατό και τα όπλα του, και οι δυνάμεις του είναι άφθονες, και δεν έχεις κανένα βάρος

εκτός από τα ξίφη σου, και καμία Δύναμη παρά μόνο ό,τι βγάζεις από τα χέρια του εχθρού σου, και αν οι μέρες παραταθούν εσείς στη φτώχεια σας, και δεν ολοκληρώνετε κάτι για εσάς, ο άνεμος σας θα φύγει, και οι καρδιές θα αντισταθμίσουν τον φόβο τους για εσάς με τόλμη εναντίον σας, γι' αυτό υπερασπιστείτε τον εαυτό σας από το να εγκαταλείψετε αυτή τη συνέπεια της εντολής σας αντιπαλεύοντας με αυτό τύραννος (εννοεί τον Λουζίκ), γιατί η πόλη του τον έχει ρίξει κοντά σου το οχυρωμένο, και αν αρπάξεις την ευκαιρία σε αυτό, είναι πιθανό, αν αφήσεις τον εαυτό σου να πεθάνει». Θα σταματήσω εδώ σε αυτό το κήρυγμα, για να μην το αρνηθώ, όπως αρέσουν ορισμένοι, επειδή δεν αναφέρθηκε στα αρχαία βιβλία που συμπίπτουν με την κατάκτηση, ή οι βάρβαρες καταβολές του Ταρίκ, που τον εμποδίζουν να απολαύσει αυτές τις υψηλές ρητορικές ικανότητες στην παράδοση ενός σύγχρονου γλώσσα σε αυτόν, η οποία είναι αραβική, που δεν βλέπω ως λογικό επιχείρημα για να αρνηθώ την απόδοση αυτών των λέξεων σε αυτόν. Ότι το Ισλάμ διαδόθηκε μεταξύ των Βερβέρων από μια εποχή πολύ νωρίτερα από τη γέννηση του Ταρίκ, και επομένως η διάδοση των αραβικών μεταξύ των τάξεων τους και η λήψη κάποιας ευγλωττίας για τους επιβήτορες των Αράβων ποιητών και συγγραφέων λόγω της γειτονιάς, της θρησκείας, των επιγαμιών και της πολιτιστικής συνοχής είναι αυτονόητη.. Ο Ταρίκ διέταξε το κάψιμο των πλοίων του ισλαμικού στόλου για να κόψουν τον δρόμο στους μουτζαχεντίν και βάλει τους ανάμεσα σε δύο επιλογές που δεν έχουν τρίτη, είτε νίκη είτε μαρτύριο, που είναι μια παράλογη θεωρία που δεν περνάει από το μυαλό ενός υγιούς ανθρώπου.Εύκολη λεία για τον εχθρό του, και ο πόλεμος σε όλη την ιστορία είναι μεταξύ χτυπήματος και τρεξίματος. Είναι επίσης μια σκόπιμη καταστροφή κρατικής περιουσίας που δεν επιτρέπεται και δεν θα είχε εγκριθεί από κανέναν από τους συντρόφους του, αλλά θα απαιτούσε την απομάκρυνσή του και Αμέσως λογοδοτήθηκε, οπότε νομίζω ότι αυτή η ιστορία δεν πρέπει να μπει στα βιβλία της ιστορίας, καθώς το κακό της είναι περισσότερο από το όφελος, αν βρεθεί κάποιο όφελος σε αυτήν...

Κεφάλαιο III

Κατακτητές προ των πυλών της Γαλλίας

Ο Μουτζαχίντ μας στο σημερινό επεισόδιο είναι ο "Abu Saeed Abd al-Rahman bin Abdullah bin Bishr bin al-Sarim al-Ghafiqi al-Akki" ανήκει στη φυλή (Ghafiq), η οποία είναι ένας από τους κλάδους της φυλής Tuhama (Ak) της Υεμένης, και είναι ένας από τους οπαδούς που είναι γνωστοί για τη δικαιοσύνη, το ήθος και την αφθονία της τζιχάντ, και είχε σημαντικό ρόλο στην αποκατάσταση του ρήγματος μεταξύ των αραβικών φυλών (τους Μουνταρίγια και της Υεμένης) και των Αράβων Μουνταρίγια, και ονομάζονται επίσης Καϊσίγια και Αντνανίγια και είναι οι Άραβες του Βορρά ή οι αραβοποιημένοι Άραβες, μετά τον Προφήτη Ισμαήλ, ειρήνη σε αυτόν, και η γλώσσα τους ήταν η συριακή πριν από τη μετατροπή στα αραβικά. Δυστυχώς, η πολιτική των Οι Ομαγιάδες τροφοδοτούσαν τις συγκρούσεις και τροφοδοτούσαν τις διαμάχες μεταξύ των δύο φατριών, γεγονός που το έκανε ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία για την πτώση του κράτους των Ομαγιάδων στο τέλος.

Ο λόγος για να προκληθεί αυτή η φυλετική ζέση και οι θρησκευτικές διαμάχες στην Ανδαλουσία ήταν ο κυβερνήτης της, Αλ-Χάιθαμ μπιν Ουντέι Αλ-Κιλάμπι, ο οποίος έγινε φανατικός απέναντι στους Καϊσίγια εναντίον των Υεμενιτών, γεγονός που ώθησε τον χαλίφη «Χισάμ μπιν Αμπντ αλ-Μαλίκ» να τον απολύσει. και να διορίσει τον «Abd al-Rahman al-Ghafiqi» για τη διαχείριση αυτού του ευαίσθητου αρχείου στη δεύτερη θητεία του στην Ανδαλουσία.

Επιστρέφουμε στις απαρχές του «Abd al-Rahman al-Ghafiqi», ο οποίος συμμετείχε με τον «Musa bin Naseer» στην κατάκτηση της Ανδαλουσίας και ειπώθηκε ότι αρνήθηκε να συμμετάσχει στη δολοφονία του γιου του «Abd al- Αζίζ» και ο κυβερνήτης της Ανδαλουσίας μετά από αυτό με εντολή του χαλίφη «Σουλεϊμάν μπιν Αμπντούλ Μαλίκ» και ειπώθηκε ότι τον υποστήριξε ... και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του χαλίφη «Ουμάρ μπιν Αμπντούλ Αζίζ» διόρισε τον «Αλ-Σαμχ μπιν Malik Al-Khawlani» ως

κυβερνήτης της Ανδαλουσίας, με άμεση εντολή του, σε αντίθεση με την προηγούμενη μορφή υποταγής στην Ανδαλουσία και τον διορισμό των κυβερνητών της από τους κυβερνήτες της Αφρικής, ενώ διόρισε τον «Ismail bin Ubaid Allah bin Abi Al- Muhajir» ως κυβερνήτης της Αφρικής ..

Το ερώτημα: Γιατί ο Ουμάρ μπιν Αμπντούλ Αζίζ επέλεξε τον Αλ-Σαμχ μπιν Μαλίκ Αλ-Χαουλάνι ως κυβερνήτη της Ανδαλουσίας απευθείας, καθώς και τον Ισμαήλ μπιν Ουμπάιντ Αλλάχ μπιν Άμπι Αλ-Μουχατζίρ ως κυβερνήτη της Αφρικής;

Φιλοδοξούμε από αυτή την ερώτηση να δούμε πόσο ρόλο έπαιξε η ειλικρίνεια και η ειλικρίνεια στην επιλογή των ηγεμόνων κατά την εποχή του Δικαίως Καθοδηγούμενου Χαλιφάτου. Στο τέλος της εποχής του «Σουλεϊμάν μπιν Αμπντ αλ-Μαλίκ» παρουσιάστηκε ο φόρος της Αφρικής το κέντρο του χαλιφάτου στη Δαμασκό, και το έτος που ακολούθησε από την εποχή του "Ουμάρ μπιν αλ-Χατάμπ" ήταν να συνοδεύσει τον φόρο Δέκα από τους δίκαιους και τους στρατιώτες που κατοικούσαν στο κράτος για να καταθέσουν ότι αυτά τα χρήματα είναι νόμιμα και δεν ήταν λαμβάνεται αυθαίρετα ή άδικα και ότι είναι το πλεόνασμα μετά την εκτέλεση των καθηκόντων των στρατιωτών και τα έξοδα των υποθέσεων του κράτους. Η στάση τους και το θάρρος τους, αν δεν μπορείτε να πείτε την αλήθεια, μη χειροκροτάτε για ψέμα και χρήση τους στο κράτος, και ο "Ισμαήλ" ήταν επιπλέον ένας μελετητής του Χαντίθ, ένας νομικός και ένας σεβάσμιος οπαδός...

Λέγεται ότι ο «Αμπντ αλ-Ραχμάν» οδήγησε τον ισλαμικό στόλο προς την κατεύθυνση της νότιας Ευρώπης, όπου πύκνωσε στην Ιταλία, ανοίγοντας τον δρόμο για την απελευθέρωσή του από τα κακά των βυζαντινών τυράννων, με εντολή του «Ισμαήλ μπιν Ουμπάιντ Αλλάχ μπιν Abi al- Muhajir», ο νέος κυβερνήτης της Αφρικής.

Ο «Abd al-Rahman» συμμετείχε επίσης με τον «Al-Samh bin Malik» στις κατακτήσεις του, που έφτασαν στα περίχωρα της Γαλλίας, και στην πόλη της Τουλούζης (Τουλούζη), έγινε μεγάλη μάχη μεταξύ των στρατιωτών του Ισλάμ και των Ευρωπαίων. στρατοί που ήρθαν από κάθε πλευρά και

κατεύθυνση για να βοηθήσουν τη Γαλλία, έτσι ώστε ο Al-Samh χτυπήθηκε από ένα βέλος, μετά το οποίο πέθανε ως μάρτυρας. Για τα αποτελέσματα της μάχης, ειδικά με την τεράστια αριθμητική διαφορά μεταξύ των δύο ομάδων, που ήταν υπέρ των Ρωμαίων, έτσι ο Abd al-Rahman οδήγησε μια θαυμάσια τακτική απόσυρση προς τη νότια βάση της Narbouna για να διατηρήσει τους στρατιώτες του και να αναδιατάξει τις τάξεις τους και να οργανώσει τις υποθέσεις τους προετοιμάζοντας μια νέα μάχη. διορίστηκε ως κυβερνήτης του από τον Bishr ibn Safwan al-Kalbi, τον κυβερνήτη της Ifriqiya. Τα ηνία της εξουσίας ανατέθηκαν στον χαλίφη, Yazid ibn Abd al-Malik (Yazid II), έτσι η Ανδαλουσία επέστρεψε στην προηγούμενη κατάστασή της λόγω της εξάρτησης από τον διορισμό των κυβερνητών της από τους κυβερνήτες της Αφρικής. Στη συνέχεια, αρκετοί κυβερνήτες διαδέχτηκαν στην Ανδαλουσία. Μέχρι που τελικά ανατέθηκε στον Abd al-Rahman, με εντολή του κυβερνήτη της Αφρικής, "Ubayd Allah ibn al-Habab al-Salouli" κατά τη διάρκεια της βασιλείας του ο χαλίφης των Ομαγιάδων, «Χισάμ μπν Αμπντ αλ-Μαλίκ».

Ορισμένες πηγές υποστηρίζουν ότι ο «Αμπντ αλ-Ραχμάν» είναι ο κατασκευαστής ή ο αναστηλωτής της «Γέφυρας της Κόρδοβα», ενώ ορισμένες αποδίδουν τα εύσημα για αυτήν στον αλ-Σαμχ μπν Μαλίκ με εντολή του χαλίφη «Ουμάρ μπν Αμπντούλ Αζίζ», που είναι ένα από τα θαύματα του κόσμου στην εποχή του και μια από τις εκδηλώσεις της ισλαμικής προόδου του πολιτισμού στις μορφές μετάδοσης και κίνησης... Ο Abd al-Rahman εργάστηκε κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής του για να ενισχύσει το εσωτερικό μέτωπο της Ανδαλουσίας, τον χαμένο μας παράδεισο, για φόβος ότι οι Ρωμαίοι θα επανακινητοποιούνταν για να απειλήσουν την ασφάλειά του και για αυτό εξάλειψε τις εκδηλώσεις της εξέγερσης των Βερβέρων, συμπεριλαμβανομένων μορφών πίστης και συμμαχίας με τους εχθρούς της Ανδαλουσίας, που θα μπορούσαν να απειλήσουν την ασφάλεια του κράτους, όπως συμμαχίες και επιμειξία μεταξύ των δούκων της (Ακουιτανίας ή Ακουιτανίας) Και ο Οθμάν μπν Μενούσα, ο ηγεμόνας των βόρειων πολιτειών, χωρίς την άδειά του, όπου ο Αμπντ αλ-Ραχμάν έστειλε μια μεγάλη εκστρατεία με επικεφαλής τον Ιμπν

Ζαγιάν για να τον υποτάξει, η οποία έληξε με τη δολοφονία του Ο Μπεν Μενούσα και η σύλληψη της συζύγου του, κόρης του δούκα της Ακουιτανίας (Λαμπίγια), που στάλθηκε στη Δαμασκό και παντρεύτηκε έναν μουσουλμάνο πρίγκιπα.

Ο Abd al-Rahman ξεκίνησε τη μάχη της αποφασιστικότητας με τους εχθρούς της Ανδαλουσίας, έτσι ξεκίνησε με τις δυνάμεις του σαν ένας άγριος άνεμος κατσαρίδας, με αιχμηρά, αιχμηρά ξίφη που δεν έσβησαν ποτέ τη λάμψη του, κατακτώντας τις πόλεις (Αρλ) στον ποταμό Ροδανό. , (Μπορντό), (Λυών), (Μπεζανσόν), (Σανς) και (Τουρ), στη συνέχεια ξεκίνησε για τη Σίτι (Πουατιέ) αποφασισμένος να κατακτήσει το Παρίσι..

Η Ευρώπη συγκέντρωσε μεγάλους στρατούς με επικεφαλής τον "Charles Martel (Martel)" έτσι ώστε να λάβει χώρα η Μάχη της Αυλής των Μαρτύρων (γνωστή και ως Μάχη του Τουρ ή Μάχη του Πουατιέ), στην οποία οι στρατιώτες του Ισλάμ ηττήθηκαν και ο Abd al -Ο Ραχμάν αλ Γκαφίκι μαρτύρησε.

Ένας από τους σημαντικότερους λόγους για την ήττα σε αυτή τη μάχη είναι το μέγεθος των τεράστιων λαφύρων που μάζεψαν οι Μουσουλμάνοι στην πορεία, που απέσπασε το μυαλό τους από το να συγκεντρωθούν σε αυτήν την αποφασιστική μάχη, σαν να μην είχαν ωφεληθεί από το μάθημα της μάχης κανενός. Αλλά έκανε πίσω και το έκανε.

Τα λάφυρα ήταν το κενό από το οποίο διείσδυσε ο "Charles Martel" για να αποσπάσει την προσοχή των μουσουλμάνων στρατιωτών, όταν του επιτέθηκε, έτσι μερικοί από τους στρατιώτες υποχώρησαν για να υπερασπιστούν τα λάφυρα, αφήνοντας τις θέσεις τους, γεγονός που προκάλεσε μεγάλη σύγχυση στις τάξεις των μουσουλμάνοι.

Είναι αναπόφευκτο να παραδεχτούμε ότι ένα από τα μεγαλύτερα αμαρτήματα των όψιμων κατακτήσεων ήταν ότι έδωσαν μεγάλη σημασία στο θέμα της αιχμαλωσίας και των λαφύρων, και ο στόχος των κατακτήσεων ήταν στην πραγματικότητα μόνο να υψώσουν το λάβαρο του μονοθεϊσμού, να γίνει ο λόγος του Ο υπέρτατος Θεός και να βγάλει τους

ανθρώπους από τη λατρεία των υπηρετών και των τυράννων στη λατρεία του Θεού, του Ενός, του Παντοδύναμου, με την ενθάρρυνση της απελευθέρωσης και της λύτρωσης όσον αφορά τους φυλακισμένους. ήταν μια οργανωμένη εικόνα μιας κατάστασης που υπήρχε σε περιόδους πολέμου. Το Ισλάμ την αντιμετωπίζει εξωτερικά και δεν την εγκρίνει από άποψη ιδέας και αρχής, αλλά μάλλον εργάζεται για να την περιορίσει. Τα λάφυρα έχουν βασικά σκοπό να φτωχοποιήσουν τον εχθρό και να εξαντλήσουν Οι πόροι και η ενέργειά του, που είναι θέματα που έρχονται σε δεύτερη μοίρα και σε μεγάλες και μακρινές χρονικές περιόδους. οι προσπάθειες των μουτζαχεντίν δεν εκτρέπονται από την κύρια αιτία τους στα Φευγαλέα κοσμικά ζητήματα.. Αυτά τα θέματα είναι ξεκάθαρα εμφανή στο Ιερό Κοράνι στο ρητό του Παντοδύναμου: (Δεν είναι για έναν προφήτη να έχει αιχμαλώτους πολέμου μέχρι να εγκατασταθεί στο γη. تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (الأنفال:67) وفي قوله أيضا: (فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخَّنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۗ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ) (محمد:4) وفي قوله أيضا : (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) (سورة الأنفال:1).

Το ερώτημα παραμένει: Ποιος ηττήθηκε και ποιος κέρδισε σε αυτή τη μάχη;!!

Α ρ χ ι κ ά, πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι οι θρησκείες δεν μάχονται, δεν παλεύουν ή μαλώνουν, αλλά αλληλοσυμπληρώνονται γιατί όλες προέρχονται από μια πηγή, από μια καθοδήγηση και από μια θέση, που είναι η θεία πηγή. στόχοι στην Ευρώπη για το Ισλάμ ως θρησκεία και μέθοδο για την οικοδόμηση ενός κράτους και την αίσθηση του κινδύνου για τα κέντρα τους.Επομένως, ο χαμένος εδώ είναι σίγουρα η Ευρώπη, που αν το Ισλάμ έμπαινε νωρίς σε αυτό, θα είχε προφυλαχθεί από έναν Αδιαπέραστος ηθικός φράκτης Εικόνες ψυχολογικής φτώχειας, ηθικού αποπροσανατολισμού, ζωής χωρίς στόχο και στροφής μόνο στην υλική υπηρεσία και των πολλαπλών αυτοκτονιών που προκύπτουν.

Επίσης, δεν πρέπει να υπερβάλλουμε τα αποτελέσματα αυτής της μάχης και να περπατάμε με τη Δύση και να την περιγράφουμε όπως οι Ευρωπαίοι την περιγράφουν ως θεία τιμωρία των μουσουλμάνων και θεία διατήρηση του χριστιανισμού ως θρησκείας της Ευρώπης και ότι ο Charles Martel είναι ο πρωταθλητής του Χριστιανισμού. και ένα σφυρί κατά του Ισλάμ, γιατί η μάχη δεν είχε τόση σημασία και δεν εμπόδισε τους Μουσουλμάνους να συνεχίσουν την μπάλα για να προχωρήσουν στο βάθος της Ευρώπης. για χάρη της ισλαμικής πνευματικής και ηθικής επέκτασης εντός της Ευρώπης, η οποία μπόρεσε να την ανυψώσει από την απουσία σκότους και συγκρούσεων στην ευρυχωρία, την ανεκτικότητα και τις αρετές του Ισλάμ, και αυτό που οι Μουσουλμάνοι δεν έφτασαν με το σπαθί στο λαιμό των τύραννοι σε αυτή τη μάχη. Και άλλοι, έφτασαν σε αυτήν μέσω της μαγείας της ισλαμικής πίστης και των ιδεών της, που με τον καιρό διείσδυσαν στην Ευρώπη και εκατομμύρια από αυτούς μετατράπηκαν σε μονοθεϊστές μουσουλμάνους.

το τέταρτο κεφάλαιο

Fateh Fares

Είναι ο σύντροφος "Saad bin Abi Waqqas Malik bin Ahaib bin Abd Manaf bin Zahra bin Kilab al-Qurashi" και είναι από την Bani Zahra, τους θείους του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του. Και χαιρέτησε : "Αυτός είναι ο θείος μου, ας μου δείξει κάποιος τον θείο του." Είναι ο τρίτος που ασπάστηκε το Ισλάμ, και ειπώθηκε ο έβδομος, καθώς είναι ένας από τους δέκα στους οποίους δόθηκαν τα χαρούμενα νέα του Παραδείσου. الوصية في حدود الثلث فعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُوذُنِي عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، مِنْ وَجَعِ اشْتَدَّ بِي، فَقُلْتُ: إِنِّي قَدْ بَلَغَ بِي مِنَ الْوَجَعِ، وَأَنَا دُونَ ثَلَاثٍ وَالثَّلَاثُ كَبِيرٌ، أَوْ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ، «وَأَنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْنَعِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ بِهَا، حَتَّى مَا تَجْعَلُ فِي فِي امْرَأَتِكَ». 'Ηταν επίσης ο πρώτος που έριξε ένα βέλος για χάρη του Θεού και έφερε ένα από τα τρία λάβαρα των μεταναστών την ημέρα της κατάκτησης της Μέκκας. Ο Al-Faruq Umar ibn al-Khattab τον είχε επιλέξει ως κυβερνήτη της Κούφα, που ιδρύθηκε από τον Σαάντ και στη συνέχεια τον απέλυσε για να αποκρούσει την εξέγερση. Ο Αμπού Σαάντα Οσάμα μπιν Κατάντα, από τον λαό της Κούφα, είπε ότι ο Σαάντ δεν διαιρεί εξίσου και δεν αποδίδει δικαιοσύνη στους υπηκόους και δεν εισβάλλει στην μυστικό όπου το κυνήγι τον αποσπά από τον αγώνα στο δρόμο του Θεού, και δεν προσεύχεται καλά. Τύφλωνε την όρασή του, πολλαπλασίασε τα εξαρτήματά του και τον εξέθεσε στις αυταπάτες του πειρασμού· με αδίκησε.» Ο άνθρωπος δεν πέθανε παρά μόνο του Σαάντ. Η ικεσία τον κυριέυσε. Ο Σ α ά ν τ ήταν ένας από τους έξι συντρόφους της Σούρα που επέλεξε ο Ουμάρ μπιν αλ-Χαττάμπ μετά τη δολοφονία του στις πρώτες πλουραλιστικές εκλογές στην ισλαμική ιστορία για να επιλέξει τον χαλίφη.

○ Saad ήταν στα φυλλάδια του Hawazin όταν ο χαλίφης Umar ibn al-Khattab τον κάλεσε να ηγηθεί μιας από τις αποφασιστικές μάχες στην

ισλαμική ιστορία, καθώς έφτασε στον χαλίφη μέσω του "Al-Muthanna ibn Haritha al-Shaibani" ότι ο "Yazdegerd ibn Shahryar ibn Pervez Ο μπν Ανουσερβάν», ο τελευταίος βασιλιάς του Σασανικού κράτους, είχε κινητοποιήσει τις δυνάμεις του προς το Ιράκ Ο Σάαντ κινήθηκε με έναν στρατό τριάντα χιλιάδων, ο οποίος περιελάμβανε εβδομήντα μερικούς από αυτούς που παρακολούθησαν το Μπαντρ, τριακόσιες και μερικές δεκάδες που συνόδευαν τον Προφήτη, Μάιος Οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη είναι πάνω του, μετά την υπόσχεση πίστης στον Ραντουάν, τριακόσιους μάρτυρες της κατάκτησης της Μέκκας και επτακόσιους γιους των Συντρόφων, γεγονός που υπογραμμίζει την υψηλή ικανότητα του Χαλίφη στην κινητοποίηση και την κινητοποίηση του κοινού Αν και ο κύριός μας Ουμάρ μπιν Αλ-Χάταμπ δεν ανέλαβε την ηγεσία σε καμία από τις μεγάλες εισβολές κατά την εποχή του Προφήτη, και αν συμμετείχε στις περισσότερες από αυτές, μπορεί να είχε κέρδος από αυτή τη συμμετοχή περισσότερες γνώσεις στην τέχνη των πολέμων που του επέτρεψαν από αυτήν την ολοκληρωμένη και έμπειρη διοίκηση. Ο στρατός έφτασε στο Al-Qadisiyah, το μέρος που επέλεξε ο χαλίφης Umar bin Al-Khattab με βάση τα μύμματα που αντάλλαξε για τη γεωγραφία του τόπου με τον αρχηγό του τον Σάαντ και πριν από αυτόν τον Αλ Μουθάνα. Για τα στρατεύματά του..

Ενώ οι Πέρσες οδήγησαν τον "Rustam Farrokhzad" σε εκατόν είκοσι χιλιάδες από αυτούς..

Ο Ρουστάμ ζήτησε μέσω της Qantara μια αντιπροσωπεία μουσουλμάνων για να διαπραγματευτεί.. Η γνώμη του Σάαντ ήταν να στείλει μια μεγάλη αντιπροσωπεία για διαπραγματεύσεις, και μετά από διαβουλεύσεις, η γνώμη καθιερώθηκε μεταξύ της ομάδας των μουσουλμάνων ότι η αποστολή ενός ατόμου ήταν καλύτερα να δείξει περιφρόνηση και να βάλει τους Πέρσες στο φυσικό τους μέγεθος, και το καθεστώς των μουσουλμάνων μεγεθύνθηκε. Στον Ρουστάμ, που περιβάλλεται από τη μεγαλοπρέπεια της ζωής με το εκτεταμένο χαλί και τη χρυσή βούρσα του, με το κοντό άλογό του και μια απλή φιγούρα, με το όπλο, την ασπίδα

και το αυγό του στο Ο Ρουστάμ του είπε: «Τι σε έφερε;» Στη δικαιοσύνη του Ισλάμ και από τη στενότητα του κόσμου στην ευρυχωρία αυτού του κόσμου και του επέκεινα, οπότε όποιος το δεχ τ ε ί αυτό από εμάς, δεχόμαστε από αυτόν, και αν δεν το δέχεται αυτό από εμάς, δεχόμαστε από αυτόν τον φόρο τιμής, και αν αρνηθεί, τον πολεμάμε μέχρι να κερδίσουμε τη νίκη. Ο Ρουστάμ του είπε: «Μπορείς να πεθάνεις πριν από αυτό». Είπε: «Ο Θεός μάς υποσχέθηκε ότι ο Παράδεισος θα είναι για όσους από εμάς θα πεθάνουμε σε αυτό, και ότι η νίκη θα είναι για όσους από εμάς θα παραμείνουμε». Ο Ρουστάμ του είπε: «Άκουσα το άρθρο σου, οπότε μπορείς να μας αναβάλεις μέχρι να πάρουμε τη γνώμη με τους ηγέτες μας και τους α ν θ ρ ώ π ο υ ς μας;».

Κ ο ι τ ά ξ τ ε το μεγαλείο των επιχειρημάτων, το μεγαλείο της λογικής και την κατανόηση των πρώτων συντρόφων και των οπαδών της ουσίας του μηνύματος του Ισλάμ και της δικαιοσύνης της αποστολής του, και ότι το Ισλάμ ήρθε για να πολεμήσει την τυραννία, να πολεμήσ ε ι τους τυράννους, να θριαμβεύσει για ο καθαρός μονοθεϊσμός του Θεού και τα δικαιώματα των αδυνάτων, δημιουργούν ισότητα μεταξύ των ανθρώπων σε δικαιώματα και καθήκοντα, και επιτυγχάνουν έντιμες ηθικές. Επομένως, οι ισλαμικές κατακτήσεις δεν ήταν ποτέ αναζή τ η σ η λείας και τρομοκρατία ανθρώπων στα σπίτια τους, αλλά είναι περίεργο που εμείς βρείτε κάποιον που αμφιβάλλει για την εγκυρότητα του ρητού ενός τριμήνου, το οποίο δεν διαφέρει πολύ στις προθέσεις του από την απάντηση του Jaafar bin Abi Talib στον Al-Najashi, όταν τον ρώτησε για τη θρησκεία, όπου είπε: «Ο βασιλιάς, ήμασταν ένας λαός πολυθεϊσμού· Περιστατικά και αίμα, έτσι ο Θεός μας έστειλε έναν προφήτη από τον εαυτό μας, του οποίου την πίστη, την ειλικρίνεια και την εμπιστοσύνη γνωρίζουμε, γι' αυτό μας κά λ ε σ ε να λατρεύουμε μόνο τον Θεό, να υποστηρίξουμε τους δεσμούς συγγένειας, να είμαστε καλοί με τους γείτονες, να προσευχόμαστε και να νηστεύουμε .»

Επιστρέφουμε στο θέμα μας, οι διαπραγματεύσεις κατέληξαν σε αποτυχία και ήρθε η ώρα της αντιπαράθεσης και σύντομα οι προκλήσεις εμφανίστηκαν ενώπιον του ισλαμικού στρατού. Με την ηγεσία του "Khalid bin Arftah", είναι μια από τις οργανωτικές εκδηλώσεις στον ισλαμικό στρατό και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις προσδοκίες να κλείσει την πόρτα σε τυχόν εκπλήξεις ή παραθυράκια όσο το δυνατόν περισσότερο. Η πρόκληση ήταν η εξάρτηση των Περσών στους τριάντα ελέφαντες στο μέτωπο του στρατού και η αποστροφή και ο πανικός των μουσουλμανικών αλόγων από αυτούς σε μια τακτική παρόμοια με τα τεθωρακισμένα οχήματα σήμερα, και έπρεπε να αντιμετωπιστεί. Εδώ, ο Saad εμπιστεύτηκε τον διοικητή της μαλακής καρδιάς, "Asim bin Amr al-Tamimi", με την εντολή να απαλλαγούμε από τους ελέφαντες. Και η αποστολή πέτυχε, και οι ελέφαντες έγιναν σε κατάσταση αναταραχής, πολεμώντας τον περσικό στρατό και περίμεναν πανδαιμόνιο, και αυτοί έχασαν τους μέντοράς τους. Πανικοβλήθηκαν, τράπηκαν σε φυγή και τράπηκαν σε φυγή και η μάχη τελείωσε με τον θάνατο του Ρουστάμ, του Πέρση διοικητή, στα χέρια του «Χιλάλ μπιν Αλκάμα αλ Ταμίμι», ο οποίος φώναξε: «Σκότωσα τον Ρουστάμ, τον Άρχοντα της Κάαμπα».

Μία από τις ωραιότερες καταστάσεις σε αυτή τη μάχη είναι η ζήλια της μουσουλμάνας προς τον μαχητή σύζυγό της και την προτροπή της να πολεμήσει, να λυτρωθεί και να λάβει την ανταμοιβή. Αυτό συμβαίνει επειδή η "Salma bint Khasfa Al-Taymiyyah" ήταν η σύζυγος του Al-Muthanna. ο bin Haritha Al-Shaibani και ήταν ένας μεγάλος γέρος (τον έχουμε αναφέρει) και ο Al-Muthanna πέθανε πριν από αυτή τη μάχη. Αφήνοντας τη θέλησή του στον Saad σχετικά με την καταπολέμηση των Περσών, όχι για να τους πολεμήσει στη δική τους γη, αλλά μάλλον στη γη τους σύνορα, «στην κατώτερη πέτρα της γης των Αράβων και στο χαμηλότερο όριο της γης των μη Αράβων, έτσι ώστε ο Θεός να δείξει στους Μουσουλμάνους πάνω τους τι είναι πίσω τους, και αν είναι ο άλλος: τότε θα πάρουν καταφύγιο σε μια ομάδα, τότε θα είναι πιο ενημερωμένος για την πορεία τους και πιο τολμηρός στη γη τους μέχρι να τους επιστρέψει ο Θεός την μπάλα.» Έτσι ο Σάαντ την παντρεύτηκε και εκείνη ενοχλήθηκε

από την επιβίωση του νέου της συζύγου, Σαάντ, ενώ ο πολεμούσε ο στρατός. Δεν έχω κανένα έπαινο σήμερα.» Ο Σαάντ θύμωσε και χαστούκισε το πρόσωπό της, κι έτσι είπε: «Επιθετική και δειλή.» Σε μια άλλη αφήγηση, είπε, «Με τον Θεό, κανείς δεν θα με δικαιολογήσει σήμερα αν δεν με συγχωρέσεις, και βλέπεις τι δεν πάει καλά με εμένα και οι άνθρωποι δικαιούνται περισσότερο να μην με δικαιολογούν».

Ανάμεσα στα ενδιαφέροντα και αμφιλεγόμενα θέματα είναι η συμμετοχή του συντρόφου και ποιητή "Abu Muhjan Al-Thaqafi" στη μάχη, ο οποίος ήταν εθισμένος στο αλκοόλ. Λέγεται ότι ο "Umar bin Al-Khattab" τον εξόρισε στη θάλασσα μετά από επανειλημμένα θέτοντας το όριο για το αλκοόλ σε αυτόν, ή επειδή αγαπούσε μια γυναίκα και τη φλέρταρε, το όνομά της ήταν "Shumus" και ότι ο σύζυγός της παραπονέθηκε για αυτόν στον Χαλίφη. Και ότι έφυγε και ενώθηκε με τον Saad στο Al-Qadisiyah, και ειπώθηκε ότι ο "Saad" τον φυλάκισε στο Al-Qadisiyah επειδή εναντιώθηκε στην ηγεσία του "Khalid bin Arftah" σχετικά με τον στρατό μεταξύ μιας ομάδας αντιπάλων. Έτσι το έκανα και μετά πήδηξε πάνω στη φοράδα του Saad που ονομάζεται "Al-Balqa" μεταφέροντας το λόγχη και επιτέθηκε στον εχθρό σκληρά μέχρι που τους νίκησε, και λόγω της σοβαρότητας της ταλαιπωρίας του στη μάχη, οι άνθρωποι τον συνέλαβαν ως βασιλιά. Μετά από σήμερα, ένας άνθρωπος, ο Θεός έχει ταλαιπωρήσει τους Μουσουλμάνους μέσω των χεριών του όπως τους ταλαιπώρησε. «Και αφέθηκε ελεύθερος...

Ένα άλλο αστείο είναι ότι ο μουεζίνης των μουσουλμάνων σκοτώθηκε στη μάχη, οπότε ο ανταγωνισμός γινόταν μεταξύ των μουσουλμάνων για το ποιος θα τον διαδεχόταν, μέχρι που σχεδόν πολέμησαν, από όρεξη για την ανταμοιβή για αυτή την καλή πράξη, οπότε ο Σαάντ έβαλε κλήρο μεταξύ τους, και βγήκε το βέλος ενός από αυτούς, και έδωσε το κάλεσμα για προσευχή...

Η μάχη του al-Qadisiyah ονομάστηκε πολλά ονόματα, συμπεριλαμβανομένης της μάχης των "Ελεφάντων" και οι μέρες της σηματοδεύτηκαν από τον Armath για την πρώτη μέρα, δηλαδή την ανάμειξη

των δύο στρατών, και τον Aghwath για τη δεύτερη ημέρα ανακούφισης, δηλ. -Μαντάντ και Αμάς για την τρίτη μέρα αγωνίας και την ημέρα αλ-Καντισίγια ή Χαρίρ για την τέταρτη μέρα της κλιμάκωσης των μαχών.

Ένα από τα μεγαλύτερα αποτελέσματα αυτής της μάχης είναι ότι αποφάσισε τη μοίρα του Ιράκ και την υποταγή του στο ισλαμικό κράτος, και εξάλειψε την περσική επιρροή και την υπέταξε στην αυξανόμενη ισλαμική αυτοκρατορία, καθώς ακολούθησε μια σειρά από κατακτήσεις που τελείωσαν με η τελική πτώση της Περσίας και η είσοδος των Περσών στο Ισλάμ, έτσι ο Σάαντ και οι Μουσουλμάνοι μπήκαν στις πόλεις και στο Λευκό Παλάτι και ο Ιβάν Χοσράου, ο οποίος τράπηκε σε φυγή, και η προφητεία του Μουσταφά, ο Θεός να τον ευλογεί και να του δώσει ειρήνη, εκπληρώθηκε Ότι «η Ένωση των Μουσουλμάνων κατακτά τον Λευκό Οίκο, τον οίκο των Χοσρόων και την οικογένεια των Χοσρόων» και σε αυτό είναι ένα σημαντικό μάθημα για τις διαδοχικές γενιές που οι μουσουλμάνοι πρόγονοί μας έγραψαν με τα χέρια τους και ζωγράφισαν με το αίμα τους, αλλά Δεν καταλάβαμε το μάθημα και δεν γνωρίζαμε το περιεχόμενό του. Ο λόγος του μονοθεϊσμού φτάνει στο τέλος του κόσμου και ότι ο πιστός για τον πιστό είναι σαν ένα κτίριο που ενισχύει ο ένας τον άλλον, ως ο Εκλεκτός, οι προσευχές του Θεού και οι προσευχές του Θεού και ειρήνη σε αυτόν, μας δίδαξε, όχι ότι οι μουσουλμάνοι μετατρέπονται σε εχθρούς που χτυπούν ο ένας τον λαιμό του άλλου και κυριαρχούνται από σεχταριστικές και σεχταριστικές ανησυχίες. Για αποτυχία, αδυναμία και φθορά στο αδύναμο μουσουλμανικό σώμα... Είμαστε ικανοποιημένοι με τα λόγια του ο Προφήτης, ο Θεός να τον ευλογεί και να του δίνει ειρήνη Στο αποχαιρετιστήριο προσκύνημα, και οι άνθρωποι άκουσαν: (Μην επιστρέψετε σε δυσπιστία μετά από μένα, χτυπώντας ο ένας τον λαιμό του άλλου).

Επιπλέον, το υψηλό μήνυμα του Ισλάμ ήρθε για να ενισχύσει την έννοια του ενός έθνους και ενός σώματος και να διαιωνίσει την έννοια της ειρήνης, της γνωριμίας και της προσέγγισης μεταξύ λαών και φυλών, η οποία δεν έχει πλέον αντίκτυπο στον αραβικό και ισλαμικό κόσμο μας. ۞
Πράγματι, ο πιο έντιμος από εσάς στα μάτια του Θεού είναι ο πιο ευσεβής από εσάς. Πράγματι, ο Θεός είναι Παντογνώστης, Παντογνώστης (13))
Αλλά είναι περίεργο που μερικές φορές βρίσκουμε απόηχους της επιθυμίας για προσέγγιση που πηγάζει από την Ο δυτικός κόσμος προς την Ανατολή, ακόμη και μέσα από μια κεντημένη ταπετσαρία μεταξύ αλήθειας και θρύλου. Η δημοτικότητα είναι ότι μια αντιπροσωπεία ήρθε να επισκεφτεί τον Προφήτη, ας είναι οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του, ζητώντας του να επισκεφθεί την Κίνα, έτσι ζήτησε συγγνώμη και έστειλε τέσσερις συντρόφους με Ο Κινέζος αυτοκράτορας αρνήθηκε να τοποθετήσει μια φωτογραφία του Προφήτη στο παλάτι του, μετά την απαγόρευση του Προφήτη να μην τοποθετεί φωτογραφίες και αγάλματα, έτσι ο αυτοκράτορας συμμορφώθηκε και έχτισε ένα τζαμί στην πόλη των λουλουδιών "Guangzhou". Και ή Quanzhou "το αποκάλεσε" Huai Cheng "που σημαίνει" λαχτάρα για τον Προφήτη" ή "Waqras" τζαμί ως ιερό χτίστηκε για τον αείμνηστο Hakim Waqqas για να διαιωνίσει τη μνήμη του ως ο πρώτος Ισλαμικός ιεροκήρυκας στην Κίνα.

Μια από τις εικόνες της αποχώρησης από την εξέγερση και της αποχώρησης από τη σύγκρουση αποκρυσταλλώθηκε και στα χαρακτηριστικά της βιογραφίας του ήρωα του επεισοδίου μας, και αυτή ήταν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης των Muawiya bin Abi Sufyan και Ali bin Abi Talib, για την οποία οι σύντροφοι ήταν διχάστηκε και πολέμησε, έτσι ο Saad bin Abi Waqqas αποσύρθηκε από αυτόν τον αιματηρό αγώνα για την εξουσία και έζησε στην έρημο, βόσκοντας τα πρόβατα και λατρεύοντας τον Θεό με ειρήνη και ησυχία. Όταν το θέμα έγινε σαφές στον Muawiyah, τον νουθέτησε λέγοντας: «Γιατί Δεν τσακώνεσαι μαζί μας..;!! Αυτός απάντησε: «Πέρασα από έναν σκοτεινό άνεμο και είπα: Ωχ.. αχ.., και πήρα λίγη από την καμήλα μου μέχρι να ξεφύγω από κοντά μου.»
Μουαβίγια said: "It is not in a book." (وَإِنْ طَائِفَتَانِ: وَلَكِنْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ
(إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ). Και δεν
ήσουν με τον παραβάτη ενάντια στον δίκαιο, ούτε με τον δίκαιο ενάντια
στην παράβαση.» Ο Σαάντ απάντησε αποφασιστικά και θαρραλέα,
λέγοντας: «Δεν θα πολεμούσα έναν άνθρωπο στον οποίο ο
Απεσταλμένος του Θεού είπε: Είσαι για μένα όπως ήταν ο Ααρών στον
Μωυσή, εκτός από το ότι δεν υπάρχει προφήτης μετά από μένα».

Μεταξύ των πολύτιμων συμβουλών του Saad που αντικατοπτρίζει την
πεποίθησή του είναι ότι είπε στον γιο του Musab: «Γιε μου: Αν ζητάς
πλούτη, ζήτα τον με πεποίθηση, γιατί είναι χρήματα που δεν τελειώνουν·
και πρόσεχε την απληστία. είναι παρούσα η φτώχεια και η απόγνωση,
γιατί ποτέ δεν απελπίστηκες για τίποτα εκτός από το ότι ο Θεός σε
πλουτίζει με αυτό».

Κεφάλαιο V

Ο κατακτητής των Μογγόλων

Είναι ο Μαμελούκος Σουλτάνος αλ-Μουζαφάρ «Σαΐφ αλ-Ντιν Κουτούζ» και λέγεται ότι η καταγωγή του ανάγεται στους Χουαραζμίους που κυβέρνησαν την Κεντρική Ασία, το Αφγανιστάν και το Ιράν και ότι το πραγματικό του όνομα είναι «Μαχμούντ μπιν Μαμντούντ» και ότι η μητέρα του θείος είναι ο σουλτάνος "Jalal al-Din Khawarizm Shah" που μπήκε σε πολέμους με τους Μογγόλους .. Ήταν η αρχή Η γνώση της περιοχής Khwarazm του Ισλάμ με τις κατακτήσεις του μουσουλμάνου ηγέτη "Qutayba bin Muslim al-Bahili" κατά τη διάρκεια της βασιλείας του χαλίφη των Ομεϋαδών "Al-Walid bin Abd al-Malik" και η σχέση του μεταφέρθηκε μεταξύ διαφορετικών ισλαμικών χωρών έως ότου ανήκε στο κράτος των Σελτζούκων και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του σουλτάνου Alaeddin Muhammad Khawarizm Shah II Ibn Alaeddin Teksh το κράτος γνώρισε ευρεία ανεξαρτησία και μια μεγάλη επέκταση σε βάρος των γειτόνων του, έτσι κατέκτησε όλα τα εδάφη της Περσίας και όλα τα εδάφη από τον ποταμό Sihon μέχρι τον Αραβικό Κόλπο και ζήτησε από τον χαλίφη Al-Nasir στη Βαγδάτη να τον αναγνωρίσει και τον βασιλιά του, οπότε όταν αρνήθηκε , αποφάσισε να τον εισβάλει, αλλά μια χιονοθύελλα ξέσπασε όταν διέσχισε τα βουνά Ζάγκρος, εκτός από την επίθεση στις δυνάμεις του από τα βουνά που κατέστρεψαν τα όνειρά του Με το θάνατο πολλών από τις δυνάμεις του.. Αυτή η επέκταση και αυτή η απερισκεψία στο Ταυτόχρονα, χωρίς μελέτη των συνεπειών και των συνεπειών ήταν οι δύο καθοριστικοί και αχώριστοι τίτλοι για την έναρξη της οικοδόμησης και τη διεύρυνση της εστίας της κατάρρευσης του κράτους του σουλτάνου Μοχάμεντ Χουαριζμ, ως Η περιουσία του έγινε γειτονική με τους Μογγόλους και κυβερνήτης τους είναι ο "Temujin" ή "Timojin", ο αυτοκράτορας των Μογγόλων και ο ιδρυτής του κράτους, γνωστός ως Τζένγκις Χαν, τίτλος που σημαίνει ο κατακτητής του κόσμου ή ο βασιλιάς του από τους Μογγόλους εμπόρους που στάλθηκαν από τον «Τζένγκις

Χαν» για να συνάψουν εμπορικές σχέσεις με το κράτος της Χουαρεζμίας στην πόλη «Ατράρ» του κράτους Χβαρεζμίας στα χέρια του ηγεμόνα της πόλης, «Γιανάλ Χαν» με την κατηγορία Σχετικά με αυτούς και η έρευνα για τη δολοφονία τους ειπώθηκε, καθώς ειπώθηκε ότι ο ηγεμόνας της πόλης τους σκότωσε σε άλλες μαρτυρίες, και συνάντησε τις προσπάθειες του αντιπάλου του, "Τζένγκις Χαν" να συνάψει διπλωματικές σχέσεις και εμπορική συνεργασία με κάποια περιφρόνηση και δυσπιστία, αδιαφορώντας για τη δύναμη του Τζένγκις Χαν, που άνοιξε την Κίνα εκείνη την εποχή, και ο Τζένγκις Χαν έδειξε καλές προθέσεις Απευθυνόμενος στον Σουλτάνο με το «Είσαι σαν τα πιο αγαπημένα μου παιδιά για μένα» και «Ο αγαπημένος μας γιος Λέγεται ότι ο Σουλτάνος σκότωσε την εμπορική αποστολή των Μογγόλων, η οποία περιλάμβανε και μουσουλμάνους, με απόφασή του, φοβούμενος ότι θα ήταν προοίμιο. Λόγω της υποταγής της χώρας του στους Μογγόλους και του μίσους του να είναι οπαδός ενός άπιστου, που πυροδότησε την οργή του Τζένγκις Χαν, έστειλε μεγάλο στρατό στη Μπουχάρα και τη Σαμαρκάνδη, που τάραξε τη γη κάτω από το θρόνο του Σουλτάνου, ο οποίος συνειδητοποίησε το λάθος του και το έγκλημά του αφού ήταν πολύ αργά, έτσι έφυγε από τη σύγκρουση και ήταν αδύναμος στο πνεύμα μέχρι που εγκαταστάθηκε στο νησί "Absecon" στη μέση της Κασπίας Θάλασσας με μια ομάδα λίγων από τους συντρόφους του, μεταξύ των οποίων ο γιος του Τζελάλ αλ Ντιν, ενώ η μητέρα του, «Τουρκάν Χατούν», που διαχειριζόταν πολλές από τις υποθέσεις της χώρας ανεύθυνα, έπεσε στα χέρια του Τζένγκις Χαν για να καταπιεί την ταπείνωση και την ταπείνωση.

Η διαθήκη του σουλτάνου "Muhammad Khwarizm Shah" προς τον γιο του "Jalal al-Din" πριν από το θάνατό του ήταν να αποκαταστήσει ξανά το βασίλειό του. Πλευρίτιδα (μια ασθένεια του αναπνευστικού συστήματος που επηρεάζει την κάλυψη του πνεύμονα, προκαλώντας πυρετό ανάσα και πόνο στο πλάι) που δεν βρήκαν αρκετά για να τον τυλίξουν, έτσι τον σάβαναν στο κρεβάτι στο οποίο κοιμάται..

Ο γιος του, σουλτάνος Τζαλάλ αλ-Ντιν Μανκαμπάρτι, προσπάθησε να εφαρμόσει τη διαθήκη, αλλά αντί να ανακτήσει το βασίλειο του πατέρα

του από το μηδέν, το προσγείωσε κάτω από το μηδέν, καθώς πολέμησε σε όλα τα μέτωπα ταυτόχρονα, έκανε εχθρούς από το πουθενά και έχυσε το αίμα αθώων μουσουλμάνων, απομακρύνοντας τον κύριο εχθρό του, έτσι έχασε τα πάντα, ακόμα κι αν συμμορφώθηκε. και φεύγει η δύναμή σου. Και υπομονή. Πράγματι ο Θεός είναι με αυτούς που κάνουν υπομονή (46)!!

Ο "Τζαλάλ αλ-Ντιν" ξεκίνησε τη βασιλεία του παίρνοντας το "Ghazni" ως βάση για την τζιχάντ του, έτσι οι άνθρωποι τον χάρηκαν καλά, και προκάλεσε μια συντριπτική ήττα στους Μογγόλους στο "Barwan" και λέγεται στο "Balq" κοντά στο Γκάζνι, εκτός από το ότι ορισμένοι ηγέτες τον εγκατέλειψαν, ο πιο σημαντικός από τους οποίους ήταν ο "Saif al-Din Baghraq" και η απληστία για λάφυρα αποδυνάμωσε τον στρατό του. Έτσι προσπάθησε να φύγει πέρα από τον Ινδό με τον υπόλοιπο στρατό του, αλλά ήταν ανίκανος να τακτοποιήσει τα απαραίτητα πλοία για τη μεταφορά τους από τον φόβο των ναυτών αυτών των πλοίων από την εκδίκηση των Μογγόλων. Από την άλλη πλευρά του ποταμού...

Η οργή του Τζένγκις Χαν έφτασε στο αποκορύφωμά της μπροστά σε αυτό το σπάνιο θάρρος, έτσι στραγγάλισε στα χέρια του τον γιο του σουλτάνου Τζελάλ αλ-Ντιν, που ήταν οκτώ ετών, και έπεσε αιχμάλωτος, ενώ ο Σουλτάνος έπνιξε τις γυναίκες του στο ποτάμι. φοβούμενοι ότι θα πέσουν στα χέρια των Μογγόλων.

Ο Σουλτάνος και οι σύντροφοί του έφτασαν στην Ινδία, όπου μπόρεσε να συγκεντρώσει τις τάξεις του και να κινητοποιήσει ξανά τις δυνάμεις του, και το αγκάθι του εντάθηκε έως ότου έγινε ανεπιθύμητος στους ηγεμόνες της Ινδίας, έτσι επέστρεψε στη τζιχάντ και πάλι κατά των Μογγόλων, έτσι προσαρτήθηκε ο βασιλιάς του Ιράκ, της Περσίας, του Κερμάν και του Αζερμπαϊτζάν στην εξουσία του, στη συνέχεια προσπάθησε να προσαρτήσει το Ιράκ, το οποίο βρίσκεται υπό την κυριαρχία του χαλιφάτου των Αββασιδών, αλλά προτίμησε τελικά την Ασφάλεια και επέλεξε τη συμφιλίωση, καθώς προσάρτησε την Ταμπρίζ στο το βασίλειό του μετά τον γάμο του με τη βασίλισσά της και κατέκτησε την Τυφλίς... Μπήκε επίσης σε πολέμους με τους Αγιουβίδες και τους Σελτζούκους της Ρώμης, που συνήψαν συμμαχία εναντίον του, οπότε οι δυνάμεις του ηττήθηκαν... Φυσικά, σε όλες αυτές τις κατακτήσεις και πόλεμοι, στους οποίους ο Σουλτάνος ασχολήθηκε με τους Μογγόλους, τους κύριους εχθρούς του και τον κατακτητή Πολλά μέτωπα με πολλούς εχθρούς, μερικούς από το ίδιο του το δέρμα, και το αίμα των μουσουλμανικών βασιλείων ήταν νόμιμο. τον θάνατο του αρχηγού τους (Τζένγκις Χαν) και την επιλογή του διαδόχου του. Τα υπάρχοντά του είναι μη αναστρέψιμα, και οι εκκλήσεις του για βοήθεια δεν βρήκαν απήχηση στις πόλεις του ισλαμικού κόσμου, έτσι κανείς δεν τον βοήθησε και δεν τον σώθηκε. τον ως ανταμοιβή, και έγινε περιπλανώμενος μόνος, χωρίς να ξέρει πού να πάει; Ώσπου τα πόδια του τον οδήγησαν σε ένα χωριό κοντά στα βουνά του Κουρδιστάν, και σκοτώθηκε από έναν άντρα. Κούρδος, ως αντίποινα για τη δολοφονία του αδελφού του στα χέρια των στρατιωτών του Σουλτάνου, και λέγεται ότι μια ομάδα κλεφτών τον επιτέθηκαν και τον σκότωσαν, και λέγεται ότι έζησε μεταμφιεσμένος μέχρι που οι άνθρωποι τον ξέχασαν...

Ήταν μεταξύ των αιχμαλώτων της οικογένειας Khwarazm Shah, ο ήρωας της μάχης μας "Mahmoud" και οι Μογγόλοι τον αποκαλούσαν "Qutuz", δηλαδή "ο άγριος σκύλος" λόγω της μεγάλης αντίστασής του στους απαγωγείς του. Πουλήθηκε στο σκλαβοπάζαρο στη Δαμασκό και στη συνέχεια στην Αίγυπτο Το δεξί χέρι του κυρίου του, «Izz al-Din Aybak», του

αρχηγού των Μαμελούκων, al-Mu'izziyghah, και ο ηγεμόνας της Αιγύπτου μετά από αυτό, καθώς παρέμεινε σε υπακοή τον ίδιο και ως εκπρόσωπό του, και στη συνέχεια ως εκπρόσωπο του γιου του, του βασιλιά αλ-Μανσούρ, "Nur al-Din Ali bin Aybak" ...

Μερικοί πιστεύουν ότι η ιστορία της σύνδεσης του Κατάρ με το κράτος της Χουαρέζμι είναι καθαρές ψευδαισθήσεις που ο Κουτούζ προώθησε ως μέρος της πολιτικής του προπαγάνδας και τη μετέδωσε στον κόσμο λέγοντας σε έναν από τους αστρολόγους: «Θα τους σπάσω (δηλαδή τους Μογγόλους) και θα πάρω εκδίκηση για τον θείο μου Χουαριζμ Σαχ." Στα γεγονότα της ιστορίας για να γυαλίσει τους ιδιοκτήτες αυτής της βιογραφίας, και ότι η αλήθεια είναι ότι είναι από τους Μογγόλους των Qibjaks, και αυτή η γνώμη έχει τα πλεονεκτήματά της αν γνωρίζουμε ότι ο Baybars, ο οποίος είναι επίσης από τους Qibjaks, είχε την ίδια ιστορία συνδεδεμένη μαζί του στη λαογραφία και ότι είναι ο "Mahmoud Baybars al-Damashqi, ο Ajami al-Khwarizmi"!!!

Αν θέλουμε να σχεδιάσουμε μια σωστή και ολοκληρωμένη εικόνα του Κουτούζ, δεν θα πρέπει να περιορίσουμε τα χαρακτηριστικά αυτής της εικόνας στην περίοδο του σουλτανάτου του, που δεν ξεπερνά τον ένα χρόνο, αλλά πρέπει να τη βάλουμε στο πλαίσιο της μακράς βασιλείας του Το αφεντικό του επίσης, το οποίο περιελάμβανε σημαντικά γεγονότα στα οποία ο Κουτούζ ήταν ουσιαστικός εταίρος και συμμετείχε στην πραγματοποίησή τους, για παράδειγμα, τη δολοφονία ενός αντιπάλου. Η APIC είναι στην εξουσία, ο "Faris al-Din Aqtay" Ghaila και είναι ο ηγέτης των Μπαχρί Μαμελούκων, και οι Μαμελούκοι του τον συνάντησαν μετά από αυτό, συμπεριλαμβανομένου του "Rukn al-Din Baybars al-Bunduqdari" από την εξορία και τον εκτοπισμό, ενώ αυτό που έγινε με τους Μαμελούκους του APIC και αυτοί είναι ο "Al-Moaziyah", και μεταξύ αυτών είναι Κουτούζ, η λέξη, η επιρροή και η δύναμη στην Αίγυπτο, όπως δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τον ρόλο του Κουτούζ στη σύλληψη της «Shajarat al-Durr» αφού σκότωσε τον σύζυγό της Aybak και έδωσε τη δυνατότητα στην πρώτη γυναίκα του Aybak να ξυλοκοπηθεί με τσόκαρα μέχρι θανάτου και να πεταχτεί γυμνή από τα τείχη του κάστρου Θα

μπορούσε να το είχε αντιμετωπίσει ή τουλάχιστον να το είχε αποτρέψει και να τη δοκιμάσει σωστά με μια προηγούμενη βασίλισσα... Από αυτή την αντικειμενική άποψη, κλείνουμε το δρόμο σε κάποιους να παραστρατήσουν. Στην περιγραφή του Κουτούζ ως ένας από εκείνους που ανανεώνουν τη θρησκεία μεταξύ εκείνων που ο Προφήτης, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, εννοούσε στο τιμητικό χαντίθ του: «Ο Θεός στέλνει σε αυτό το έθνος επικεφαλής κάθε εκατό χρόνια κάποιον που ανανεώνει τη θρησκεία του γι' αυτό. »

Ερχόμαστε στη μάχη του Ain Jalut, όπου οι αγγελιοφόροι των Μογγόλων έφτασαν στην Αίγυπτο, μεταφέροντας ένα μήνυμα από τον Hulagu, στο οποίο λέει: «Ποιος είναι ο βασιλιάς των βασιλιάδων, ανατολής και δύσης, ο μεγαλύτερος Καν... διδάσκει ο βασιλιάς Αλ- Ο Μουζαφάρ Κουτούζ, και όλοι οι πρίγκιπες του κράτους του.. Είμαστε στρατιώτες του Θεού στη γη του, δημιουργηθήκαμε από την οργή Του και δώσαμε εξουσία σε όσους τον έπιασε ο θυμός. Έχετε σεβασμό σε όλες τις χώρες και η αποφασιστικότητά μας είναι αποκρουστική, Γι' αυτό δώσε νουθεσία στους άλλους και παράδωσε το θέμα σου σε εμάς, πριν αποκαλυφθεί το εξώφυλλο, ώστε να το μετανιώσεις και να επιστρέψει το λάθος σε σένα, γιατί δεν ελεούμε αυτούς που έκλαψαν και δεν ελεούμε αυτούς που παραπονιούνται , και ακούσατε ότι κατακτήσαμε τη χώρα Και καθарίσαμε τη γη από τη διαφθορά, και σκοτώσαμε τους περισσότερους υπηρέτες, έτσι πρέπει να φύγετε και πρέπει να ψάξετε, ώστε ποια γη θα σας καταφύγει και ποιο μονοπάτι θα σας σώσει Και ποια χώρα θα σε προστατέψει; Δεν έχεις σωτηρία από τα ξίφη μας, και δεν υπάρχει διαφυγή από τον φόβο μας, τα άλογά μας είναι προηγούμενα, τα βέλη μας τρυπούν, τα σπαθιά μας είναι κεραυνοί, και οι καρδιές μας είναι σαν βουνά Και ο αριθμός μας είναι όπως η άμμος, έτσι τα φρούρια μας δεν εμποδίζουν, και οι στρατιώτες να μας πολεμήσουν δεν ωφελούνται, και η παράκλησή σου εναντίον μας δεν εισακούεται, επειδή έφαγες το απαγορευμένο, και δεν συγχωρούσες όσα είπες, και αθέτησες υποσχέσεις και όρκους. , και η ανυπακοή και η ανυπακοή εξαπλώθηκαν ανάμεσά σας, γι' αυτό δώστε καλά νέα για ταπείνωση και ταπείνωση.. χωρίς δικαίωμα

και για αυτό που κάνατε Qun (Al-Ahqaf: 20))...(Και όσοι αδίκησαν θα ξέρουν τι θα επιστρέψουν (Al-Shu'araa: 227))"

Ο Κουτούζ απάντησε: «Πες: Ω Θεέ, πάνω από όλα, δόξα στον Θεό, και οι προσευχές και η ειρήνη στον κύριό μας Μωάμεθ, τον αγράμματο Προφήτη, σε ένα βιβλίο που ελήφθη την αυγή από την εξουσία του Χαγκανάτου και του βασιλικού εξουσία, είτε ο Θεός να δώσει τη νίκη στο λιοντάρι του, και να κάνει το αυθεντικό αποδεκτό από αυτό, και να έχεις δημιουργηθεί από την οργή Του, και να έχεις εξουσία σε όποιον επιτρέπεται η οργή Του είναι πάνω του, και δεν έχεις έλεος στους παραπονούμενους, και δεν λυπάσαι για το παράδειγμα ενός κλάματος, και ο Θεός έχει αφαιρέσει το έλεος από τις καρδιές σου, και αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα λάθη σου, γιατί αυτά είναι τα χαρακτηριστικά των διαβόλων, όχι τα χαρακτηριστικά των σουλτάνων. λατρεύεις, έτσι σε κάθε βιβλίο καταράστηκες, και με κάθε άσχημο πράγμα που περιέγραψες, και στη γλώσσα κάθε αγγελιοφόρου που ανέφερες, και έχουμε τα νέα σου από όπου δημιουργηθήκατε και είστε οι άπιστοι όπως ισχυρίζεστε.

Ο οπαδός των μηνυμάτων του Hulagu προς τους μουσουλμάνους σουλτάνους τα βρίσκει μαζί σχετικά με τη χρήση της ρητορικής μεθόδου, του ρητορικού εκφοβισμού και του Κορανικού αποσπάσματος σε αυτό κατά καιρούς και άλλοτε χωρίς νόημα, παρόλο που οι Μογγόλοι δεν ήταν άνθρωποι του το βιβλίο και η θρησκευτική προπαγάνδα δεν ήταν στη στρατιωτική τους ατζέντα, αλλά είναι σαφές ότι ανέθεσαν πιστούς Άραβες σε αυτό το έργο. Ξέρουν πώς να απευθυνθούν στους ισλαμικούς λαούς, χρησιμοποιώντας θρησκευτική προπαγάνδα και γαργαλώντας συναισθήματα και προτρέποντας τη δίαιτα σωτηρίας από την καταπίεση μεταξύ Όσο για την απάντηση του Κουτούζ, αμφιβάλλω για την εγκυρότητά της λόγω της πληθώρας λογικών συζητήσεων σε αυτήν και των επιχειρημάτων μεταξύ τους, τα οποία οι Μογγόλοι σίγουρα δεν θα καταλάβαιναν ακόμα κι αν τους μεταφραζόταν στη γλώσσα τους εκατοντάδες φορές!!Project Πώς έστειλε αυτή την απάντηση ο Qutz;!! Οι Μογγόλοι αγγελιοφόροι σκοτώθηκαν, όπως θα δούμε αργότερα!!! Ή μήπως ήταν μια αυτοσχέδια απάντηση, η οποία επίσης δεν είναι δυνατή..

Ο Κουτούζ αποφάσισε να προετοιμαστεί για τη μάχη εξασφαλίζοντας το εσωτερικό μέτωπο, έτσι ο βασιλιάς Μανσούρ καθαίρεσε τον "Nur al-Din Ali ibn Aybak" (λεγόταν ότι έγινε Χριστιανός μετά από αυτό). Για να πολεμήσει τους Τατάρους, και αυτό δεν έρχεται χωρίς βασιλιά, οπότε αν βγούμε έξω και νικήσουμε αυτόν τον εχθρό, τότε το θέμα είναι δικό σου. Εγκαταστήστε όποιον θέλετε στην εξουσία. "Faris al-Din Aqtay", συμπεριλαμβανομένου του "Baybars".

Οι προκλήσεις της προετοιμασίας για αυτή τη μοιραία μάχη γύρω από το Κουτούζ ήταν μεγάλες. Οι Μαμελούκοι πρίγκιπες δεν ήθελαν πόλεμο. Πήγαν να ξεκουραστούν και επέλεξαν την ειρήνη. Τα νέα για τους Μογγόλους που δεν νικήθηκαν ποτέ σε μάχη τους έκαναν σίγουρους για την έκβαση της μάχης εκ των προτέρων, και οι σκέψεις τους έτειναν να κατευνάσουν και να παραδοθούν. Ο Κουτούζ τους συναντήθηκε και τους απευθύνθηκε με έντονο ύφος, λέγοντας: Ω πρίγκιπες των Μουσουλμάνων, έχετε καιρό που καταβροχθίζετε τα χρήματα του ταμείου και μισείτε τους εισβολείς, και κατευθύνομαι, οπότε όποιος επιλέξει τζιχάντ θα με συνοδεύσει, και όποιος δεν το επιλέξει θα επιστρέψει στο σπίτι του, γιατί ο Θεός τον γνωρίζει και η αμαρτία του μουσουλμανικού χαρεμιού είναι στο λαιμό των καθυστερημένων." Μερικοί απάντησαν στην έκκλησή του για τζιχάντ, και άλλοι δίστασαν, έτσι πρόσθεσε λέγοντας: «Έριξα μόνος μου τους Τατάρους». Όταν οι απογοητευμένοι πρίγκιπες είδαν αυτό το θάρρος, πήγαν μαζί του παρά τη θέλησή τους.

Και για να κόψει ο δρόμος στους αμελείς και σε όλους όσους φοβούνται τη μάχη, ότι η αντιπαράθεση έχει γίνει μη αναστρέψιμη και δεν υπάρχει τρόπος για διαπραγμάτευση ή αναθεώρηση γι' αυτήν και για να πυροδοτηθεί ο ενθουσιασμός του κόσμου στους δρόμους Ταυτόχρονα, διέταξε να χτυπήσουν τον λαιμό των τεσσάρων Τατάρων αγγελιοφόρους μετά από συνεννόηση με τον «Baybars», κάτι που είναι ανήθικο, καθώς πρέπει να παραμένουν οι Πρεσβευτές στις διπλωματικές τους αποστολές απομονωμένοι από τη συχνότητα των διαφορών, τον πόθο για η εκδίκηση, τα πεδία των μαχών και η αιματοβαμμένη πολιτική προπαγάνδα, αλλά τελικά, οι παραδόσεις αυτών των εποχών επικράτησαν στη μαζική

κινητοποίηση και εξαπλώθηκαν σε ένδειξη περιφρόνησης σε όλα τα βασίλεια, και τα κεφάλια κρεμάστηκαν σε όλη την Αίγυπτο στο Al-Ridaniyya, στο Bab Al -O Nasr, ο Bab Zuweila και η αγορά αλόγων μέχρι που βρέθηκε μπροστά σε όλους...

Μεταξύ των άλλων προκλήσεων ήταν η παροχή των απαραίτητων χρημάτων για τη μάχη, έτσι πολλές εκδηλώσεις πολυτέλειας παρακρατήθηκαν από τους πρίγκιπες Μαμελούκους και ορισμένα από τα χρήματα και τα τιμαλφή τους κατασχέθηκαν και πωλήθηκαν για να εκπληρωθεί το νόμιμο μέρος της φετβά του Σεΐχη «Αλ. -Ezz bin Abd al-Salam» ότι: «Εάν ο εχθρός εισέλθει στα εδάφη του Ισλάμ, πρέπει να πολεμηθούν και είναι επιτρεπτό για εσάς να πάρετε από τους υπηκόους ό,τι ζητάτε βοήθεια για την τζιχάντ σας, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα μείνει τίποτα στο θησαυροφυλάκιο, και υπό τον όρο ότι όλα όσα έχουν ο σουλτάνος και οι πρίγκιπες αφαιρούνται από χρήματα, χρυσάφι, κοσμήματα και στολίδια, και οι στρατιώτες περιορίζονται στα όπλα και τα οχήματά τους και είναι ίσοι με τον απλό λαό. Φόροι ακίνητης περιουσίας και λήψη το τρίτο του ζακάτ προκαταβολικά, όπως ήταν η ανάγκη επιβολής φόρου στις ζωές, το ποσό του ενός δηναρίου για κάθε άτομο, έτσι συγκέντρωσε εξακόσιες χιλιάδες αιγυπτιακά δηνάρια, και επίσης κατάσχεσε τα χρήματα των Αγίουβίδων που έφευγαν από το Λεβάντε. τιμωρία για αυτούς.

Η διοίκηση του "Ain Jalut" χαρακτηρίστηκε από σοφία και εκμεταλλευόμενη ό,τι ήταν δυνατό και διαθέσιμο και λαμβάνοντας στο έπακρο τους λόγους, έτσι άνοιξε την πόρτα στον εθελοντισμό μπροστά στον κόσμο, έτσι ορισμένες αραβικές φυλές εντάχθηκαν στον Αιγυπτιακό Ισλαμικό Στρατό Ταξιαρχία υπό την ηγεσία του Εμίρη των Αράβων "Sharaf al-Din Issa bin Mahni bin Manea" καθώς και των στοιχείων του λεβαντικού στρατού που διαφεύγουν με διαφορετικούς τρόπους Η εθνική τους σύνθεση είναι Κούρδοι, Τουρκμένιοι, Καϊμάρι και Σαχραζούρι. Ο Κουτούζ επίσης επωφελήθηκε από τις πληροφορίες που εστάλησαν από ορισμένα αραβικά στοιχεία που είχαν διεισδύσει στον μογγολικό στρατό, που

έδειχναν συμμαχία μαζί τους και στην καρδιά τους πίστη στο λαό τους, όπως ο "Sarim al-Din Azbek bin Abdullah al-Ashrafi".

Ο «Σαρίμ» παρείχε στον Κουτούζ μέσω του αγγελιοφόρου του τρία σημαντικά θέματα: Το πρώτο είναι ότι ο Χουλάγκου είχε φύγει με μεγάλο αριθμό του στρατού του, ότι η δεξιά των Τατάρων είναι ισχυρότερη από την αριστερά και ότι ο ισλαμικός στρατός πρέπει να το εκμεταλλευτεί αυτό. χάσμα και ενίσχυση της αριστεράς, και ότι ο Al-Ayyubi, ο Εμίρης της Χομς, εμπλέκεται στον Τατάρ στρατό παρά τη θέλησή του και θα ηττηθεί στα χέρια των μουσουλμάνων. Έτσι ο Κουτούζ πήρε τις πληροφορίες και τις έλαβε υπόψη με κάποια ανησυχία γιατί δεν γνώριζε τον Σαρίμ Αλ-Ντιν πριν και φοβόταν ότι επρόκειτο για ένα κακόβουλο μογγολικό τέχνασμα..

Ο Κουτούζ πέτυχε επίσης να εξουδετερώσει το μέτωπο των Σταυροφόρων στο Λεβάντε, έτσι ώστε να είναι μια νίκη για την επόμενη μάχη. Οι Μογγόλοι, εκτός από τον φόβο των Σταυροφόρων για τις προθέσεις των Μογγόλων μετά την κατάληψη της Σιδώνας, ενός από τα οχυρά τους, βάδισαν σε μια βάση. Ένας εχθρός που ξέρουμε, που είναι μουσουλμάνοι, είναι καλύτερος από έναν εχθρό τον οποίο αγνοούμε και των οποίων τις φιλοδοξίες αγνοούμε.

Ο Μπάιμπαρς και ο Κουτούζ συμφώνησαν επίσης να καταφύγουν σε τέχνασμα και να παγιδεύσουν τον εχθρό ανάμεσα στα σαγόνια της λαβίδας στο πεδίο της μάχης, όπου το μέτωπο του ισλαμικού στρατού, με επικεφαλής τον "Baybars", επιτέθηκε στα μογγολικά πλήθη και στη συνέχεια προσποιήθηκε ότι αποσύρθηκε, έτσι ώστε οι Μογγόλοι προσπάθησαν για να εντοπίσει τα υπολείμματα του ισλαμικού στρατού, ενώ ο "Qutuz" είχε προετοιμάσει μια αντεπίθεση με τη βοήθεια του ιππικού πάνω από την κοιλάδα. Περικυκλώνοντας τον μογγολικό στρατό, ο Katbugha επιτέθηκε με μεγάλη βία για να σπάσει την πολιορκία, γεγονός που οδήγησε σε ελάττωμα στην αριστερή πτέρυγα των μουσουλμάνων και σύγχυση στα πλήθη τους, ενώ η δεξιά πλευρά και η καρδιά ήταν σταθερά. Εδώ, ο Κουτούζ πέταξε το κράνος του στο έδαφος και το άλογό του είχε σκοτωθεί, έτσι κατέβηκε και φοβήθηκε ότι ο κύκλος θα ανάψει Ο στρατός του και φώναξε με όλη του τη φωνή. Ουα η μεταστροφή του στο Ισλάμ». τις καρδιές τους, ενώ οι Μουσουλμάνοι επέστρεψαν τον ενθουσιασμό τους. Η Δαμασκός όπως και οι Μουσουλμάνοι απελευθέρωσαν το Λεβάντε..

Το αστείο με τη μάχη του Ain Jalut ήταν ότι χρησιμοποίησε πυροβολικό και πυρίτιδα για πρώτη φορά σε αυτήν και η σκόνη ή η πάστα πυρίτιδας αποτελούνταν από νιτρική ποτάσα, άνθρακα και θείο, αλλά ξέσπασε μια σύγκρουση μεταξύ ιστορικών, καθώς ορισμένοι πιστεύουν ότι η Το προβάδισμα σε αυτό ήταν για τους Μογγόλους και όχι για τους Μαμελούκους...

Και επειδή οι μουσουλμάνοι σε αυτή τη μάχη αναζήτησαν και πήραν όλους τους λόγους, όπως είδαμε, έτσι ο Θεός τους βοήθησε με θεϊκούς λόγους και στρατιώτες που δεν είδαν και δεν είδαν το βάρος τους να ανατρέψουν τη ζυγαριά και να τους μεταφέρουν από μια κατάσταση σε άλλος {και οι στρατιώτες του Κυρίου σας γνωρίζουν μόνο Αυτόν} που έκανε τη νίκη τους καθοριστική και οριστική, καθώς ο Hulagu πέθανε ξαφνικά με μεγάλο αριθμό του στρατού του στο Tabriz (Περσία) πριν από τη μάχη, όπως αναφέραμε, αφού έλαβε την είδηση του θανάτου του αδελφού του "Mango (Mango) Khan" Khaqan των Τάρταρων, αφήνοντας τον "Katbugha

the Nestorian (ή Kitbuqa Noyan), έναν Τούρκο ηγέτη από την τουρκική χριστιανική φυλή Naiman της αίρεσης των Νεστοριανών και τους κατοίκους στη Μογγολία" την ηγεσία του μογγολικού στρατού στο Λεβάντε και του εμπιστεύτηκε το έργο της εισβολής στην Αίγυπτο, ενώ ο Hulagu προετοιμάστηκε για τα προβλήματα της επίλυσης της διαδοχής της ζωτικής και πιο σημαντικής θέσης του Khaqan. Or Joji) bin Genghis Khan" και ο προσήλυτος στο Ισλάμ και στους άπληστους να ελέγξουν τη θέση του Khaqan..

Ο Τζένγκις Χαν, πριν από το θάνατό του, είχε μοιράσει την αυτοκρατορία του στους τέσσερις γιους του: Τζότσι (Τζόκαλ), Τζαγκατάι (Τζαγκατάι), Τόλι (Τουλάι) και Ογκάται ... αλλά η μοίρα θέλησε ο Τζότσι, ο μεγαλύτερος γιος στη ζωή του πατέρα του. Ο Baraka Khan, μετά την ασπίδα του στο Ισλάμ, είναι οι πιο συμπαθείς στο Ισλάμ, και υπήρχαν αρκετές μαρτυρίες για το λόγο για αυτό, συμπεριλαμβανομένου ότι ο "Jochi" είχε παντρευτεί την πριγκίπισσα "Risala bint Alaeddin Khwarizm Shah", την αδερφή του Σουλτάνου al-Khwarizmi "Jalal al-Din Mankabarti", (μλήσαμε γι 'αυτόν), και είχε μεγάλη επιρροή στους γιους του, συμπεριλαμβανομένου του Bayrak Khan, και λέγεται ότι αυτό έγινε επειδή ο Bayrak Khan επηρεάστηκε από τους μουσουλμάνους εμπόρους στη Μπουχάρα , και ειπώθηκε ότι επηρεάστηκε από τον σουφισμό, ειδικά ο λόγιος Σούφι και ο ασκητής μοντερνιστής ιμάμης "Saif al-Din al-Bakherzi" και ο νομικός "Najm al-Din Mukhtar al-Zahidi al-Ghazmini" και έγραψε για του τη Νασεριτική πραγματεία για την προφητεία και τα θαύματα.

Ο Μπαράκα Χαν ανέλαβε την ηγεσία της Ρωσικής Χρυσής Ορδής ή των Μογγόλων των Κιμπτσάκ (το κράτος των Μογγόλων του Βορρά, το οποίο ο Τζένγκις Χαν παραχώρησε στον γιο του Τζότσι) και έστειλε στον χαλίφη Αλ Μουστασίμ στη Βαγδάτη την πίστη του ως πολιτικό και πνευματικός ηγέτης που εκπροσωπεί το Ισλάμ σε ολόκληρο τον κόσμο. Έχτισε επίσης την πόλη Σαράι (τώρα Σαράτοφ) ως πρωτεύουσα των Μουσουλμάνων Μογγόλων και θερμοκοιτίδα για μεγάλο αριθμό Ένα από τα τζαμιά και ένα φιλί για λογίους και νομικούς..

Ο Μπαράκα Χαν έπαιξε σημαντικό ρόλο στην παρεμπόδιση των προσδοκιών του ξαδέλφου του, Χουλάγκου μπιν Τούλι Χαν, προς τον ισλαμικό κόσμο και στην καθυστέρηση της επίθεσης του Χουλαγκού στη Βαγδάτη, την πρωτεύουσά της, όταν ο αδελφός του Μπατού, ο οποίος ήταν αρχηγός της Χρυσής Ορδής πριν Αυτός, δεν ασπάστηκε το Ισλάμ για να σταματήσει τα ηνία του Hulagu, οπότε ο Hulagu συμμορφώθηκε απρόθυμα με τη διαταγή. "Bato" μέχρι που ο τελευταίος πέθανε και οι δυνάμεις του Hulagu κατέστρεψαν τη Βαγδάτη.

Και ο Hulagu είχε προετοιμάσει τα πάντα νωρίς για τη μάχη της Βαγδάτης, έτσι ενίσχυσε τη σχέση του με τον Muayyad al-Din ibn al-Aiqami, τον υπουργό του χαλίφη των Αβασιδών, του νεαρού al-Mustasim, και του υποσχέθηκε να κυβερνήσει τη χώρα αφού ξεφορτωθεί. Ο Ibn Al-Aiqami εκμεταλλεύτηκε την καλή θέληση του χαλίφη, την αδυναμία του, την έλλειψη ευρηματικότητάς του και την εμπιστοσύνη του σε αυτόν, έτσι τον έπεισε να παραδώσει το δικαίωμά μας στο αίμα των μουσουλμάνων, και ότι ο Hulagu ήρθε ζητώντας παντρέψει την κόρη του με τον γιο του χαλίφη, Εμίρη Abi Bakr, ως χειρονομία καλών προθέσεων και για να τον κρατήσει στη θέση του χαλιφάτου ως κουνιάδο και σύμμαχο, όπως έκανε με τον ιδιοκτήτη των Ρωμαίων το Το σουλτανάτο του. Το θέμα έπεσε στον χαλίφη και ο Ibn Al-Aiqami βρήκε την ευκαιρία να εξαλείψει όλους τους πολιτικούς, λογίους, νομικούς και πρίγκιπες αμέσως, έτσι τους κάλεσε όλους στη σκηνή ειρήνης που περιλάμβανε τον χαλίφη και τον Hulagu, όπου Ο λαιμός τους κόπηκε όλοι και ο χαλίφης έμεινε. Αντίθετα, τον έβαλε σε ένα χαλί και τον χτύπησε και τον κλώτσησε μέχρι να ομολογήσει πού κρύβει τους θησαυρούς του και μετά συνεχίζει να τον κλωτσάει μέχρι θανάτου. Λέγεται ότι ο Ibn Al-Aiqami γεύτηκε μεγάλη τιμωρία για την προδοσία του στον Χαλίφη. Ότι ο Hulagu τον χρησιμοποίησε ως κυβερνήτη από τη νέα Ταταρική αρχή, κάτι που είναι πιο πιθανό για μένα...

Ο Μπαράκα Χαν λυπήθηκε για την καταστροφή που συνέβη στον χαλίφη και την πρωτεύουσα του χαλιφάτου και ορκίστηκε να εκδικηθεί όταν παρουσιαστεί η ευκαιρία.

Από τη Βαγδάτη, οι μογγολικές ορδές ξεκίνησαν να καταλάβουν το Χαλέπι, τη Δαμασκό και την Αντιόχεια, και οι Μογγόλοι δεν πήραν ό,τι πήραν παρά μόνο με την αδυναμία των Μουσουλμάνων και την προτίμησή τους για τη ζωή και το μίσος τους για το θάνατο σε βαθμό που ένας από τους Σελτζούκους Οι Σουλτάνοι της Ρώμης που ονομάζονταν "Izz al-Din Kikaus II" έβαλαν μερικές από τις δυνάμεις του να αντιμετωπίσουν τους Μογγόλους εν αγνοία του, και όταν κατάλαβε έστειλε μια συγγνώμη στον Hulagu με έναν καινοτόμο τρόπο, όπου ζωγράφισε την εικόνα του σε δύο παπούτσια και τους έδωσε. να του έχει την τιμή να βάλει τα πόδια του στην φωτογραφία του!!!

Ο Αγγελιαφόρος του Θεού, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του σε αυτόν, ήταν αληθινός όταν είπε: (Σύντομα θα σε καλέσουν τα έθνη από κάθε ορίζοντα, όπως καλούνται οι τρώγοι στο μπολ τους. Ειπώθηκε: Ω αγγελιοφόρος του Θεού! Θα είναι λίγοι εκείνη την ημέρα; Ο φόβος είναι από τις καρδιές του εχθρού σου, γιατί αγαπάς τον κόσμο και μισείς τον θάνατο).

Με τον θάνατο του "Mangu Khan" και την ανάφλεξη του αγώνα για τη διαδοχή του μεταξύ των αδελφών του "Artaq Buka" και "Khublai Khan". Ο "Baraka" πήρε το μέρος του "Artaq" ενώ ο "Hulagu" πήρε το μέρος του "Kublai" και έγινε «Baraka» και «Hulagu» πρόσωπο με πρόσωπο Σε έναν άγριο αιματηρό αγώνα για την κληρονομιά της εξουσίας..

Αυτή η σύγκρουση ήταν ένα θείο δώρο. Ο Hulagu αποσπάστηκε από την προσπάθεια να ξανακερδίσει το Levant και να εκδικηθεί για όσα συνέβησαν στο Ain Jalut, όπου η σύγκρουση προκάλεσε πολλές ήττες στον στρατό του και σκότωσε τον γιο του, ο οποίος έγινε επιληπτικός και πέθανε από ασφυξία. .

Η σχέση μεταξύ του "Baraka Khan" και του "Baybars" ενισχύθηκε μετά τη δολοφονία του Qutuz και η περηφάνια τους για αυτή τη φιλία και συμμαχία έφτασε στο βαθμό του γάμου του "Baybars" με την κόρη του Baraka Khan και ονομάζοντας τον γιο του από τον Saeed. Μπαράκα.

Όμως το ερώτημα που πρέπει να μας έρθει παραμένει, πώς σκότωσε τον Κουτούζ και γιατί;!

Η απάντηση είναι παρούσα και δεν χρειάζεται ούτε μια μικρή σκέψη και δεν υπάρχει διαφυγή από την παραδοχή της. Οι Μαμελούκοι είναι οι Μαμελούκοι, ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες, ένας ετερογενής κατακερματισμός ανθρώπων που δεν γνωρίζουν την υπακοή σε έναν άρχοντα, πολιτικό σταθερότητα ή πίστη σε μια ολοκληρωμένη θρησκευτική υπόθεση Κατά την επιστροφή του από τη Δαμασκό στο Κάιρο, όπου οι δολοφόνοι εκμεταλλεύτηκαν την απομόνωσή του από τους στρατιώτες και την αναχώρησή του πίσω από ένα κουνέλι για να κυνηγήσουν, και ο "Baybars" ήρθε σε αυτόν ζητώντας τη μεσολάβησή του. Του πέταξαν βαλλίστρες μέχρι να βεβαιωθούν για τον θάνατό του.. Οι περισσότεροι λογαριασμοί συμφωνούν για την ευθύνη του "Baybars" για τη δολοφονία, αλλά οι λογαριασμοί δίστανται ως προς τα κίνητρα, κάποιιοι από αυτούς πιστεύουν ότι η πρόθεση ήταν για να εκδικηθεί τον Κουτούζ για το ρόλο του στη δολοφονία του «Ακτάι», όπως αναφέραμε προηγουμένως, και ειπώθηκε ότι ο «Κουτούζ» υποσχέθηκε τους «Μπέμπαρς» Στο Εμιράτο του Χαλεπίου, αθέτησε την υπόσχεσή του και ειπώθηκε επειδή το «Κουτούζ» ήταν κυριευμένος από αλαζονεία, και απευθύνθηκε στους πρίγκιπες με τρόπο υποτιμητικό και εκφοβιστικό, που ξεσήκωσε στην ψυχή τους την επιθυμία για εκδίκηση. Επίσης, οι Μογγόλοι και οι Σταυροφόροι πριν από αυτούς πολέμησαν στην εκστρατεία του Λουδοβίκου Θ', βασιλιά της Γαλλίας, εναντίον της Νταμιέτας και της Μανσούρα.

Κάποιοι υπερβάλλουν ανυψώνοντας τον Κουτούζ στον βαθμό των μεταρρυθμιστών στη θρησκεία (μιλήσαμε παραπάνω) και αποδίδοντας δικαιοσύνη σε αυτόν και τον διάδοχό του, τον Μπαϊμπάρς, με βάση όσα διηγήθηκαν οι μελετητές παραθέτοντας τον Ibn Taymiyyah ότι η νίκη εξαρτάται από τη δικαιοσύνη του κράτους, όπου ο Ibn H Taymiyyah λέει: (Ο Θεός ιδρύει ένα δίκαιο κράτος, ακόμα κι αν αυτή είναι άπιστη, και δεν ιδρύει ένα άδικο κράτος ακόμα κι αν είναι μουσουλμάνος.

Φυσικά, η φράση φαίνεται να είναι λανθασμένη και ψευδής, γιατί ο Θεός βοηθά τη θρησκεία Του πρώτα και κύρια, και τους πιστούς υπηρέτες Του, ακόμη και μετά από λίγο, και ο Θεός δεν θα βοηθούσε ποτέ έναν άπιστο. Αντιθέτως, είναι μια δοκιμασία για τη σταθερότητα του πιστούς και μια προτροπή για αυτούς στο μονοπάτι της ισχυρής πίστης, ενώ παίρνουν παγκόσμιους λόγους. Αν επιστρέψουν στην ουσία του Ισλάμ, νικούν τον εχθρό τους και υποστηρίζουν τη θρησκεία του Θεού. Για κάποιο διάστημα, εκμεταλλευόμενοι την αδυναμία τους και την απόστασή τους από την ισλαμική τους θρησκεία, την αληθινή θρησκεία, ακόμα κι αν οι άπιστοι τη μισούν, και δεν είναι ποτέ η υποστήριξη του Θεού για τη δικαιοσύνη των απίστων!!! Διαφορετικά, δεν θα υπήρχε διαφορά μεταξύ ενός πιστού και ενός άπιστου.

Το μεγαλύτερο ρεαλιστικό και ζωντανό παράδειγμα του λάθους αυτού του ρητού είναι οι νίκες των Μαμελούκων και του κράτους των Μαμελούκων, μακριά από την εγκαθίδρυση δικαιοσύνης σε όλες τις υποθέσεις του, ωστόσο, ο Θεός στήριξε τη θρησκεία Του και τους πιστούς υπηρέτες Του, έστω και λίγοι.

Σε ορισμένους σύγχρονους ιστορικούς μπορεί να αρέσει η νίκη αυτής της φράσης, ακόμη και σε βάρος της ιστορίας, έτσι παραποιούν, διαγράφουν, προσθέτουν, αγνοούν και παραμελούν για να προσδώσουν χαρακτηριστικά σε ορισμένους από τους Μαμελούκους και Οθωμανούς σουλτάνους που σημείωσαν μεγάλες νίκες που δεν είναι τη φύση και τα χαρακτηριστικά αυτών των σουλτάνων και που όλοι διέπονταν από καριερισμό, οπορτουνισμό, αιματηρές συγκρούσεις, διχασμό, δολοφονίες και την αρχή της κυριαρχίας για όσους κατέκτησαν τον άδικο σφετερισμό των χρημάτων του λαού και στην εποχή τους τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα η ανθρωπότητα και οι πιο σοβαρές μορφές πνευματικής παρακμής και ηθικής υποβάθμισης έγιναν ευρέως διαδεδομένες.

Κεφάλαιο έκτο

Κατακτητής της Ιερουσαλήμ

Όσο για τον πρώτο κατακτητή του από άποψη στρατιωτικού και πεδίου, είναι ο μεγάλος σύντροφος «Abu Ubaidah Amer bin Abdullah bin Al-Jarrah bin Hilal bin Ahaib bin Dabba bin Al-Harith bin Fahr bin Malik bin Al-Nadr», του Η μητέρα του είναι "Omaima bint Ghanem bin Abdul-Uzza" και συναντιέται με τη μητέρα του στην καταγωγή στο Al-Harith bin Fih, και ήταν γνωστός με το ψευδώνυμό του (Abu Ubaidah) και συνδέθηκε με το όνομα του παππού του (Al- Jarrah). Η Ummah" και είναι ένας από τους εμπνευστές του ασπάσματος του Ισλάμ και της κλήσης στα σπάργανά του και πριν ο Προφήτης στραφεί στο μυστικό κάλεσμα που οργανώθηκε στο Dar Al-Arqam bin Abi Al-Arqam στη Μέκκα... Ο Abu Ubaidah μαρτύρησε με the Prophet, may God's prayers and peace be upon him, the Battle of Badr and it was said that he killed his infidel father in it. : لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۗ وَيَدُ ۖ خَلَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ((22)) قد نزل في هذه الواقعة فيما تنفي روايات أخرى صحتها وأن والد أبي عبيدة مات قبل الإسلام.. كما شهد

Ο Abu Ubaidah ήταν με τον Προφήτη, τη Μάχη του Uhud, και υπερασπίστηκε τον Προφήτη σε αυτήν με γενναιότητα μέχρις ότου οι δύο πτυχές του ξεριζώθηκαν από τις ρίζες τους, έτσι έμεινε ανίδεος, δηλαδή νοιαζόταν για τον θάνατο του Εκλεκτού. Ο Θεός να τον ευλογεί και να του δώσει ειρήνη και η διαίρεση των Μουσουλμάνων στη Σακίφα της Μπάνι Σάιντα για τη διαδοχή του μεταξύ των Μουχατζιρίν και των Ανσάρ. αρετή της συντροφικότητας του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, στη μετανάστευση και την τζιχάντ του για χάρη του ισλαμικού καλέσματος από την έναρξή του με τα δικά του και τα χρήματά του, και έτσι ώστε να είμαστε δίκαιοι, οπότε α ν πάρει η πρόταση των Ανσάρ για τη διανομή της εξουσίας που αντιπροσωπεύεται στη θέση του χαλιφάτου, «από εμάς είναι ένας πρίγκιπας και από εσάς είναι ένας πρίγκιπας», είτε αυτό ήταν Ταυτόχρονα είτε διαδοχικά, ο τροχός

της ιστορίας θα είχε αλλάξει, και οι Ορθό Καθοδηγούμενοι Το κράτος του χαλιφάτου θα είχε καταρρεύσει τόσο γρήγορα μετά τον Αλί μπιν Αμπι Ταλίμπ και οι Ανσάρ δεν θα είχαν γίνει θήραμα για τους Ομαγιάντ και τον Γιαζίντ μπιν Μουαβίγια, που τους τελείωσαν. εντελώς σε μια φρικτή σφαγή γνωστή ως περ ισ τ α τ ι κ ό «Al-Hurra», και πιστεύω ότι ο κύριός μας Ουμάρ ήταν πιο θαρραλέος όταν παραδέχτηκε ότι αυτή η υπόσχεση πίστης ήταν «αποτυχία» (δηλαδή ξαφνική και χωρίς πλήρη συναίνεση). Με έκπληξη θα σκοτωνόντουσαν.» Δεν πρόκειται για επίθεση από μέρους του στη δ ι α δ ο χ ή του Αμπού Μπακρ, καθώς είναι πιο κατάλληλος και καλύτερος, αλλά μια εκ νέου ανάγνωση της σκηνής ώστε να μην επαναληφθεί με τους άπληστους ή τους ανίκανοι .. Για αυτό πρέπει να απορροφήσουμε τα διδάγματα της ιστορίας και να κατανοήσουμε ότι η συλλογ ι κ ή μορφή διακυβέρνησης και η ανταλλαγή και η κυκλοφορία της εξουσίας με ειρηνικό τρόπο βασίζεται στη βάση της ικανότητας, της τεχνογνωσίας, της γνώσης και της δικαιοσύνης χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η αρχή της πλειοψηφίας και της μειοψηφίας και θέτοντας τα θ ε μ έ λ ι α της Σούρα. Όλα αυτά τα πράγματα ήταν αρκετά για να σταματήσουν πολλή αιματοχυσία σε όλη τη μακρόχρονη ιστορία μας... Στη διαδοχή του "Ουμάρ μπιν Αλ-Χάταμπ" διέταξε τον διορισμό του " Ο Abu Ubaidah" ως εμίρη των στρατευμάτων και η απόλυση του "Khalid bin Al-Walid" Αυτό έγινε είτε κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της Δαμασκού, σύμφωνα με ορισμένες αφηγήσεις, είτε κατά τη διάρκεια της μάχης του Yarmouk, λόγω αυτού που διαδόθηκε από τους μεγάλους σύντροφους, ο Khalid bin Al-Walid, της ανάληψης πρωτοβουλίας χωρίς να περιμένεις εντολές και συμβουλές, η υπερβολική βία και ο ζήλος για την εφαρμογή του ξίφους ως η μόνη επιλογή για την αντιμετώπιση ορισμένων θεμάτων και τη γοητεία του λαού με αυτό το σπαθί... και ήταν ένας προορισμός που ο Omar Ibn Al-Khattab θεώρησε την ανάγκη για έναν ηγέτη να έχει κάποια ευελιξία στις διαπραγματεύσεις και την ικανότητα να διαχειρίζεται τις μάχες με επιτήδευση, πολιτική και την προτίμηση για ειρήνη και συνθήκες, που γνωρίζουμε πρόσφατα ως μια κατάσταση που κερδίζει κερδισμένος. για όλους, κάνοντας το σπαθί την τελευταία επιλογή,

δουλεύοντας μέσα σε ένα συλλογικό πλαίσιο, πειθαρχία και περιμένοντας την πρώτη Ως εκ τούτου, το στοίχημα του Omar ήταν στον Abi Ubaidah bin Al-Jarrah για την έγκριση αυτών των κανόνων και έβαλε επίσης τ ο υ Khalid bin Al-Walid υπό τις διαταγές του, έτσι ώστε οι μουσουλμάνοι να μην στερηθούν έναν Μουτζαχίντ με τις πολεμικές του ικανότητες. «Ο εντολοδόχος αυτού του έθνους Άκουσα τον Αγγελιοφόρο του Θεού, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του να είναι πάνω τ ο υ , να λέει: «Κάθε έθνος έχει έναν έμπιστο, και ο έμπιστος αυτού του έθνους είναι ο Abu Ubaidah». Ο Αμπού Ουμπάιντα είπε: «Άκουσα τον Αγγελιοφόρο του Θεού, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του να είναι πάνω του, να λέει: «Ο Χαλίντ είναι ένα από τα σπαθιά του Θεού, ναι, ένα αγόρι από τη φυλή».

Ό σ ο υ αφορά τον δεύτερο κατακτητή από εποπτική και τιμητική άποψη, είναι ο μεγάλος σύντροφος και ο δεύτερος χαλίφης των μουσουλμάνων, «Abu Hafs, Omar bin Al-Khattab bin Nufail bin Abdul Ezzi bin Rabah bin Qart bin Razah bin Uday bin Ka'b bin Louay." Η γενεα λ ο γ ί α του συναντά τον Εκλεκτό, ο Θεός να τον ευλογεί και να του δώσει ειρήνη, στο Ka'b. Η μητέρα του, "Hantama bint Hisham al-Makhzoumiyya", είναι η αδερφή του Abu Jahl. Ο Ομάρ ονομαζόταν Αλ-Φαρούκ λόγω της μοναδικής του διαίσθησης στη διάκριση και τη διάκ ρ ι σ η μεταξύ της αλήθειας και του ψεύδους και ότι υπερασπίζεται πάντα την αλήθεια και δεν φοβάται το ψέμα και δεν φοβάται την ευθύνη του κατηγορούμενου στον Θεό. Και ο Σατανάς τον φοβάται στο τιμητικό του χαντίθ: «Ω, Ιμπν Αλ-Χάταμπ! Σε Εκείνον που στο χέρι τ ο υ είναι η ψυχή μου! Ο Σαϊτάαν δεν σε βρίσκει ποτέ να περπατάς με τρόπο, αλλά παίρνει έναν διαφορετικό δρόμο από τον δικό σου.» Και με μια άλλη διατύπωση: «Ο Σατανάς δεν συναντά τον Ομάρ από τότε που ασπάστηκε το Ισλάμ εκτός από το ότι φεύγει κατάματα».

Ο ρ ι σ μ έ ν ο ι αφηγητές του αποδίδουν τη βρεφοκτονία της κόρης του κατά τη διάρκεια της Τζαχίλιγια, ένα περιστατικό που απέχει εντελώς από τη λογική και διαψεύδεται λογικά από την ύπαρξη της κόρης του «Hafsa» εν ζωή, η οποία γεννήθηκε πέντε χρόνια πριν από την α π ο σ τ

ο λ ή και παντρεύτηκε τον Προφήτη. ο Θεός να τον ευλογεί και να του δίνει ειρήνη μετά από αυτό..

Ο Ομάρ ήταν στην αρχή στο πλευρό των πολυθεϊστών, στη συνέχεια ασπάστηκε το Ισλάμ με την ευλογία της ικεσίας του Εκλεκτού, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, «Θεέ μου, σεβάσου το Ισλάμ από τον πιο αγαπημένο από τους δύο άντρες σε σένα, Omar bin Al-Khattab ή Amr bin Hisham.» Ο θείος του Προφήτη με μεσοδιάστημα τριών ημερών, και ο βαθμός του ήταν σαράντα στο Ισλάμ, και υπάρχουν πολλές αφηγήσεις για την ιστορία της μεταστροφής του στο Ισλάμ, έτσι ειπώθηκε ότι ήταν καθ' οδόν να σκοτώσει τον Προφήτη και άκουσε για τη μεταστροφή της αδελφής του και του συζύγου της, Σαΐντ μπιν Ζάιντ, έτσι μπήκε στο σπίτι τους και αφού τους χτύπησε, η καρδιά του μαλάκωσε με την πλύση και διάβασε τη ρήση του Παντοδύναμου : (Τάχα * Αυτό που σου αποκαλύψαμε Το Κοράνι είναι να είσαι δυστυχισμένος * παρά μόνο ως υπενθύμιση σε όσους το φοβούνται *) Και σε μια αφήγηση ότι ήταν καθ' οδόν να πει κρασί, αλλά δεν βρήκε το ιδιοκτήτη της ταβέρνας, έτσι πήγε στην Κάαμπα για να κάνει περιφορά, και βρήκε τον Προφήτη, έτσι άκουσε τη Σούρα Αλ-Χάκα από αυτόν και ασπάστηκε το Ισλάμ.

Η αλήθεια είναι ότι η ανασκόπηση της ιστορίας των επιδρομών του Ομάρ με τον Προφήτη, δεν υποδηλώνει εξέχοντα ρόλο για τον κύριό μας Ομάρ ως μαχητή βαρέως διαμετρήματος, παρά το γεγονός ότι συμμετείχε στις περισσότερες εισβολές του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, και τον βρίσκουμε να σκοτώνει τον θείο του (τον ξάδερφο της μητέρας του) "Al-Aas bin Hisham" στην εκστρατεία Badr και στη μάχη του Uhud, απαντά στον Abu Sufyan, που επρόκειτο να επαληθεύσει τη δολοφονία των ανώτερων συντρόφων, και του είπε: «Ω εχθρός του Θεού, αυτοί που ανέφερες είναι ζωντανοί, και ο Θεός κράτησε για σένα ό,τι θα σε δυσареστήσει.» Επικεφαλής μιας μικρής μοίρας τριάντα άνδρες με εντολή του Αγγελιοφόρου του Θεού στο «Hawazin» και δεν το έκανε, αλλά ο περιορισμένος μαχητικός ρόλος δεν αποκλείει να πούμε ότι οι ηγετικές και διοικητικές ικανότητες, η πολιτική ιδιοφυΐα, η ικανότητα ανάγνωσης της πραγματικότητας και πρόβλεψης του μέλλοντος,

καθώς και η ικανότητα να αποφασίζει συγκαταλέγονταν στις αρετές και τα πλεονεκτήματα του κυρίου μας Ουμάρ και των πλεονεκτημάτων του. Επομένως, ο κύριός μας Αμπού Μπακρ έκανε καλά που τον επέλεξε για το δεξί του χέρι. Και ο σύμβουλός του κατά τη διάρκεια του χαλιφάτου του, αλλά η ανάληψη της δικαστικής εξουσίας δεν ήταν καλό πράγμα, και ο κύριός μας Ουμάρ, ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί του, επέλεξε να αποσυρθεί από το δικαστικό σώμα την εποχή του Αμπού Μπακρ σε νεαρή ηλικία. Η αποδοχή και ο οπαδός των αποφάσεων του κυρίου μας Omar Ibn Al-Khattab βλέπει ότι ο άντρας ήταν ειλικρινής με τον εαυτό του, γνωρίζοντας τις ικανότητες και τις δεξιότητές του και ήταν σε θέση να τις χρησιμοποιήσει, γι' αυτό είπε, "Όλοι είναι πιο γνώστες από τον Omar". συνέβη ότι έκανε λάθος σε ορισμένες αποφάσεις, όπως συνέβη στην εντολή του να λιθοβολήσει μια έγκυο που κατηγορείται για μοιχεία, και η έγκυος δεν πρέπει να λιθοβοληθεί μέχρι να γεννήσει το παιδί της, και την εντολή να λιθοβολήσει μια παράφρονη γυναίκα κατηγορούμενη για μοιχεία και τρέλα σηκώνει το στυλό, και μια άλλη παραλίγο να πληρώσει την ποινή για μοιχεία επειδή γεννήθηκε για έξι μήνες, αν και η ελάχιστη περίοδος εγκυμοσύνης είναι έξι μήνες, και ο κύριός μας Αλί έδειξε ότι ο Ibn Abi Talib διέπρεψε σε πολλά από αυτά τα νομικά προβλήματα και έσωσε τον κύριό μας Ομάρ από αυτά τα λάθη, έτσι ήταν ο πιο ικανός να ασκήσει το επάγγελμα του δικαστή, και ο κύριός μας Ομάρ είπε σχετικά: "Αν δεν ήταν ο Αλί, ο Ομάρ θα είχε χαθεί" και είπε επίσης στο δικαίωμα του Muadh bin Jabal, "Αν δεν ήταν ο Muadh, ο Omar θα είχε χαθεί" και αυτό δεν είναι ελάττωμα. Δεν υποτιμά το καθεστώς ενός Συντρόφου και δεν ανεβάζει το καθεστώς ενός άλλου Συντρόφου, γιατί αυτή η χρυσή γενιά του Ισλάμ κατάλαβε ότι νοήματα συμμετοχής, ομαδική εργασία και ενσωμάτωση σε αυτήν, ταπεινότητα μεταξύ τους, κουλτούρα αναγνώρισης λαθών και μάθησης από λάθη χωρίς αμφιβολίες ή συγκάλυψη, μακριά από υπερβολικό ιδεαλισμό, αλαζονεία και ευπρέπεια. Υπέροχη η συγγνώμη, και πάνω απ' όλα αυτά, γνώριζαν την εθιμοτυπία των ανθρώπινων σχέσεων, γι' αυτό απομνημόνευσαν ο ένας τις μοίρες του άλλου (και μην ξεχνάτε τα εύσημα μεταξύ σας. Οι υποθέσεις του με επιστημονικό και συστηματικό τρόπο. Ανέλαβε μια άνευ προηγουμένου διοικητική

επανάσταση να ιδρύσει ένα ισχυρό και συνεκτικό ισλαμικό κράτος. Διέθετε έμφυτη σοφία, πολιτική οξυδέρκεια και την εφαρμογή της προσέγγισης Σούρα με τους Συντρόφους, που του επέτρεψε να το κάνει. Ήταν ο πρώτος που δημιούργησε γραφεία και ο πρώτος που έκανε σπίτι για τα χρήματα των μουσουλμάνων, και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του κόπηκε το νόμισμα και ο πρώτος που ενέκρινε την αρχή της λογοδοσίας. των ζώων για χάρη του εμπορίου και της μεταφοράς, και είπε την περίφημη ρήση του: «Αν μια καμήλα, ή είπε ένα πρόβατο, ή είπε ένα αρνί, χανόταν στον ποταμό Ευφράτη, θα φοβόμουν ότι ο Θεός θα με ρωτούσε για Και είναι ο πρώτος που γερνά το νυχτερινό θήραμα. Και το ανέλαβε ο ίδιος να ελέγξει τις συνθήκες των θεμάτων και τη σταθερότητα της ασφάλειας στους δρόμους. Μήνες καθώς και τον καθορισμό του ημερολογίου Hijri για το Ισλαμικό Κράτος και άλλα σημαντικά θέματα..

Ερχόμαστε στο κύριο θέμα μας... Ξεκίνησαν οι πρόδρομοι του ταξιδιού της ισλαμικής κατάκτησης του Λεβάντε και στη συνέχεια η Ιερουσαλήμ, το θέμα του επεισοδίου μας με τα χαρούμενα νέα του Εκλεκτού, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του με την κατάκτηση του Λεβάντε κατά το σκάψιμο της τάφρου. Είχαμε έναν βράχο σε κάποια από την τάφρο που δεν τον πήραμε, γι' αυτό παραπονεθήκαμε στον Προφήτη, ας είναι οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του. ήρθε και πήρε την επιλογή και είπε: Στο όνομα του Θεού. Ο δεύτερος, έκοψε το άλλο τρίτο και είπε: Ο Θεός είναι μεγάλος. Μου έχουν δώσει τα κλειδιά της Περσίας. Από τον Θεό, βλέπω το παλάτι του αλ- Madaen white. Μετά χτύπησε τον τρίτο και είπε: Στο όνομα του Θεού. Έκοψε την υπόλοιπη πέτρα και είπε: Ο Θεός είναι μεγάλος.

Η πρώτη σύγκρουση μεταξύ του αναδυόμενου ισλαμικού κράτους και του ρωμαϊκού κράτους που κυβερνούσε το Λεβάντε κατά την εποχή του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη είναι πάνω του, ήταν όταν ο "Σαρχαμπέλ Ιμπν Αμρ Αλ-Γκασανί" σκότωσε τον "Αλ-Χαρίθ μπιν Ομάρ Αλ-Αzδί», ο αγγελιοφόρος του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, στον βασιλιά της Busra και ο φορέας του μηνύματός του να καλέσει το Ισλάμ στο «Mu'tah». Μετά από αυτό, η μάχη του Mu'tah

ξέσπασε η πρώτη και μεγαλύτερη εισβολή μουσουλμάνων έξω από την αραβική χερσόνησο

Αλλά η μάχη έληξε με τη δολοφονία των τριών μουσουλμάνων ηγετών "Zaid bin Haritha", "Jaafar bin Abi Talib" και "Abdullah bin Rawaha" και μια υπέροχη τακτική απόσυρση υπό την ηγεσία του "Khalid bin Al-Walid" για να αποφευχθούν περαιτέρω απώλειες, αλλά οι πραγματικές κατακτήσεις στο Λεβάντε ήταν κατά την εποχή του "Abu Bakr" Al-Siddiq μετά τους πολέμους της αποστασίας, όπου μπόρεσε να επεκτείνει την ισλαμική επιρροή μεταξύ των αραβικών φυλών και στη συνέχεια να εξασφαλίσει το εσωτερικό του μέτωπο, και τα πράγματα έγιναν ευνοϊκά προς την εξωτερική εισβολή... και με την ήττα του βυζαντινού στρατού στη μάχη του Γιαρμούκ υπό την επίδραση των ορδών του ισλαμικού στρατού κατά την εποχή του κυρίου μας Ομάρ Ιμπν Αλ-Χατάμπ, ο «Ηρακλής» έφυγε από τη Συρία. Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έγινε ο άνεμος και οι αποικίες του στο Λεβάντε παραδόθηκαν χωρίς μάχη, καθώς ήταν εξαντλημένος από τον μακροχρόνιο πόλεμο και τις περιόδους πολιορκίας και συνειδητοποίησε ότι η αντίσταση ήταν άχρηστη.

Αφού ο Θεός είχε ευλογήσει τους Μουσουλμάνους με την κατάκτηση της Δαμασκού, ο Abu Ubaidah, ο διοικητής των στρατευμάτων, είχε δύο επιλογές: είτε να πάει στην Καισάρεια είτε στην Ιερουσαλήμ, και την απόφαση έλαβε ο χαλίφης Ομάρ, ο οποίος διέταξε πρώτος την κατάκτηση της Ιερουσαλήμ. Χτίστηκε στο Ισλάμ μετά το Ιερό Τζαμί, το ταξίδι του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του, και η ανάληψή του στο μεγάλο πνευματικό του ταξίδι στους υψηλούς ουρανούς με τη συντροφιά του Γαβριήλ, ειρήνη σε αυτόν. Ο Abu Ubaidah έστειλε στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ της Ηλείας προσκαλώντας τους να ασπαστούν το Ισλάμ, να αποτίσουν φόρο τιμής ή πόλεμο. Η πολιορκία της Ιερουσαλήμ διήρκεσε τέσσερα χρόνια. Την περικύκλωσαν επτά στρατοί με επικεφαλής τους Yazid bin Abi Sufyan, Khalid bin Al-Walid, Shurahbil bin H Hasna και ο Muawiyah bin Abi Sufyan, εκτός από τις δυνάμεις του Amr bin Al-Aas. Το Bayt Al-Maqdis ήταν ένα από τα τελευταία ρωμαϊκά οχυρά στο Levant...

Για τη συμφιλίωση και την παράδοση της ιερής θρησκευτικής πόλης, ο επίσκοπος της Ιερουσαλήμ όρισε να παραστεί ο χαλίφης Ομάρ ιμπν αλ-Χατάμπ για να παραδώσει τα κλειδιά της...

Ο δάσκαλός μας Ομάρ Ιμπν Αλ-Χάταμπ ήταν ένα ζωντανό παράδειγμα ταπεινότητας και ασκητικότητας, δίνοντας τα πιο υπέροχα παραδείγματα αυτού στο έθνος του, έτσι ήρθε από τη Μεδίνα στην Ιερουσαλήμ με απλό τρόπο, συνοδευόμενος από ένα αγόρι του πάνω σε μια καμήλα, και Όταν έφτασαν στην Ιερουσαλήμ, ήταν η σειρά του αγοριού να καβαλήσει την καμήλα, αλλά το αγόρι ήθελε να υποταχθεί ο Ομάρ, αλλά ο Ομάρ αρνήθηκε και ο Ομάρ επέμενε να μπει στην Ιερουσαλήμ περπατώντας, σέρνοντας μια καμήλα και Τα ρούχα του ήταν καλυμμένα με λάσπη και υγρασία. Οι βασιλιάδες τους είναι με την πιο υπέροχη εικόνα, και γύρω τους εκδηλώσεις πλούτου, λαμπρότητας και μεγαλείου. Του είπε: «Ω, κύριε Αρχηγέ των πιστών, αν ρίξω αυτό το μαλλί από εσύ, και φορούσες λευκά ρούχα, θα ήταν πιο φοβισμένο για σένα στις καρδιές αυτών των απίστων.» Τότε ο Ομάρ τον χτύπησε στο στήθος επιπλήττοντας, λέγοντας: (Αν το είχε πει κάποιος άλλος, ω Αμπού Ουμπάιντα, ήμασταν ταπεινώσαν τους ανθρώπους, έτσι ο Θεός μας ενίσχυσε με το Ισλάμ, και ήμασταν αδύναμοι, έτσι ο Θεός μας ενίσχυσε).

Όταν έφτασε στην ηλικία του βουνού, γέρασε, και οι μουσουλμάνοι στρατιώτες έγιναν περήφανοι βλέποντάς το, γι' αυτό το ονόμασαν "Jabal al-Mukaber" καθώς τον υποδέχτηκε ο επίσκοπος Ιεροσολύμων "Safronius", ο πατριάρχης του Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ιερουσαλήμ, ο οποίος έλαβε την υπόσχεση ασφάλειας από τον Ομάρ, ενώ ο Ομάρ έλαβε από αυτόν τα κλειδιά της..

Ο Ομάρ, είτε ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί του, μπήκε στην Ιερουσαλήμ από την πόρτα από την οποία ο Αγγελιαφόρος του Θεού, η προσευχή του Θεού και η ειρήνη του Θεού είναι πάνω του, εισήλθε τη νύχτα της Ισρα, και προσευχήθηκε σε αυτήν, στραμμένη προς την qiblah.

Ο ίδιος ο επίσκοπος δεν μπορούσε να μην επηρεαστεί από αυτά τα αλληπάλληλα γεγονότα μπροστά στα μάτια του, στα οποία κρίνεται η

μοίρα της ιερής πόλης, γι' αυτό έκλαψε και ο Ομάρ τον παρηγόρησε λέγοντας: «Μη στεναχωριέσαι, πάρε το χαλαρό. εσύ, γιατί ο κόσμος είναι διαφορετικός, μια μέρα για σένα και μια μέρα για σένα.» Η δικαιοσύνη των μουσουλμάνων είναι η βάση πάνω στην οποία τα κράτη φιλοδοξούν να παραμείνουν για πάντα, έτσι είπε: «Νομίζατε ότι έκλαψα για την απώλεια του Ο βασιλιάς; Για τον Θεό, δεν έκλαψα γι' αυτό. Και νόμιζα ότι ήταν μια κατάσταση κατακτητών που θα περνούσε και μετά θα εξαφανιζόταν με τα χρόνια».

Μακάρι να μπορούσαμε να καταλάβουμε, να συλλογιστούμε και να μάθουμε από αυτά που βίωσαν και μας εξήγησαν οι πρόγονοί μας με βάση την πραγματικότητα αυτού που έκαναν όσον αφορά την αγνή φύση τους.

Ο Ομάρ έψαξε για το Τζαμί Αλ Άκσα και ειπώθηκε ότι ρώτησε τον επίσκοπο γι' αυτό, και είπαν ότι ρώτησε το "Κάαμπ αλ-Αχμπάρ" και ήταν Εβραίος και ασπάστηκε το Ισλάμ ή προσποιήθηκε ότι ήταν μουσουλμάνος και διαπίστωσε ότι η κατάστασή του είχε επιδεινωθεί, και οι Χριστιανοί το έκαναν σκουπιδότοπο (σκουπιδοτενεκέ) από κακία για τους Εβραίους που το δόξαζαν, έτσι ο Ομάρ σήκωσε τα μανίκια του και άρχισε να καθαρίζει και να σκουπίζει το τζαμί. Μουσουλμάνοι Μαζί του χέρι-χέρι, μετά φόρεσε τον μανδύα του και προσευχήθηκε πάνω του δύο ρακέτες στο μιχράμπ του Δαβίδ, χαιρετώντας το τζαμί, και όταν ήρθε η ώρα της αυγής, διέταξε τον μεγάλο σύντροφο "Μπιλάλ μπιν Ραμπάχ" να καλέσει το κάλεσμα για προσευχή στο τέμενος Al-Aqsa, για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό, και αυτή ήταν η δεύτερη κατάκτηση στην οποία ο «Μπιλάλ» ας είναι ο Θεός ευχαριστημένος μαζί του Με την εξουσία του μετά την κατάκτηση της Μέκκας, ο Ουμάρ οδήγησε τους ανθρώπους στο προσευχή στην πρώτη ρακάα με τη Σούρα (PBUH) και προσκύνησε σε αυτήν την υπόκλιση του Δαβίδ και στη δεύτερη ράκα με τη Σούρα Αλ-Ισρά, η οποία δυσφημεί τις αφηγήσεις που υποστηρίζουν ότι ο Ομάρ παραμέλησε την προσευχή στο τζαμί Αλ Άκσα ..

Τότε ο Ουμάρ διέταξε την ανανέωση, την ανοικοδόμηση και την πλήρη επέκταση του τζαμιού για να φιλοξενήσει μεγαλύτερο αριθμό πιστών. του Isra και του Mi'raj, και έφτιαξε την qiblah του τζαμιού Al-Aqsa μπροστά στον βράχο και όχι πίσω από αυτόν, έτσι ώστε ο βράχος να μην είναι φράγμα ανάμεσα σε αυτόν και την qiblah στο The Sacred House, αντίθετα με τη συμβουλή του Ka 'b al-Ahbar, λέγοντας: "Ω, γιε της μητέρας του Ka'b, τσακώθηκες με τους Εβραίους;" Ο Ka'b ήθελε να κάνει την qiblah των Μουσουλμάνων και των Εβραίων στο βράχο!!!

Και επειδή οι ηττημένοι στη γενιά μας είναι πολλοί, υπάρχουν εκείνοι που χρησιμοποιούν αυτήν την ιστορία ως ένδειξη ότι δεν υπήρχε εξαρχής τζαμί al-Aqsa και ότι ήταν μια πολιτική αίρεση των Ομαγιάδων που προώθησε για να εκτρέψει τους ανθρώπους από το προσκύνημα στη Μέκκα την ώρα της σύγκρουσης με τον Abdullah bin al-Zubayr και έκανε το προσκύνημα προορισμό για το τζαμί al-Aqsa!!! Διανοητικά, εξυπηρετεί περισσότερο το Ισραήλ παρά την ιστορία, αν σκεφτούμε ότι αυτό που κάνουν είναι κατ' αρχήν κάτω από τον μανδύα της ιστορίας.

Ο Ομάρ αποδέχτηκε την πρόσκληση του επισκόπου να επισκεφθεί την Εκκλησία του Παναγίου Τάφου, ως απόδειξη της ισλαμικής ανεκτικότητας και του πνεύματος της αδελφότητας που θα έπρεπε να κυριαρχεί σε ένα ισχυρό ισλαμικό κράτος. Προσευχήθηκα σε αυτό να σας νικήσουν οι μουσουλμάνοι και να πω εδώ, ο Διοικητής του οι πιστοί προσευχήθηκαν.), και απομακρύνθηκε από αυτό σε απόσταση αναπνοής, άπλωσε τον μανδύα του και προσευχήθηκε και εγγυήθηκε αυτό που ήταν γνωστό ως υπόσχεση Omar να μην επιτρέψει στους μουσουλμάνους να αγγίξουν το μέρος όπου προσευχόταν. Καταλαβαίνουμε πραγματικά τι Omar meant by this situation and we followed his will and that Islam has جاء محترماً العقائد الأخرى وبيوت عبادتها وإن جاء مهيمنا عليها لا ليمحقها ويمحوها ويستعلي عليها بل ترك للناس حرية العقيدة والعبادة والثواب والعقاب على الله (وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِنْ يَسْتَعِينُوا يُعَاثُوا

είναι το πρόσωπο που πίνει, πόσο κακό είναι το να πίνεις η μούτρα; Η αλήθεια είναι ότι η απάντηση σε αυτό το ερώτημα πρέπει να προκύψει από την πρακτική εφαρμογή, η οποία υπήρξε μάρτυρας μεγάλης

απόκλισης, είτε σε αυτήν την κατάσταση είτε στις επόμενες ισλαμικές κατακτήσεις. όπου οι μουσουλμάνοι έχτισαν το τζαμί «Ομάρ Ιμπν Αλ-Χατάμπ» στο τόπος της προσευχής του με την εκκλησία και βρίσκεται συγκεκριμένα στη νότια αυλή του ναού της Αναστάσεως στη χριστιανική συνοικία σε μια πόλη της Ιερουσαλήμ, και πήρε τη σημερινή του μορφή κατά τη βασιλεία του Al-Afdal bin Salah Al-Din .. Όσο για τις επόμενες κατακτήσεις, τα σπίτια λατρείας λεηλατήθηκαν μέχρι το τέλος, κατεδαφίστηκαν και μετατράπηκαν σε τζαμιά. Αυτό είναι ένα από τα σοβαρότερα λάθη των ισλαμικών κατακτήσεων. Σε θλίψη για την απώλεια των τζαμιών της Ανδαλουσίας, για παράδειγμα, και ήταν βασικά εκκλησίες που μετατράπηκαν σε τζαμιά και μετά επέστρεψαν όταν ο κύκλος στράφηκε εναντίον των μουσουλμάνων και έχασαν μέρος της περιουσίας τους.

Ακολουθεί το κείμενο του Συμφώνου Omarī, ενός από τα πιο σημαντικά έγγραφα που υποδηλώνει το πνεύμα της ισλαμικής ανεκτικότητας, το οποίο πρέπει να διαβαστεί προσεκτικά και να γίνει κατανοητό και να γίνει σύνταγμα για την αδελφότητα και τις αρχές της καλής γειτονίας στην ίδια πατρίδα:

"Στο όνομα του Θεού, του Πολυσπλαχνικού, του Ελεήμονος. Αυτή είναι η ασφάλεια που έδωσε ο Αμπντουλάχ, ο Ουμάρ, ο Διοικητής των Πιστών, στους κατοίκους της Ηλείας. Τους έδωσε ασφάλεια για τον εαυτό τους, τα χρήματά τους, τις εκκλησίες τους, τους σταυρούς τους, τους άρρωστους και αθώους τους, και όλες τις θρησκείες τους... Οι εκκλησίες τους δεν κατοικούνται ούτε κατεδαφίζονται, ούτε ο χώρος ή η έκτασή τους μειώνεται. Ο σταυρός τους, ούτε κανένα από τα χρήματά τους, και δεν θα εξαναγκαστούν ενάντια στη θρησκεία τους, και κανένα από αυτούς θα ζημιωθούν, και κανένας από τους Εβραίους δεν θα ζήσει στην Ηλία μαζί τους. Και ο λαός της Ηλιάας θα δώσει το φόρο ως ο λαός του Αλ-Μανταϊν, και θα διώξει από αυτό τους Ρωμαίους και τους κλέφτες. Και όποιος διαμένουν είναι ασφαλείς και πρέπει να πληρώσει το ίδιο με ό,τι πρέπει να κάνουν οι κάτοικοι της Ηλείας όσον αφορά την τζίζια. Και σε

όποιον από τους κατοίκους της Ηλείας αρέσει να ταξιδεύει με τον εαυτό του και τα χρήματά του με τους Ρωμαίους και να εκκενώνει τα εμπορεύματά τους και τους παιδιά, τότε είναι ασφαλείς για τον εαυτό τους, τα εμπορεύματά τους και τα παιδιά τους μέχρι να φτάσουν στην ασφάλεια τους. Και έχει τον ίδιο φόρο με τους Ηλείους. Και όποιος θέλει να περπατήσει με τους Ρωμαίους. Και όποιος θέλει να επιστρέψ^{ει} στους δικούς του, τίποτα δεν θα τους αφαιρεθεί μέχρι να θεριστεί η σοδειά τους. Και σε αυτό που υπάρχει σε αυτό το βιβλίο είναι η διαθήκη του Θεού και η διαθήκη του αγγελιοφόρου Του και η διαθήκη των χαλίφηδων και η διαθήκη των πιστών, αν δώσουν αυτά π^ου οφείλουν της jizya Γράφτηκε και παρακολούθησε το έτος 15 AH. Μάρτυρες: Khaled bin Al-Walid και Abdul-Rahman Ibn Awf, Amr Ibn al-Aas και Muawiya Ibn Abi Sufyan.

Φ^τάν^ου^με στο τέλος, Δόξα σοι ο Θεός. Όπως ο Θεός έφερε κοντά τους δύο ήρωες αυτού του επεισοδίου, κατακτητές αυτού του ιερού τόπου, ο Θεός τους τίμησε επίσης με το μαρτύριο. Ο Abu Ubaidah μαρτύρησε με είκοσι πέντε χιλιάδες και ειπώθηκε τριάντα χιλιάδες μουσ^ου^λμάν^οι στην πανούκλα του Εμμαούς (δηλαδή θείος, παρηγοριά και λέγεται σχετικά με μια μικρή πόλη της Παλαιστίνης μεταξύ Ράμλα και Μπέιτ Αλ-Μάκντις), που είναι ένας από τους μετασεισμούς της πανώλης του Ιουστινιανού, που κράτησε πολύ. χρόνο και συνέβη στη ν^υ πολιτεία Μπιλάντ αλ-Σαμ μετά την κατάκτηση της Ιερουσαλήμ, και φέτος ονομάστηκε έτος Ραμάντα λόγω της πείνας που σημειώθηκε και στη Μεδίνα. Όσο για τον Umar ibn al-Khattab, είθε ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί του, μαχαιρώθηκε από ένα αγόρι Μάγο, και λέγεται ότι ήταν χριστιανός και ασπάστηκε το Ισλάμ. Εργάζεται στη σιδηρουργία, την ξυλουργική και τη χαρακτηριστική. Ονομάζεται " Abu Lulu'a al-Majusi» και ονομάζεται: «Fayrouz al-Nahwandi». Ο Abu Lulu'a μισούσε τον Umar επειδή δεν μείωσε τον φόρο που του επέβ^αλ^ε ο αφέντης του, al-Mughira, ο οποίος ήταν δύο ντιρχάμ την ημέρα. ... Λέγεται ότι ήταν μέρος μιας περσικής, χριστιανικής, εβραϊκής συνωμοσίας που ενορχηστρώθηκε από τον Ka'b al-Ahbar, έναν Εβραίο της Υεμένης που ασπάστηκε το Ισλάμ,

για τον οποίο μιλήσαμε από τον αποδέκτη, και είναι ένας από τους πιο οποίους συμπεριέλαβε τις Ισραηλινές γυναίκες στην ερμηνεία του Κορανίου και τον "Al-Hormozan", και είναι ένας από τους Πέρσες ηγέτες στη μάχη του Al-Qadisiyah, και ειπώθηκε ότι ήταν ένας από τους μάγους βασιλιάδες του Πέρσες στην περιοχή Al-Ahwaz, και «Jafina» ο χριστιανός, και είναι ένας από τους χριστιανούς του «Al-Hirah» και ειπώθηκε «Najran» ότι ο Saad bin Abi Waqqas τον έστειλε στη Μεδίνα για να διδάξει τα παιδιά του διάβασε και γράψε και ειπώθηκε ότι ο «Αμπντ αλ-Ραχμάν ιμπν Αμπί Μπακρ» είδε τη συνάντηση των αλ-Χουρμουζάν, Φαϊρούζ και Τζουφαίνα αλ-Νασράνι τη νύχτα του ατυχήματος και ότι το σιλέτο με το οποίο σκοτώθηκε ο Ομάρ έπεσε άθελά τους...

Κεφάλαιο VII

Δύο κατακτητές στις πύλες της Κίνας και της Ινδίας

Η οδηγία αυτών των δύο μεγάλων κατακτήσεων, έστω και αν δεν ήταν ολοκληρωμένες, θεωρείται εξέχουσα, αμφιλεγόμενη, κομβική φιγούρα γεμάτη αντιφάσεις, και ήταν ο γεμάτος ακοή και όραση στην εποχή των Ομαγιάδων.

Η γέννηση του Al-Hajjaj ήταν στα σπίτια του Thaqif στην Ταΐφ και το όνομά του, σύμφωνα με τις αφηγήσεις, ήταν "Kulaib", και αντικαταστάθηκε από τον Al-Hajjaj και η μητέρα του είναι "Al-Fara'a bint Hammam bin Urwa. Μπιν Μασούντ Αλ-Θακάφι, ο μάρτυρας σύντροφος.» Η ανατροφή του και η αρχή της δουλειάς του ήταν στο Κοράνι και στις επιστήμες του. του Θεού, οι προσευχές και η ειρήνη του Θεού είναι πάνω του, «Ο καλύτερος από εσάς είναι αυτός που μαθαίνει το Κοράνι και το διδάσκει.» Αλλά υπάρχουν μυστηριώδη γεγονότα που άλλαξαν εντελώς τη ζωή του, από ό,τι ευχαριστεί τον Θεό σε αυτό που Τον θυμώνει, και από τη διδασκαλία του Κορανίου μέχρι το χύσιμο του αίματος χωρίς κανένα ενδοιασμό συνείδησης.

Ορισμένες μαρτυρίες υποστηρίζουν ότι η σύγκρουση μεταξύ του "Abdullah bin Al-Zubayr" και των Umayyad εκείνη την εποχή επηρέασε τον Taif και ότι ίσως η δίωξη των οπαδών του Ibn Al-Zubayr για μερικούς από τους κατοίκους του Taif είχε βλάψει τους προσκυνητές και τον έσπρωξε. να εγκαταλείψει το σπίτι του και να πάει στο Λεβάντε, έτσι εντάχθηκε στην υπηρεσία του "Ruh bin Zinbaa" του αστυνομικού διοικητή στην αυλή Ο χαλίφης των Ομεϋάδων Abd al-Malik ibn Marwan, και αυτό οφειλόταν στο πνεύμα της αποφασιστικότητας, της αυστηρότητας, της σταθερότητας και αυστηρότητα των προσκυνητών με τους συνομηλίκους του ότι έπεσε στο ίδιο «πνεύμα» που παρουσίασε στον χαλίφη Abd al-Malik και του έδωσε ελεημοσύνη, και από εδώ ξεκίνησε και ο ήρωάς μας ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα ως άνθρωπος του το καθεστώ, ο προστάτης και μαχητής του χωρίς αυτόν και υψώνοντας το σύνθημα καμία φωνή δεν είναι υψηλότερη

από τη νομιμότητα του ηγεμόνα Και αν ήταν το ίδιο το Κοράνι, και από εδώ ήταν τα σημεία σύγκλισης με τον χαλίφη «Αμπντ αλ-Μαλίκ μπιν Marwan», ο οποίος επίσης ξεκίνησε τη ζωή του με τις επιστήμες του Κορανίου και την κατανόηση στη θρησκεία, ακόμα κι αν του ήρθε το χαλιφάτο και είχε ένα Κοράνι στο δωμάτιό του, έτσι το εφάρμοσε και είπε: «Αυτό είναι ένα χωρισμός ανάμεσα σε μένα και σε σένα».

Ο Abd al-Malik συμπεριέλαβε αρχικά τον al-Hajjaj στον στρατό που οδήγησε στον πόλεμο του "Musab bin al-Zubayr", έτσι έκανε καλή δουλειά στην κινητοποίηση του λαού για πόλεμο με βία και αυστηρότητα, σκοτώνοντας όσους δεν κατάφεραν να ενταχθούν ο στρατός και καίγοντας τα σπίτια τους.Μέκκα.

Ο "Abdullah bin Al-Zubayr bin Al-Awam" ήταν ένας από τους μεγάλους συντρόφους και ήταν γιος της κυρίας Asmaa bint Abi Bakr "Dhat Al-Nitaqain". Αρνήθηκε την υπόσχεση πίστης στον Yazid bin Muawiyah, όπως και Ο Al-Hussein bin Ali, και μαρτύρησε στην Καρμπάλα ως αποτέλεσμα αυτού.. και η γνώμη των συντρόφων ήταν ότι ο κύριός μας Muawiyah bin Abi Sufyan είχε παραβιάσει τη διαθήκη του με τον κύριό μας Al-Hassan bin Ali κάνοντας τη δέσμευση η πίστη ήταν μια διαβούλευση μεταξύ των μουσουλμάνων μετά από αυτόν, έτσι έκανε το γιο του «Γεζίντ» και κινητοποίησε τον κόσμο να του δώσει πίστη ως ενθάρρυνση και εκφοβισμό στην πρώτη καινοτομία της κληρονομιάς στην ισλαμική κυριαρχία. το χαλιφάτο σε ανθρώπους που το σύνολο τους είναι το χρυσό τους αίμα λόγω του ότι ανήκουν σε μια φυλή, αίρεση ή οικογένεια, οι άνθρωποι καταδίκασαν τον ιδρυτή του από φόβο ή απληστία και μπορεί να μην αποτελούν αντικείμενο μουσουλμανικής συναίνεσης ή να μην είναι στο απαιτούσε επάρκεια και επάρκεια. Και μαζί τους εξαιτίας αυτής της αίρεσης ...

Ο Ibn al-Zubayr έκανε τη Μέκκα πρωτεύουσά του και οι κάτοικοι της Χιτζάζ και της Υεμένης υποσχέθηκαν πίστη σε αυτόν, ενώ ο πόλεμος γινόταν μεταξύ αυτού και των Ομαγιάδων, αλλά δεν έφτασαν σε κανένα επίπεδο μαζί του έως ότου εμφανίστηκε ο al-Hajjaj στη σκηνή του Ο Αλ Χατζάτζ

είναι ένα δέρμα ανάμεσα στα μάτια μου, αλλά είναι το δέρμα ολόκληρου του προσώπου μου. είχε πάρει τον Ibn al-Zubayr και τον γδάρωσε. Το όρος Abi Qubais, που ατενίζει τη Μέκκα από βόρεια και ανατολικά, και έριξε την Κάαμπα σε αυτό, όπου ο Ibn al-Zubayr και ό,τι είχε απομείνει από τους υποστηρικτές του ήταν κρυμμένο.

Ο Al-Hajjaj αντιμετώπισε επίσης την εξέγερση που ηγήθηκε ένας από τους ηγέτες των Umayyad, "Abdul-Rahman bin Al-Ash'ath" και ήταν επιθετικός στην καταγωγή του προς τους βασιλιάδες του Βασιλείου της Kinda, περιγράφοντας τον Al-Hajjaj. ως Ibn Abi Raghaf (η απόδειξη του Abraha του Abyssinian ήταν να φτάσει στην Κάαμπα και να την καταστρέψει). Η σύγκρουση έληξε με την ήττα του Abd al-Rahman στη μάχη του "Deir". ...

Οι σιίτες και οι σουνίτες ιστορικοί δεν συμφώνησαν στο να μισούν ένα άτομο όπως μαζεύτηκαν στο να μισούν τους προσκυνητές, έτσι του απέδωσαν όλα τα κατακριτέα χαρακτηριστικά, έτσι ο Αλ Χασάν Αλ Μπασρί τον περιέγραψε ως την τιμωρία του Θεού, που δεν υπάρχει τρόπος να τον αποκρούσει παρά μόνο με υποταγή και ικεσία στον Θεό να απομακρύνει τη θλίψη.

Όπως η κ. Asma bint Abi Bakr (Dhat Al-Nitaqain), η μητέρα του Abdullah bin Al-Zubayr, τον περιέγραψε ως το μοιραίο μπουμπίρ, με βάση αυτό στο χαντίθ του Προφήτη, οι προσευχές του Θεού και η ειρήνη του είναι πάνω του, ότι οι προσκυνητές, μετά το φόνο του γιου της, τον σταύρωσαν στον κορμό ενός φοίνικα. Μοιραστείτε το για ένα καλό έθνος». Όταν ο al-Hajjaj το έμαθε αυτό, διέταξε την απομάκρυνσή του και την ταφή του στα εβραϊκά νεκροταφεία, φοβούμενος ότι η κοινή γνώμη εναντίον του θα διαδοθεί στην πλειοψηφία των συντρόφων και των Tabi'in. Την απείλησε ότι αν δεν ερχόταν, «Έλα σε μένα», αλλιώς θα σου στείλω κάποιον που θα σε τραβήξει από τα κέρατά σου, δηλαδή θα την τραβήξει από τις πλεξούδες των μαλλιών της.

Εκείνη λοιπόν αρνήθηκε, οπότε εκείνος πήγε κοντά της θυμωμένος και της είπε: «Πώς με είδες να κάνω εχθρό του Θεού;» «رَأَيْتُكَ أَفْسَدْتَ عَلَيْهِ دُنْيَاهُ، وَأَفْسَدَ عَلَيْكَ آخِرَتَكَ؛ بَلَّغَنِي أَنَّكَ تَقُولُ لَهُ: يَا ابْنَ دَاتِ النَّطَاقِينَ (كان يعاير ابن الزبير بأن أمه خادمة تحقيرا لفضلها العظيم أثناء الهجرة النبوية الشريفة)، أَنَا وَاللَّهِ دَاتُ النَّطَاقِينَ، أَمَا أَحَدُهُمَا فَكُنْتُ أَرْفَعُ بِهِ طَعَامَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَعَامَ أَبِي بَكْرٍ مِنَ الدَّوَابِّ، وَأَمَا الْآخَرُ فَنِطَاقُ الْمَرْأَةِ الَّتِي لَا تَسْتَعْنِي عَنْهُ، أَمَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَنَا أَنَّ فِي تَقْيِيفِ كَذَّابًا وَمُيْبِرًا، فَأَمَّا الْكَذَّابُ لَا تَسْتَعْنِي عَنْهُ، وَأَمَّا الْمُيْبِرُ فَلَا إِخَالَكَ إِلَّا إِيَّاهُ،» فتركها صامتاً ولم

Όπως πολλοί τον κατηγορήσαν για απιστία, και το έχτισαν με βάση αυτά που του αποδόθηκαν για να εξυμνήσουν τη θέση του χαλιφάτου για το μήνυμα στη ρήση του: «Ο αγγελιοφόρος ενός από εσάς που έχει ανάγκη είναι πιο έντιμος γι' αυτόν, ή τον διάδοχό του στην ο ι κ ο γ έ ν ε ι ά του.» Και επανειλημμένα είπε απιστία ως θέμα σαρκασμού και υποτίμησης στη ρήση του, «Μόνο που ο αλ-Χατζάτζ είναι άπιστος». Το είπε επανειλημμένα και μετά πρόσθεσε. «Ένας άπιστος, ω άνθρωποι του Ιράκ, στο Al-Lat και στο Al-Uzza.» Και στη ρήση του, «Ο Al-Hajjaj είναι άπιστος». Στη συνέχεια το συνέχισε λέγοντας: Ο Al-Hajjaj είναι άπιστος την Τετάρτη και το γκριζαρισμένο μουλάρι.

Το υ απέδωσαν επίσης αυτό που είπε για τον εαυτό του στον Abd al-Malik ότι ήταν "ένας μοχθηρός, φθονερός Γογκ" και ότι ο Abd al-Malik του είπε: "Έτσι υπάρχει γενεαλογία ανάμεσα σε σένα και τον Iblis." Ομοίως, επίσης είπε για τον εαυτό του, "Δεν γνωρίζω σήμερα έναν άνθρωπο στη γη που να είναι πιο τολμηρός σε αιματοχυσία από εμένα", τα οποία είναι θέματα που αψηφούν τη λογική. Μερικές φορές, δεν κρύβεται από την κατασκευή τους, και αν οι προσκυνητές διέπραξαν πράγματι πολλές σφαγές, είναι δύσκολο να αναζητηθεί δικαιολογία γι' αυτούς, όπως φυλάκισε τον "Anas bin Malik" τον μεγάλο σύντροφο και υπηρέτη του Προφήτη, ο Θεός να τον ευλογεί και να του δώσει ειρήνη, επειδή υποστήριξε τον Abd al-Rahman bin Al-Ash'ath. ..

Αυτό που είναι ενδιαφέρον είναι η εμφάνιση του Ibn Taymiyyah, η αναφορά σε όλες τις επιστήμες σε ορισμένες, χωρίς επαρκή ισορροπία

συνολικής γνώσης σε όλες, και χωρίς να είναι μάρτυρας σε κάποια περιστατικά που είναι βέβαιο ότι δεν συνέβησαν.

Ο ι προσκυνητές δεν γλίτωσαν από τις αστείες λαϊκές αφηγήσεις, καθώς είναι σύμβολο τυραννίας και τυραννίας που παγιδεύει τους ανθρώπους και τους θηράματα, έτσι ένας βεδουίνος ρωτά: "Πώς είναι η βιογραφία των προσκυνητών ανάμεσά σας;" Ο Βεδουίνος απαντά: «Ο Γ κ α σ λ ο ύ μ είναι καταπιεστικός, ούτε η ζωή του Θεού ούτε ο θάνατός του». Του είπε: «Λοιπόν, αν παραπονιέσαι γι' αυτόν στον Διοικητή των Πιστών, τον Αμπντ αλ-Μαλίκ;» Ο Βεδουίνος είπε: «Για τον Θεό, είναι πιο σκοτεινός και σκοτεινός από αυτόν. Η κατάρρα του Θεού να είναι πάνω του .» Ξαφνικά ο στρατιώτης περικύκλωσε τον Βεδουίνο που ήξερε ότι απευθυνόταν στους προσκυνητές και φώναξε στους προσκυνητές λέγοντας: «Ξέρετε ποιος είμαι;». Οι προσκυνητές είπαν: «Όχι, ποιος είσαι;» Είπε: «Ο πατέρας του Μπανού Αμπι Θαύρ εί ν α ι πιο τρελός δύο φορές το μήνα, και αυτός είναι ένας από αυτούς.» Ο Αλ-Χατζάτζ γέλασε και τον άφησε να φύγει.

Ο Αι-Ηατζαϊ διορίστηκε αρχικά ως κυβερνήτης της Μέκκας, στη συνέχεια ο Abd al-Malik διόρισε το Ιράκ σε αυτόν, έτσι μπήκε σε αυτό καλυμμένος με μια σκηνή που έμοιαζε με εισβολείς, όχι κυβερνήτες.

« Ε ί μ α ι γιος της δόξας, και όταν φορέσω τις πτυχές, θα με γνωρίσετε.» Τότε είπε, «Με τον Θεό, ω λαοί του Ιράκ, βλέπω κεφάλια που έχουν ωριμάσει και είναι ώρα να τα θερίσω, και Είμαι ο ιδιοκτήτης τους, και προς Θεού, είναι σαν να κοιτάζω το αίμα ανάμεσα στα τ ο υ ρ μ π ά ν ι α και τα γένια». Έπειτα διέταξε ένα αγόρι να του απαγγείλει την εντολή του Ταξιάρχη των Πιστών να τον αναλάβει, και είπε: «Διάβασε το βιβλίο του Ταξιάρχη των Πιστών, ω αγόρι.» Τότε ο απαγγέλλων είπε: Το όνομα του Θεού, του Ελεήμονος, του Ελεήμονα. Έτσι σώπασαν, οπότε ο Αλ-Χατζάτζ είπε από τον άμβωνα: «Κάντε ησυχία, αγόρι.» Στη συνέχεια έμεινε σιωπηλός, έτσι είπε: «Ω άνθρωποι της διχόνοιας και άνθρωποι της υποκρισίας και κακή ηθική! Σας χαιρετάει ο Ταξιάρχης των Πιστών, άρα μην ανταποδίδετε ειρήνη; Εί π ε : «Εν ονόματι του Θεού, του Ελεήμονα, του Ελεήμονα.» Όταν έφτασε στον τόπο της ειρήνης, φώναξαν και ειρήνη,

έλεος και οι ευλογίες του Θεού στον Διοικητή των Πιστών, έτσι τον τελείωσε και μπήκε στο παλάτι του Εμιράτου. .

Όλα αυτά δεν αποκλείουν το γεγονός ότι οι προσκυνητές έκαναν μεγάλα διοικητικά, οργανωτικά και πολεοδομικά έργα, έκοβαν ντιρχάμ και δηνάρια και τα έφτιαχναν στην αραβική γλώσσα. Λέγεται ότι ήταν ο πρώτος που σκέπασε την Κάαμπα με μπροκάρ, και αυτό είναι ένα αμφιλεγόμενο θέμα. Η βιολέτα για την οποία φημιζόταν η Κούφα. Διέταξε επίσης την ανανέωση του πηγαδιού "Yaquta" στη Μέκκα, το οποίο έσκαψε στη Μίνα "Abu Bakr Al-Siddiq" και την κατασκευή φραγμάτων για την αποθήκευση νερού στο Hijaz και επισκευάζει γεωργικές εκτάσεις στον ποταμό Ευφράτη. Έχτισε επίσης την πόλη "Νείλος" βόρεια της Χίλα, καθώς και την πόλη Wasit, την οποία την πήρε ως τόπο διαμονής του, καθώς παρείχε μεγάλη υπηρεσία στους μαθητές του το Ευγενικό Κοράνι, διατάζοντας τον Nasr bin Asim al-Laithi και τον Yahya bin Yamar, που είναι δύο από τους εξέχοντες μαθητές του Abi al-Aswad al-Du'ali al-Kinani στην επιστήμη της γραμματικής, να κουκκίσουν το Κοράνι για τον φόβο της παραμόρφωσης και της μελωδίας σε αυτό, καθώς το Κοράνι χωρίστηκε σε επτά ίσα μέρη ως προς τον αριθμό των γραμμάτων.

Αυτή η μεγάλη υπηρεσία έκανε τον χαλίφη Ουμάρ μπιν Αμπντούλ Αζίζ να χαρεί μετά το θάνατό του, μετά την παράκληση του Σαΐντ μπιν Τζουμπέιρ για αυτόν, λέγοντας: Οι άνθρωποι λένε ότι δεν το κάνεις».

Μεταξύ των κατορθωμάτων των προσκυνητών είναι ότι υποστήριξε τις ισλαμικές κατακτήσεις που ξεκίνησαν σε όλη την Κίνα και την Ινδία, και οι κατακτητές Κουτάιμπα μπιν Μουσλίμ και Μοχάμεντ μπιν αλ-Κασίμ αλ-Θακάφι υποσχέθηκαν φροντίδα και προσοχή.

Όσο για τον πρώτο κατακτητή, είναι ο "Qutayba bin Muslim bin Amr bin Husayn bin Rabia Abu Hafis Al-Bahili." Ο πατέρας του ήταν πιστός στον Musab bin Al-Zubayr, τον κυβερνήτη του Ιράκ, αδελφό του Abdullah bin Al-Zubayr (Και το ταλέντο του στη μάχη και την ιππασία είναι η πιο δυνατή φωνή που ώθησε τον ηγεμόνα της Χουρασάν, "Al-Muhallab bin Abi Safra," να τον συστήσει στον Al-Hajjaj bin Yusuf, και υπήρχε μια σχέση μεταξύ Ο Al-Hajjaj και ο Al-Muhallab, ως ο πρώτος παντρεύτηκαν την κόρη του δεύτερου, "Hind", αν και το διαζύγιο έλαβε χώρα αφού ο Al-Hajjaj φοβόταν ότι θα τον σκότωνε αφού ο αδερφός της "Yazid" συνελήφθη για αμέλειά του συλλαμβάνοντας τα λείψανα που ανήκαν στον Ibn al-Ash'ath (ο Yazid πιστώνεται ότι έφτιαξε την πουτίγκα) και τον βασάνισε στη φυλακή.Μπήκε στις πόλεις Khwarizm, Bukhara, Samarkand, Balkh και Kashgar, όπου ίδρυσε μια ισλαμική βάση.

Ανάμεσα στις δημοφιλείς ιστορίες που είναι περίεργες σε ορισμένες πτυχές και λεπτομέρειες είναι αυτές που σχετίζονται με τη διπλωματική πρεσβεία που έστειλε στον βασιλιά της Κίνας (αυτοκράτορα Xuanzong), η οποία αποτελούνταν από δέκα άνδρες, και λέγεται ότι δώδεκα είχαν επικεφαλής τον "Hubaira bin Meshmarj al-Kalabi." Θα σφραγίσω τους βασιλιάδες τους και θα εισπράξω τους φόρους τους. Κατά τη διάρκεια τριών ημερών μετά την αντιπροσωπεία τους, άλλαξαν τα ρούχα τους και την εμφάνισή τους στο συμβούλιο του βασιλιά.Την πρώτη ημέρα, φόρεσαν «λευκά ρούχα, κάτω από τα οποία ήταν ιμάτια, αρωματίστηκαν και φόρεσαν παντόφλες και ιμάτια». Ο βασιλιάς ρώτησε τους παρευρισκόμενους στο συμβούλιο του σχετικά με την εντύπωσή τους για την εμφάνιση της ισλαμικής αντιπροσωπείας και εκείνοι είπαν: «Είδαμε έναν λαό που ήταν μόνο γυναίκες.» Λέγεται ότι η ερώτηση που τους έκαναν ο Βασιλιάς την πρώτη μέρα ήταν για το πώς ήταν λατρεύουν τον Θεό τους; Έκαναν λοιπόν την προσευχή σύμφωνα με το έθιμο τους, και όταν γονάτιζαν και προσκυνούσαν, γελούσαν.Όταν ήταν η δεύτερη μέρα, «φόρεσαν κασκόλ και τουρμπάνια και φουλάρια.» Έτσι η εντύπωση των παρευρισκομένων στον βασιλιά ήταν ότι «Έμοιαζαν περισσότερο με την εμφάνιση ανθρώπων». Όταν ήταν η τρίτη μέρα, και ο βασιλιάς τους

ρώτησε για την εμφάνισή τους στον πόλεμο, «έβγαλαν τα όπλα τους και φορούσαν λευκά και σκεπάσματα, και πήραν σπαθιά.» Και δόρατα και υποκλίνονται και καβάλησαν.» Ο βασιλιάς είπε στους συντρόφους του: «Πώς τους βλέπετε;» Είπαν: «Δεν έχουμε δει τέτοιους ανθρώπους.» Όταν βράδιασε, ο βασιλιάς κάλεσε τον «Χαμπίρα» και του είπε: «Είδες το μεγαλείο του βασιλείου μου και ότι κανείς δεν σε εμπόδισε από εμένα και εσύ. είναι στο χέρι μου σαν αυγό στο χέρι μου, και θα σε ρωτήσω για ένα θέμα. δεύτερη και τρίτη μέρα;» Ο Χουμπάιρα είπε: «Όσον αφορά το πρώτο, στολίσαμε τα ρούχα μας μπροστά στον λαό μας, το δεύτερο, στολίσαμε τους κυβερνήτες μας όταν πιστέψαμε, και το τρίτο, στολίσαμε τους εχθρούς μας». Είπε: «Τι καλά που κατάφερες τη ζωή σου, γι' αυτό πες στον φίλο σου να φύγει, γιατί ξέρω πόσο λίγοι είναι οι σύντροφοί του, αλλιώς θα σου στείλω έναν που θα καταστρέψει εσένα και αυτόν». Ο Hubaiira απάντησε απειλητικά: "Πώς μπορεί να έχει λίγους συντρόφους από το πρώτο άλογό του στη χώρα σας και τον τελευταίο από αυτούς στους ελαιώνες; Όσο για τον εκφοβισμό σας με τη δολοφονία, έχουμε προθεσμίες όταν έρθει, γι' αυτό τιμήστε το με Ο βασιλιάς σκέφτηκε ότι η καλύτερη πορεία δράσης ήταν να κατευνάσει τους Μουσουλμάνους και να εκπληρώσει τα αιτήματά τους, αλλά διατηρώντας την πλήρη ανεξαρτησία της χώρας του, εκπλήρωσε τον όρκο του Κουτάιμπα και του έστειλε φόρο τιμής, ένα δώρο και τέσσερις από τους υπηρέτες του και τους ήταν σωστό στο γενικό του πλαίσιο, ειδικά το τελευταίο μέρος που αφορούσε την ευθραυστότητα της ισλαμικής επίδειξης και τον περιορισμό της σε μια περιέργη επίδειξη μόδας, και στη συνέχεια επιδίωξε να συλλέξει το θέμα με τη μορφή δικαιοσύνης με όρκο και αποτίμηση φόρου τιμής χωρίς να απευθύνεται μια πραγματική έκκληση επί τόπου για τη διάδοση του ισλαμικού καλέσματος και τη διασφάλιση ότι φθάνει στους ανθρώπους χωρίς περιορισμούς, καθώς αντικατοπτρίζει την ταπεινότητα της νομικής και θρησκευτικής πλευράς ορισμένων ηγετών και ίσως ανάμεσά τους ήταν ο Κουτάιμπα σε ορισμένες η θρησκευτική του νομολογία, και ίσως η επιλογή κάποιων ηγετών στις όψιμες κατακτήσεις δεν διέπεται από τίποτα άλλο εκτός από την μαχητική εμπειρία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ισχυρή θρησκευτική και νομική επιλεξιμότητα ή ακόμη και η διεξαγωγή

μαθημάτων. Εκπαίδευση για τους μαχητές για να τους παρέχουν βασικά θρησκευτικά και νομικά ζητήματα και αυτά που ο μαχητής δεν μπορεί να αγνοεί, είτε ήταν αρχηγός, ηγέτης ή οπαδός..και θα γίνει πιο σαφές τι εννοώ στην κατάκτηση της Σαμαρκάνδης Χωρίς να τους προσκαλέσει στο Ισλάμ ή να τους αποτίσει φόρο τιμής, ή να τους δώσει τρεις ημέρες μέχρι να θεωρήσουν ότι το θέμα τους παραβιάζει τις διδασκαλίες του Ισλάμ κατά την εισβολή, ο χαλίφης κάλεσε τον Κουτάιμπα και διέταξε μια έρευνα για το περιστατικό για να φανεί από τα αποτελέσματα του η έρευνα ότι ο διοικητής έχτισε τη θέση του στο γεγονός ότι ο πόλεμος ήταν εξαπάτηση και στην προληπτική υπόθεση ότι οι κάτοικοι της Σαμαρκάνδης θα ακολουθούσαν το παράδειγμα των γειτονικών χωρών στον αγώνα. Ισλάμ και φόρος τιμής, οπότε ο ανακριτής είπε: «Ω Κουτάιμπα, ο Θεός δεν βοήθησε αυτό το έθνος παρά μόνο με την αποφυγή της προδοσίας και την εγκαθίδρυση δικαιοσύνης.» Στη συνέχεια αποφάσισε να εκδιώξει τον ισλαμικό στρατό από τη Σαμαρκάνδη και να παραχωρήσει στο λαό του την ελευθερία επιλογής.

Αυτό το περιστατικό, από καθαρά ιστορική σκοπιά, επιβεβαιώνει την ακυρότητα της δολοφονίας του Κουτάιμπα μπιν Μουσλίμ στα χέρια του «Γουακί μπιν Χασάν αλ Ταμίμι», αφού έσπασε το ραβδί της υπακοής στον Σουλεϊμάν μπιν Αμπντ αλ-Μαλίκ, τον χαλίφη του Οι μουσουλμάνοι και κινητοποιήθηκαν για να τον πολεμήσουν. Σε αντίθεση με τον αδερφό του αλ-Ουαλίντ, ο Σουλεϊμάν μισούσε οτιδήποτε είχε να κάνει με τους προσκυνητές και ίσως ήταν η ιστορία της ανυπακοής. , έπαιξε ρόλο στην ειρήνευση των δύο μερών και στη χάρη του Κουτάιμπα.

Φτάνουμε στον δεύτερο κατακτητή, ο οποίος είναι ο "Μοχάμεντ μπιν Αλ-Κασίμ Αλ-Θακάφι", ο οποίος συναντά τον Αλ-Χατζάτζ με τους δεσμούς συγγένειας και εγγύτητάς μου μαζί του, καθώς ο πατέρας του ήταν ξάδερφος του Αλ-Χατζάτζ και κυβερνήτης της Βασόρας. , και από εδώ ήταν η επιλογή του Μωάμεθ από τον Αι-Ηατζαϊ, παρά το νεαρό της ηλικίας του (ήταν δεκαεπτά ετών) για να φέρει εις πέρας αυτό το δύσκολο έργο στη χώρα της Sindh και του παρείχε όλες τις δυνατότητες που απαιτούνται για την επιτυχία, και ήταν..

Οι προάγγελοι αυτού του σημαντικού γεγονότος ξεκίνησαν με τις επιδρομές των πειρατών της Σίνδης από το Ντίμπελ σε ένα μουσουλμανικό πλοίο που μετέφερε γυναίκες από τη μουσουλμανική κοινότητα στο νησί των ζαφείρων στο δρόμο τους προς το Ιράκ. αλλά αυτό που συνέβη δεν ήταν στον υπολογισμό του.. Το σημαντικό είναι ότι τα παρακάλια των μουσουλμάνων γυναικών έφτασαν στους προσκυνητές, «wa pilgrims», που φούντωσε τον ζήλο και την αδελφότητά του, έτσι οι προσκυνητές διαπραγματεύτηκαν με τον «Daher» να επιστρέψουν τις γυναίκες και τους ναύτες από ειρηνικά μέσα, οπότε ο Ντάχερ απέφυγε την ευθύνη και το όλο περιστατικό και ότι δεν είχε εξουσία πάνω στους πειρατές θεωρώντας τους παρανόμους..Οι προσκυνητές θύμωσαν και αποφάσισαν να εισβάλουν στη χώρα της Σιντ, που είναι σήμερα το Πακιστάν. Η εισβολή των προσκυνητών δεν ήταν το πρώτο για αυτό, όπως ξεκίνησε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του χαλίφη Ομάρ μπιν Αλ-Χατάμπ, είτε ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί του, όταν έστειλε τον πράκτορά του στο Μπαχρέιν, τον «Οθμάν μπιν Άμπι Αλ-Αας», έναν στρατό με επικεφαλής τον αδελφό του. Ο Αl-Hakam έφτασε στις ακτές της Ινδίας, έφτασε στις πόλεις Tana και Baros, στη συνέχεια έφτασε στο Khor Al-Dabil και πέτυχε αρκετές νίκες, αλλά ο χαλίφης Omar φοβόταν για τους μουσουλμάνους από την απόσταση αυτών των εδαφών και όταν ο χαλίφης Ali bin Abi O Ταλίμπ, ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί του, ανέλαβε το χαλιφάτο, έστειλε τον Αλ-Χαρίθαχ μπιν Μάρρα Αλ-Αμπντί, "L Όταν το χαλιφάτο περιήλθε στον Muawiyah bin Abi Sufyan, διέταξε τον Al-Muhallab bin Abi Safra να εισβάλει στη Σίνδ, μετά ο Abdullah bin Sawar Al-Abdi εισέβαλε σε αυτήν, μετά ο Sinan bin Salama Al-Hudhali κατέκτησε τη Makran. Και η Αίγυπτος, και αυτή ήταν η πρώτη μέρος του δυτικού Παντζάμπ για να μπει στις σκιές του ισλαμικού κράτους, στη συνέχεια η χώρα του Σιντ εξαφανίστηκε από το αρχείο των γεγονότων στη σκηνή της ισλαμικής ιστορίας και έγινε απλώς ένα μέρος για τη συλλογή αποστημάτων κατά την εποχή των Ομαγιάντ μέχρι που οι προσκυνητές της έδωσαν ξανά προσοχή και το έκανε μια από τις προτεραιότητές του, ειδικά μετά από αποτυχημένες προσπάθειες να το κατακτήσει και να απελευθερώσει ελεύθερες μουσουλμάνες. Ως αποτέλεσμα, δύο από τους ηγέτες του σκοτώθηκαν, ο

"Abdullah bin Nahban" και ο "Badil bin Tahafa Al-Bajali." Muhammad bin Al-Qasim έστειλε στρατό είκοσι χιλιάδων μαχητών προς την Ινδία, όπου πέρασε από το Makran και κατέκτησε τις πόλεις "Qunazpur" και "Armael", μετά ξεκίνησε για την πόλη "Al-Dubail". Η ουσία και εμπόδισε τις πόλεις Sindh, έτσι κέρδισε μεγάλες νίκες χάρη στην επινοητικότητα και την επιδεξιότητά του και τη χρήση του τεράστιου καταπέλτη που λεγόταν "The Bride", που χρειαζόταν πεντακόσιους άνδρες για να τον χειριστούν, καθώς τον κατεύθυνε προς έναν ιερό ινδουιστικό ναό για το είδωλό τους στην κορυφή του ένας ξύλινος ιστός στο τέλος του οποίου υπήρχε μια ιερή κόκκινη σημαία που κινούνταν από τον άνεμο, έτσι ο ιστός έπεσε και Η διάθλασή του είναι κακός οιωνός για τους Ινδουιστές, έτσι το ηθικό τους κατέρρευσε, και οι μουσουλμάνοι στην πόλη έχτισαν ένα τζαμί. Μετά από αυτό, ο βασιλιάς της Σίντ έγινε "Νταχέρ" στο πρόσωπο του Μοχάμεντ μπιν Αλ-Κασίμ και ο βασιλιάς του Sindh βασιζόταν σε «ελέφαντες» ως θωρακισμένα όπλα στο παρελθόν, και μετά από βίαιες συγκρούσεις μεταξύ των δύο πλευρών, ο Daher σκοτώθηκε και ο στρατός του έσπασε και η γυναίκα του Daher κήκε τον εαυτό της και τις υπηρέτριές της, ενώ η κόρη του Sita έπεσε σε αιχμαλωσία, και οι μουσουλμάνοι κατέκτησαν τις πόλεις "Rawar" και "Rahmanabadh", και η περιοχή "Saundry" παραδόθηκε και ασπάστηκε το Ισλάμ, όπως ο Muhammad bin Al-Qasim κατέκτησε την πόλη "Multan", το προπύργιο του βουδισμού στη Σίντ και την πόλη του πλούτου .. Αυτές οι κατακτήσεις ενθάρρυναν και έφτασαν στο στόχο Η μεγαλύτερη από αυτές, που είναι το κεφάλι του Ντάχερ, οι μουσουλμάνοι, με επικεφαλής τον Μοχάμεντ μπιν Αλ-Κασίμ, για περαιτέρω πρόοδο, προκειμένου να εξαλειφθεί ο «Ντόχερ», ο δεξιός- χέρι του Daher, που ελέγχει την περιοχή του "Al-Kerj", αλλά οι άνεμοι έρχονται με αυτό που τα πλοία δεν επιθυμούν. Τον νίκησε, και ήταν αποφασισμένος, ενθουσιώδης και αποφασισμένος, έτσι νίκησε τον Daher και ο οποίος ήταν σκότωση και ενώθηκε με τον σύντροφό του Ντάχερ, μετά ολοκλήρωσε την κατάκτηση, και η πόλη «Σίρσετ» καταδικάστηκε σε αυτόν, και οι άνθρωποι της ήταν θάλασσες, και οι Μουσουλμάνοι ωφελήθηκαν από αυτές. Ο διορισμός του Walid bin Abd al-Malik και του αδελφού του Suleiman ανέτρεψε όλη τη ζυγαριά και ήταν σαν μια μεγάλη καταστροφή για τον νεαρό κατακτητή,

καθώς καθαίρεσε τον Muhammad bin al-Qasim και διόρισε στη θέση του τον "Yazid bin Abi Kabsha al-Sakski", ο οποίος συνέλαβε τον Μοχάμεντ μπιν αλ-Κασίμ με κατηγορίες που φαίνονται παράξενες στην εποχή μας, όπως ο βιασμός της «Σίτα» κόρης του «Νταχέρ» του βασιλιά της Σίντ αφού σκότωσε τον πατέρα της παρά τη θέλησή της και μεταφέρθηκε με δεσμά στο Ιράκ για να κριθεί από αυτήν. φύλακας, Saleh bin Abdul Rahman.

Τοποθετήθηκε στη φυλακή Wasit, όπου υποβλήθηκε σε διάφορα είδη βασανιστηρίων μέχρι να πεθάνει.

Η αλήθεια είναι ότι η κατηγορία με την οποία τιμωρήθηκε ο Μοχάμεντ μπιν αλ-Κασίμ φαίνεται να είναι περισσότερο πολιτική παρά νομική θρησκευτική, επειδή ο αιχμάλωτος γίνεται ιδιοκτησία του με το δεξί του χέρι και του επιτρέπεται να έχει συνουσία μαζί της. αλλά αφού ελευθερωθεί, γιατί ο Παντοδύναμος Θεός λέει στη Σούρα Αν-Νίσα: Πάνω σου.. Στίχος 24). Ως εκ τούτου, κάποιιοι υποστήριξαν ότι αυτό που του συνέβη ήταν μέρος μιας συλλογικής τιμωρίας που ο Σουλεϊμάν μπιν Αμπντ αλ-Μαλίκ εκτέλεσε εναντίον των ανδρών των προσκυνητών, όπως μιλήσαμε για το θέμα της Κουτάιμπα. Αδάμ" Έτσι σκότωσε τον Μωάμεθ με το λογική εκδίκησης αλλά είναι άντρας για άντρα!!!!

Λέγεται ότι ο Μοχάμεντ μπιν Αλ-Κασίμ τραγούδησε καθώς ήταν έτοιμος να πεθάνει:

«Με έχασαν και τι αγόρι έχασαν

για μια κακή μέρα και καλύψτε ένα κενό"

Και οι στίχοι είναι του ποιητή Al-Arji «Abdullah bin Omar bin Amr bin Othman bin Affan Al-Umayyad Al-Qurashi» και δεδομένου ότι ο ποιητής είπε αυτούς τους στίχους την εποχή του χαλίφη Hisham bin Abdul-Malik και φυλακίστηκε από τον κυβερνήτη της Μέκκας «Muhammad bin Hisham», δηλαδή σε μια εποχή μεταγενέστερη από την εποχή του «Muhammad bin Al-Qasim» Επομένως, είναι πιθανό ότι ο «Μωάμεθ» δεν δανείστηκε αυτούς τους στίχους.

Λέγεται επίσης ότι είπε:

«Έτσι εγκαταστάθηκα στο Wasit και στη γη του

Σιδερένιο πiónι δεμένο

Μακάρι ο Κύριος των Περσών να το έχει χορηγήσει

Και για τον Άρχοντα ενός αιώνα, έχω αφήσει έναν νεκρό

Ο Δρ Mohamed Fathi Abdel-AI

Γεννήθηκε στο Zagazig, στην επαρχία Sharkia, στην Αίγυπτο, το 1982

Προσόντα :

- 1- Πτυχίο Φαρμακευτικής, Πανεπιστήμιο Zagazig, 2004.
- 2- Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Εφαρμοσμένης Μικροβιολογίας, Πανεπιστήμιο Zagazig, 2006.
- 3- Μεταπτυχιακό στη Βιοχημεία, Πανεπιστήμιο Zagazig, 2014.
- 4- Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ισλαμικών Σπουδών από το Ανώτατο Ινστιτούτο Ισλαμικών Σπουδών 2017.
- 5- Πιστοποιητικό προετοιμασίας ιεροκήρυκων από το Ισλαμικό Πολιτιστικό Κέντρο του Υπουργείου Awqaf 2017.
- 6- Επαγγελματικό Δίπλωμα Περιεκτικής Διαχείρισης Ιατρικής Ποιότητας από το Sadat Academy for Administrative Sciences 2017.

Πνευματική λογοτεχνία:

- 1- Βιβλίο Reflections between Science, Religion and Civilization - Dar Al-Maidan για δημοσίευση και διανομή σε δύο μέρη 2019 και 2020.
- 2- Το βιβλίο The Mirror of History - Dar Diwan Al Arab για δημοσίευση και διανομή 2020.
- 3- Ένα βιβλίο στο περιθώριο της ιστορίας και της λογοτεχνίας - Dar Diwan Al Arab για δημοσίευση και διανομή 2021.
- 4- The Book of the Pandemic of the Age (Μέρος Πρώτο) - Dar Al-Nil and Al-Furat για έκδοση 2020.
- 5- The Book of Proverbs Tales - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2021.

6- Pandemic Fantasy Book - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2022.

7- Σελίδες Βιβλίων Ηθικής Ιστορίας στην Αίγυπτο - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2022.

8- Ένα βιβλίο με ιστορίες από τις θάλασσες της ιστορίας - Dar Diwan Al Arab για δημοσίευση και διανομή 2021.

9- Το βιβλίο των Hadiths of Al-Mahrusa - Dar Diwan Al-Arab για δημοσίευση και διανομή 2022.

10- Ένα βιβλίο από τις ιδιότητες του Ραμαζανιού, τα πιο όμορφα ονόματα του Θεού - Dar Diwan Al Arab για δημοσίευση και διανομή 2022.

11- The Tanzaku Book of Happiness - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2022.

12- Ένα βιβλίο για το Σαράντα Καφενείο - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2022.

13- The Book of Nostalgia, Reality and Illusions - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2022.

14- A Confused History Book Between Ban and An - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2022.

Μυθιστορήματα και συλλογές ιστοριών:

1- Μυθιστόρημα An Hour of Justice - Dar Diwan Al Arab για δημοσίευση και διανομή 2020.

2- Μυθιστόρημα The Autumn of Andalusia - Dar Lotus για δωρεάν έκδοση 2021

3- Η συλλογή ιστοριών στην τροχιά των ιστοριών - Dar Diwan Al Arab για δημοσίευση και διανομή 2021.

4- Η συλλογή διηγημάτων μέχρι να σε αγαπά ο Θεός - Dar Diwan Al Arab για δημοσίευση και διανομή 2022.

5- Ένα θεατρικό έργο, Feet on the Thorns Bridge - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2022.

Τα βιβλία συμμετείχαν σε εκθέσεις στο Κάιρο, την Αλεξάνδρεια, το Σουδάν, την Κωνσταντινούπολη, το Αμμάν και την Τύνιδα.

Ηλεκτρονικά βιβλία:

1- The Book of Heart Breezes (Χαϊκού)

Δημοσιεύσεις σε ομαδικά βιβλία:

Πρώτον: Στον τομέα των επιστημονικών βιβλίων:

1- Συμμετοχή στο βιβλίο Η Ασφάλεια της Υγείας ως Απειλή για την Παγκόσμια Εθνική και Κοινωνική Ασφάλεια που εκδόθηκε από το Αραβικό Δημοκρατικό Κέντρο στο Βερολίνο, Γερμανία, με μια έρευνα με τίτλο «Πανδημία κορωνοϊού, επιλογές θεραπείας» 2020.

2- Συμμετοχή σε επιστημονικό άρθρο με τίτλο "Towards an αποτελεσματική θεραπεία για τον ιό Covid 19" στο ηλεκτρονικό επιστημονικό φυλλάδιο του Al-Nisour University College στο Ιράκ, "Εκπαιδευτικά άρθρα σχετικά με τον Covid 19" 2021.

3- Συμμετοχή σε έρευνα στο τέταρτο συλλογικό βιβλίο της σειράς Social Studies - Corona Society, Where are the repercussion and bets που εκδόθηκαν από το Εργαστήριο Έρευνας και Κοινωνικών Σπουδών στη Σχολή Κοινωνικών Επιστημών και Ανθρωπιστικών Επιστημών του Πανεπιστημίου 20 Αυγούστου , 1955, Skikda, Αλγερία, 2022.

Δεύτερον: Συμμετοχή σε συλλογικά βιβλία στο χώρο του διηγήματος και των άρθρων:

1- Βιβλίο Diwan Al-Arab, Μέρος Τρίτο (Το άρθρο) - Dar Diwan Al-Arab για δημοσίευση και διανομή 2020.

2- The Book of Fleeting Pens (Short Stories) - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2021.

3- The Book of Screaming Letters, a Literary Encyclopedia, Μέρος Δεύτερο (Διηγήματα) - Dar Diwan Al Arab for Publishing and Distribution 2021.

4- The Book of Ambassadors of Amazement (Ιστορίες) - Dar Ostroun for Printing and Publishing 2022.

5- My Story Book for You (Short Stories) - Dar Kayanak for Publishing and Distribution 2022.

6- Ένα βιβλίο στο φτερό ενός ονείρου (διηγήματα), Dar Lotus για δωρεάν έκδοση, 2021.

7- Book When We Knock on Doors (άρθρα), Dar Lotus για δωρεάν δημοσίευση 2022.

8- Ένα εικονικό βιβλίο (διηγήματα) υπό την επίβλεψη του Δρ. Essam Mahmoud, Καθηγητή Λογοτεχνικής Κριτικής, Πανεπιστήμιο Helwan - Dar Al-Saeed for Publishing and Distribution 2022.

9- The Golden Book, 100 Stories by 100 Creators from 11 Countries - Rose Al-Youssef Foundation 2021.

10 - Σημειωματάριο και στυλό με αραβικά κεριά, μέρος δεύτερο - Dar Jane για δημοσίευση και διανομή - Λιβύη

11- Από τις δημιουργίες του Al-Multaqa, διηγήματα - Dar Al-Multaqa για δημοσίευση και διανομή 2020.

12- Ένα σημείο και από την αρχή του πάθους - Dar Al-Zayat για δημοσίευση και διανομή 2023.

Βραβεία και διακρίσεις που έλαβαν:

1- Υποδειγματικός φαρμακοποιός Γ.Σ.Α.Υ., Ανατολικός κλάδος, 2017.

2- Ένας ιδανικός φαρμακοποιός από το Eastern Syndicate of Pharmacists 2015, ασπίδες από το Eastern Syndicate of Pharmacists και το Egyptian Syndicate of Pharmacists.

2- Ασπίδα του λογοτεχνικού φόρουμ Ibn al-Nil στο διήγημα 2021.

3- Τιμητικό πιστοποιητικό μεταξύ των νικητών του διαγωνισμού διηγήματος από το Ίδρυμα Rose Al-Youssef, «Εκατό ιστορίες από εκατό δημιουργούς από 11 χώρες», στο Χρυσό Βιβλίο του 2021.

4- Πιστοποιητικό εκτίμησης από το Συνδικάτο Φαρμακοποιών της Γκίζας και την Επιτροπή Πολιτισμού και Δημιουργικότητας στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του πέμπτου Φεστιβάλ Φαρμακευτικής Δημιουργικότητας 2021.

5- Shield of Excellence and Creativity από το Ιρακινό περιοδικό Amarji 2018.

6- Πιστοποιητικό εκτίμησης από το Arab Creativity and Creators Festival στην πέμπτη συνεδρία υπό την αιγίδα του Dar Jane για δημοσίευση και διανομή στο Al-Bayda της Λιβύης, τον Δεκέμβριο του 2020.

7- Πιστοποιητικό εκτίμησης από το Συνδικάτο Φαρμακοποιών Qalyubia και την Επιτροπή Πολιτισμού και Δημιουργικότητας στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του Έκτου Φεστιβάλ Φαρμακευτικής Δημιουργικότητας 2022.

Διάλογοι και συναντήσεις:

1- Συνεντεύξεις με την αιγυπτιακή τηλεόραση, το πρόγραμμά μου "With the Feather and the Pen," και είμαι από αυτή τη χώρα.

2- Συνεντεύξεις με το Γαλλικό Ραδιόφωνο Μόντε Κάρλο και το Αιγυπτιακό Ραδιόφωνο.

Εκτός από μια σειρά από άλλες συνεντεύξεις τύπου και ραδιοφώνου.

Κρατημένες θέσεις:

1- Προϊστάμενος Τμήματος Ποιότητας στη Γενική Αρχή Ασφάλισης Υγείας, Κλάδος Ανατολικού, παλαιότερα.

2- Φαρμακοποιός και πρώην υπεύθυνος για τη διαχείριση κινδύνου, την ασφάλεια των ασθενών και τους δείκτες απόδοσης στο Διεθνές Νοσοκομείο Al Falah στο Ριάντ

3- Αιγύπτιος συγγραφέας, ερευνητής και μυθιστοριογράφος